

Călăuza

BIBLIOTECARULUI

0991077 22

CUPRINSUL

— Pentru înflorirea patriei noastre	1
— În sprijinul dezvoltării agriculturii	3
— Difuzarea cărții agro-tehnice pe zone de cultură	6
CORNELIA SLOBOZEANU — Din experiența unei biblioteci racionale	11
— Biblioteca și învățământul agro-zootehnic de masă	13
— Munca cu cartea într-un S.M.T.	15
— Un sector important de activitate	17
*	
— Cartea de știință popularizată	20
— Superstițiile — frână în calea progresului	22
DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR SOVIETICE	
I. KONSTANTINOV — Recomandăm cărți de știință popularizată	27
*	
— Un club sătesc pentru copii și tineret	30
— Cercetînd fișele unor cititori-copii	32
*	
W. AUERBACH — Unele probleme privind activitatea cursului de bibliotecari	34
*	
IN AJUTORUL BIBLIOTECILOR SINDICALE	
— Cum se oglindește viața bibliotecilor din întreprinderi în coloanele ziarului „Munca”	36
*	
— Aniversări culturale în anul 1960	38
— 100 de ani de la nașterea lui A. P. Cehov	44
*	
BIBLIOTECARIILE NE SCRIBĂ RECOMANDĂRI ȘI STIRI	

AUG 1973

IV.

INST. MED. FARM. TG.-MUREȘ
ORV. TUD. GYŐCS. INT. MVI
Bibl. centrala
P 6515
..... 195.....

1

1960

* 5 5 0 0 1 5 4 6 2 *

Biblioteca IIMEST

● La Odesa, lucrătorii din sindicatul culturii organizează seri literare pentru bibliotecari, formate din conferințe, urmate de manifestări artistice.

De un succes deosebit se bucură „Revista satirică” care prin articole și cuplete, scrise de bibliotecari biciuește o serie de lipsuri. Numărul intitulat **Seminarul bibliotecarilor**, a satirizat pregătirea superficială a unui seminar.

● Bibliotecile de pe lângă școlile rezervelor de muncă din Leningrad organizează în mod sistematic întâlniri cu scriitorii. Asemenea întâlniri au avut loc la biblioteca școlii de meserii nr. 6, cu scriitorul Nikolaevici Kukușkin, la școala de construcții nr. 4 din Viborg cu poeta Evghenia Vecitamova ș.a.

● Anul trecut au apărut două numere din culegerea **Din experiența activității bibliotecii universitare din Saratov**, care cuprinde articole, planuri, dări de seamă, cu privire la activitatea acestei bibliotecii socotită ca una din cele mai mari din Uniunea Sovietică. Biblioteca are un fond bogat de cărți; aici se află edițiile unice ale operelor lui Marx, Engels, Lenin, precum și opere care din pricina cenzurii au apărut sub alte titluri.

Biblioteca are un bogat fișier etnografic cu aproape 100.000 titluri de cărți, articole din reviste și ziare.

Biblioteca din Saratov se numără printre bibliotecile din U.R.S.S., care au organizat popularizarea cunoștințelor biblioteconomice și bibliografice, sub formă de lecții, în rîndul studenților.

● În luna septembrie 1959, a avut loc la Kaunas, o conferință interrepublicană

a bibliotecilor din Letonia, Lituania, Estonia și Belorusia, la care au participat și bibliotecile regionale Pscov și Novgorod din R.S.F.S.R. Conferința a dezbătut problemele popularizării cărții social-politice și îndrumarea metodică a bibliotecilor de masă. La conferință au luat parte 125 de bibliotecari și s-au ținut 9 referate, printre care **Popularizarea operelor lui V. I. Lenin** privitoare la trecerea de la socialism la comunism. **Activitatea bibliotecilor în slujba educării comuniste a tineretului**, **Biblioteca raională, centru metodic al raionului ș. a.**

Participarea la discuții a fost numeroasă, arătîndu-se că bibliotecarii trebuie să depună mai mult efort pentru a ajuta organizațiile de partid în mobilizarea oamenilor muncii la îndeplinirea înainte de termen a planului septenal.

● În editura „Volk und Wissen”, din Berlin, au apărut bibliografii, ca de pildă, **Bibliografia de recomandare, Literatura în sprîinul educației și culturii politehnice de Rudolf Schwartz**. În introducere, autorul arată pe scurt problemele de bază ale educației politehnice. Cele circa 530 titluri sînt parte adnotate și constituie titluri importante apărute în ultimii ani în limba germană.

● Biblioteca Centrală a Institutului agricol din Budapesta a publicat în 1958 primul volum de bibliografie a periodicelor agricole, între anii 1796—1899 (Turany, Kornél mezőgazdasági szakfolyóirataink bibliográfiája. T. I. 1796—1899. Budapest, 1958, 116 p.).

Introducerea este scrisă în limbile maghiară, rusă, engleză și germană.

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI ÎNVAȚĂMINTULUI ȘI CULTURII DIN R. P. R.

ANUL XIII Nr. 1

IANUARIE 1960

Redacția: București, str. Const. Mille nr. 5—7 — telefon 13.94.04

SUMARUL

REVISTEI „CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI“ PE ANUL 1960

ARTICOLE DE FOND

Pentru înflorirea patriei noastre. nr. 1, p. 1—3.
Popularizarea cărții tehnice în bibliotecile noastre. nr. 2, p. 1—3.

GRUIA, ȘTEFAN. Biblioteca în slujba construcției socialiste. [In ajutorul bibliotecilor în concurs]. nr. 3, p. 1—4.

A 90-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin. Operele lui V. I. Lenin în limba română, nr. 4, p. 1—4.

În împlinirea celui de-al III-lea Congres al P.M.R. nr. 5, p. 1—3.

Perspective mărețe. nr. 6, p. 1—4.
Cuvîntul partidului, izvor de energii creatoare. nr. 7, p. 1—5.

Cultura un bun al celor ce muncesc. nr. 8, p. 1—5.

Problemele politicii internaționale în atenția bibliotecarilor. nr. 9—10, p. 1—3 și 69.

Bibliotecile sovietice în cadrul construcției desfășurate a comunismului. nr. 11, p. 1—5.

Spre noi și mari realizări pentru înflorirea continuă a patriei. nr. 12, p. 1—4.

POPULARIZAREA CĂRȚII SOCIAL-POLITICE, TEHNICE ȘI DE ȘTIINȚĂ

BRĂTESCU, SERGIU. La deschiderea noului an de învățămînt. Cartea politică și învățămîntul de partid. nr. 9—10, p. 28—31.

Cartea de știință popularizată. Colecția „S.R.S.C.” nr. 1, p. 20—22.

Concurs: „Cine știe, câștigă”. [Concursul de la Biblioteca raională Birlad pe tema „Gospodăria agricolă colectivă, izvor de bunăstare și belșug”. nr. 6, p. 33—35.

Din angajamentele bibliotecarilor [În cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului]. nr. 5, p. 3—5.

GHIBERNEA, M. Popularizarea Hotărîrii plenare a C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959. [Biblioteca comunală Bacov, raionul Pitești]. nr. 2, p. 19—20.

MIRONESCU, N. Popularizarea documentelor celui de-al III-lea Congres al P.M.R. [Expoziția de la Institutul politehnic București], nr. 7, p. 5—6.

MORGOVAN, M. Bibliotecile din regiunea Oradea în sprijinul învățămîntului de partid. nr. 9—10, p. 31—34.

Săptămîna cărții politice. [Biblioteca regională „N. Bălcescu” din București]. nr. 6, p. 11—13.

ARTICOLE DE ÎNDRUMARE METODICĂ

BANC, FLORIAN. Să sprijinim cercurile de cultură generală. nr. 12, p. 34—35.

Creșterea numărului de cititori, obiectiv principal al bibliotecilor pe anul 1960. nr. 2, p. 30—31.

Despre buletinul de informare a concursului. nr. 4, p. 20—21.

FILOREANU, C. Difuzarea cărții la sate. [Pe marginea Hotărîrii Consiliului de Miniștri al R.P.R. din iulie 1960 cu privire la îmbunătățirea popularizării și difuzării cărții la sate]. nr. 12, p. 20—21.

GRÜNBERG, ARON. Folosirea datelor statistice pentru întocmirea planurilor de muncă. nr. 12, p. 29—33.

Indicii concursului pot fi îndepliniți cu ușurință. nr. 3, p. 7—9.

LUPU, A. Activitatea bibliotecilor în Luna prieteniei sovietice. nr. 9—10, p. 4—7.

MĂRIU, V. Cîteva indicații privitoare la munca bibliotecarilor de la sate în perioada lunilor de iarnă. nr. 11, p. 29—31.

Pentru cît mai multe și mai ieftine produse agricole. Să intensificăm activitatea cu cartea în lunile de vară. nr. 6, p. 29—31.

Planul de muncă — chează succesul. nr. 3, p. 4—6.

Rolul bibliotecii raionale în buna desfășurare a concursului. nr. 5, p. 24—26.

MATERIALE PENTRU ORGANIZAREA MANIFESTĂRILOR DE MASĂ CU CARTEA

BAȘTA, Z. Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. un vast program constructiv. Călătorie pe harta patriei în viitorii 15 ani. nr. 8, p. 18—21.

BENUN, S. Tineretul mîndria patriei. [Expoziție de cărți pe această temă]. nr. 8, p. 14—17.

Concurs pe tema: „Nu! războiului”. [Întrebările și bibliografia]. nr. 5, p. 29—31.

Concurs pe tema: „Slavă partidului”. [Întrebările și bibliografia]. nr. 6, p. 13—15 și 48.

Consfătuire cu cititorii pe tema „Luptătorii al partidului. [Se recomandă romanele: Șoseaua Nordului de Eugen Barbu și Bărăgan de V. Em. Galan]. nr. 4, p. 27—32.

FONEA, EVELIN. Seară literară „30 Decembrie”. [La a 13-a aniversare a Republicii Populare Romîne]. nr. 12, p. 5—8.

GAFIȚA, VINICIU. Crește cîntecul victoriilor noastre. [Seară literară închinată zilei de 23 August]. nr. 8, p. 6—11.

Partidul, organizatorul și conducătorul victoriilor noastre. [Bibliografia unei expoziții pe această temă]. nr. 5, p. 5—8.

Să cunoaștem copilăria și adolescența lui V. I. Lenin. Matineu literar pentru copii. nr. 3, p. 21—23.

ȘERBAN, MIHAIL. Țăranul în opera lui Mihail Sadoveanu. Material metodic pentru o seară literară. nr. 9—10, p. 42—44.

BIBLOGRAFIE ȘI DOCUMENTARE

ALEXANDRESCU, TOMA. Cîteva cărți agrozootehnice. [Recomandări de cărți pentru bibliotecile de la sate]. nr. 12, p. 24—26.

Bibliografia despre experiența frunțasă. [Publicațiile I.D.T.-ului]. nr. 2, p. 4—6.

Cartea agrotehnică în ajutorul lucrărilor de primăvară. nr. 2, p. 7—12.

Coexistența pașnică problema fundamentală a timpului nostru. nr. 2, p. 15—18.

Cronica bibliologică. [Lista principalelor materiale apărute în presă, în perioada 1 ianuarie—15 martie 1960]. nr. 4, p. 44—47; [în perioada 15 martie—31 mai 1960]. nr. 7, p. 45—48; [în perioada 1 iunie—15 august 1960]. nr. 9—10, p. 73—76.

Diffuzarea cărții agrotehnice pe zone de culturi. [indicații practice și recomandări de cărți agrozootehnice]. nr. 1, p. 6—11.

Femeia constructoare activă a socialismului. nr. 3, p. 14—17.

GOLDNER, EUGEN în ajutorul bibliotecarilor din întreprinderile metalurgice și construcții de mașini. [Cărți tehnice din domeniul metalurgiei și construcției de mașini]. nr. 9—10, p. 13—17.

În sprijinul dezvoltării agriculturii. [Activitatea bibliografică a Bibliotecilor regionale Iași și Ploești]. nr. 1, p. 3—5.

JIANU, M. Înfăptuim sarcinile trasate de Congresul al III-lea al partidului. Documentarea

și rolul ei în ridicarea nivelului tehnic al producției. nr. 9—10, p. 8—12.

Marile perspective pentru agricultura patriei. [Recomandări pentru întocmirea planurilor de lectură]. nr. 7, p. 16—19.

ORDENTLICH, V. În sprijinul industriei și bibliotecilor tehnice din întreprinderi. [Centrul de documentare tehnică din Cluj]. nr. 4, p. 38—40.

Pagini de eroism. nr. 5, p. 15—17.

Planuri de lectură pentru muncile agricole de vară. [Indicații bibliologice]. nr. 6, p. 35—39.

Politica partidului — izvorul victoriilor poporului muncitor. [Expunere bibliografică]. nr. 7, p. 12—15.

Știința despre originea omului. [Bibliografie de recomandare]. nr. 2, p. 21—24.

Succesele științei și tehnicii moderne. nr. 3, p. 41—45.

Superstițiile frînă în calea progresului [Bibliografie de recomandare]. nr. 1, p. 22—26.

Tineretea bătrînei Moldove. [Material bibliografic pentru o călătorie imaginară prin Moldova de azi]. nr. 6, p. 15—18.

Un sector important de activitate. [Bibliografia cu caracter local]. nr. 1, p. 17—19.

Unele recomandări la întocmirea planurilor de lectură pentru membrii gospodăriilor agricole colective. [partea I-a]. nr. 3, p. 26—30; [partea II-a]. nr. 4, p. 34—38; [partea a III-a]. nr. 5, p. 38—41.

EVIDENȚA, PĂSTRAREA ȘI ORGANIZAREA FONDULUI DE CĂRȚI ȘI A CATALOGELOR

DIMA DRAGAN, CORNELIU Folosirea fișelor divizionare tipărite în organizarea catalogului sistematic. nr. 7, p. 39—41.

DIMA DRAGAN, CORNELIU Folosirea noilor caiete pentru evidența activității bibliotecilor comunale și sătești. nr. 4, p. 22—23.

Noile modele de mobilier pentru bibliotecă. nr. 12, cop. III și IV.

POPESCU, GH. Aprovizionarea cu cărți a bibliotecilor, o preocupare de seamă. [Biblioteca regională Constanța]. nr. 3, p. 32—35.

RING, MINA Catalogul tematic. [Biblioteca regională Tg. Mureș. R.A.M.]. nr. 7, p. 9.

STIGNER, SERGIU Relațiile dintre Biblioteca regională și Colectura bibliotecilor. [Biblioteca regională și Colectura bibliotecilor Galați]. nr. 12, p. 23—23.

GEORGE E. MACZY, DIONA Bibliotecarul și legătoria de cărți. [Biblioteca centrală universitară Cluj]. nr. 5, p. 41—42.

CALIFICAREA CADRELOR DE BIBLIOTECARI

AUERBACH, W. Unele probleme privind activitatea cursului de bibliotecari. [Cursurile centrale de perfecționare organizate de M.I.C. în anul 1959]. nr. 1, p. 34—36.

BICA, IOANA și MARIU, VASILE La închi-

derea cursurilor interregionale de perfecționare a bibliotecilor. nr. 9—10, p. 54—57.

BOGUȘ, OLGA Sîntem mai bine pregătiți și vom munci cu mai multă eficacitate. [Biblioteca școlii elementare de 7 ani nr. 1 „Gh. Asachi” din Iași]. nr. 9—10, cop. III și IV.

CONCURSUL BIENAL „BIBLIOTECA ÎN SLUJBA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE”

ANGHEL, GHEORGHE Bibliotecă frunțasă în concursul bienal. [raionul Urziceni, regiunea București]. nr. 8, cop. III.

ANGHEL, GHEORGHE Un concurs binevenit. [Biblioteca raională Urziceni, regiunea București]. nr. 4, p. 42.

BICA, IOANA Pe marginea înscrierii în concurs a bibliotecilor din regiunea Timișoara. nr. 5, p. 21—22.

BLUMENFLD, COLOMBIȚA Rezultate îmbucurătoare. [Biblioteca raională Botoșani, regiunea Suceava]. nr. 6, p. 27.

Buletinul de informare al bibliotecii regionale Pitești. nr. 6, p. 22—24.

Concursul bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste”. [Analiza activității desfășurate de bibliotecile în concurs]. nr. 7, p. 23—26.

Despre schimbul de experiență. [organizat în regiunile Bacău, Cluj, R.A.M. și Craiova]. nr. 7, p. 25—26.

GABUDEANU, AURELIA și NANU, DOINA Pentru o mai bună desfășurare a concursului bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste”. [Raionul Luduș, regiunea Cluj]. nr. 11, p. 20.

GRÖNBERG, ARON Cantitate... dar atenție și la conținutul muncii. [Regiunea Oradea]. nr. 9—10, p. 52—53.

HOLHOS, I. Scurt bilanț al întrecerii noastre. [Raionul Sibiu]. nr. 9—10, p. 50—52.

Instrumente eficiente de muncă. Buletinele informative ale bibliotecilor regionale cu ocazia desfășurării concursului bienal „Biblioteca în

slujba construcției socialiste. [Craiova, Iași și Timișoara]. nr. 7, p. 27—28.

MARIU, V. O bibliotecă comunală cu frumoasă activitate. [Biblioteca comunală Săbăoani, raionul Roman, regiunea Bacău]. nr. 4, p. 18.

MIRCEA, LEON In ajutorul bibliotecilor din ralon [Biblioteca raională Reghin. R.A.M.] nr. 6, p. 27—28.

BIBLIOTECI ȘTIINȚIFICE

CIORTEA, TUDOR Secția muzicală a Bibliotecii Centrale de Stat. nr. 9—10, p. 58—60 și 66.

Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din bibliotecile instituțiilor de învățământ superior. nr. 8, p. 28—48.

IOSEPESCU ECATERINA, Noul regulament al bibliotecilor din institutele de învățământ superior. nr. 9—10, p. 39—40.

LAUTERMAN, ALFRED Biblioteca centrală pe-

MIRCEA, LEON Popularizarea cărților de beletristică realist-socialistă. [Biblioteca raională Reghin, R.A.M.]. nr. 9—10, cop. III.

Pe marginea desfășurării concursului bial. [Analiza primei etape a concursului]. nr. 9—10, p. 45—50.

POPESCU, GHEORGHE Rezultate îmbucurătoare. [în regiunea Constanța]. nr. 5, p. 22—24.

dagogică în slujba învățămîntului. nr. 9—10, p. 34—37.

NEGULESCU, CONSTANTIN Expoziția: Aspecte ale dezvoltării învățămîntului superior în Centrul universitar Cluj între anii 1955—1960. [Biblioteca Centrală Universitară Cluj]. nr. 7, p. 7—8.

STANCIU, ILIE „Zilele deschise” ale bibliotecii. [Biblioteca Centrală Universitară București]. nr. 9—10, p. 37—38.

BIBLIOTECI REGIONALE ȘI RAIONALE

Aportul femeilor în munca cu cartea. În cinstea zilei de 8 Martie. [Bibliotecile de casă din raioanele Stalin și Grivița Roșie din Capitală]. nr. 3, p. 10—13.

BAHRIM, CRISTACHE Activitatea bibliotecilor de casă din orașul Iași. nr. 5, p. 37—38.

BASTA, Z. Din activitatea bibliotecii raionale Focșani. nr. 12 p. 12—14.

Bibliotecile în sprijinul îndeplinirii angajamentelor luate de oamenii muncii. [Bibliotecile regionale Ploiești, Stalin, Pitești, Iași, Craiova, Biblioteca Institutului de Arhitectură „Ion Mincu” București]. nr. 6, p. 5—7.

Bibliotecile regionale și documentarea tehnică. [Activitatea secțiilor tehnice ale bibliotecilor regionale Iași, Tg. Mureș, Bacău și Timișoara]. nr. 9—10, p. 17—23.

Condiții prielnice. [Biblioteca raională Bacău]. nr. 7, p. 37—38.

Din experiența unei biblioteci raionale frunțate. [Biblioteca nr. 14 „Const. Dobrogeanu-Gherea” a raionului 23 August din Capitală]. nr. 2, p. 34—37.

GHIRBERNA, M. Cum ne pregătim pentru campania agricolă de vară. [Biblioteca regională Pitești]. nr. 6, p. 31—32.

În sprijinul educării patriotice a tineretului. [Biblioteca regională Cluj]. nr. 7, p. 10—11.

POPESCU, ELENA Spre un nou avânt în munca cu cartea. [Schimbul de experiență interraional organizat de Biblioteca regională Craiova în comuna Dăbuleni]. nr. 7, p. 33—34.

Pregătiri pentru campania agricolă. [Biblioteca raională Urziceni, regiunea București]. nr. 2, p. 12—13.

SLOBOZEANU, CORNELIA Din experiența unei biblioteci raionale [Biblioteca raională Roman]. nr. 1, p. 11—13.

ȘOLONARU, DARIA și MIRCEA, IOAN Spre o activitate concretă. [Biblioteca raională Turda, regiunea Cluj]. nr. 7, p. 42.

ȘONTEA, NICU În sprijinul bibliotecilor sătești și a celor de la culturile roșii din G.A.C. [Biblioteca raională Tîrgoviște, regiunea Ploiești]. nr. 6, p. 45.

BIBLIOTECI DE LA SATE

Activitate susținută și multilaterală cu cartea. [Biblioteca comunală Gornești, raionul Reghin, R.A.M.]. nr. 7, p. 21—22.

Biblioteca și învățămîntul agrozootehnic de masă. [Biblioteca comunală Vasilați, raionul Brănești, regiunea București]. nr. 1, p. 13—15.

BIRĂU, ADELA Prietenii ai cărții agrotehnice. [Biblioteca comunală Biled, regiunea Timișoara]. nr. 6, p. 32—33.

Cartea de știință popularizată în ajutorul colectivităților. [Biblioteca comunală Basarabi, raionul Medgidia, regiunea Constanța]. nr. 2, p. 24—26.

Cartea sovietică — ajutor prețios în muncă. [Biblioteca din satul Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia, regiunea București]. nr. 11, p. 15—16.

COSMA, MARIA Mai multă atenție cărții politice și agrotehnice. [Biblioteca comunală Gilău, regiunea Cluj]. nr. 4, p. 43.

DASCAL, GHEORGHE Bibliotecile din raionul Beclean își îmbunătățesc activitatea cu cartea agrozootehnică. nr. 11, p. 28.

Deservirea cititorilor la o bibliotecă comunală. [Biblioteca comunală Cristian, raionul Codlea, regiunea Stalin]. nr. 6, p. 25—26.

Difuzarea cărții la arle. [Biblioteca raională Titu, regiunea București]. nr. 7, p. 20.

DUȚA, GHEORGHE Prietenii ai cărții agrozootehnice. [Raionul Urziceni, regiunea București]. nr. 9—10, p. 23—27

FARKAS, LADISLAU Manifestări de masă în practica bibliotecilor din raionul Arad. [Bibliotecile comunale și sătești]. nr. 2, p. 32—34.

GOGA, EUGEN Creșterea numărului de cititori în comuna noastră. [comuna Mihăești, raionul Cluj]. nr. 6, cop. IV.

MUNTEANU, VITALIE Cartea pătrunde tot mai mult în raionul Gurahonț. nr. 8, cop. III.

NEAGU, CONSTANTIN Difuzarea cărții agrozootehnice în raionul nostru. [Raionul Caracal, regiunea Craiova]. nr. 1, p. 42—43.

OLEA, V. P. Din munca unei biblioteci sătești. [Biblioteca din comuna Valea Dosului, raionul Alba, regiunea Hunedoara]. nr. 7, p. 44.

Popularizarea cărții agrozootehnice. [Biblioteca comunală Băcești, raionul Negrești, regiunea Iași]. nr. 3, p. 31—32.

Seară închinată presei comuniste. [organizată în cinstea „Zilei presei comuniste” de Biblioteca sătească și Căminul cultural din Otopeni, regiunea București]. nr. 5, p. 12—14.

SORETE, C. Sprijinirea formelor de învățămînt ale oamenilor muncii de la sate. [În raioanele Roman și Tg. Neamț, regiunea Bacău]. nr. 2, p. 13—14.

Un rodnic schimb de păreri. [Pregătiri pentru lunile de iarnă în bibliotecile comunale și sătești din regiunile Craiova și Galați, nr. 11 p. 31—34.

URSACHE, VIORICA Grijă deosebită pentru atragerea țăranilor la bibliotecă. [Biblioteca sătească Mihăești, regiunea Cluj] nr. 4, p. 43.

BIBLIOTECI DIN ÎNTEPRINDERI ȘI INSTITUȚII (școlare și tehnice)

Activitatea Bibliotecii clubului întreprinderii „Industria linei” din Timișoara. nr. 2, p. 39—41.
BENUN, S. La atelierele „Grivița Roșie” muncitori poezi, muncitori cititori pasionați. nr. 12, p. 9—12.

Ce citesc muncitorii din industria locală a orașului Ploiești. [Biblioteca clubului central „23 August” din Ploiești] nr. 3, p. 39—40.

Cum se oglindește viața bibliotecarilor din întreprinderi în coloanele ziarului „Munca”. nr. 1, p. 36—38.

GABOS ROZALIA Cartea în sprijinul muncitorilor din producție. [Întreprinderea „Partizanul roșu” din Orașul Stalin]. nr. 3, p. 13.

GROSU, GALINA Popularizarea cărții tehnice. [Biblioteca clubului uzinelor „Klement Gottwald” din Capitală]. nr. 6, p. 9—10.

HARALAMBIE ALEXANDRA Documentarea tehnică în sprijinul producției. [Biblioteca tehnică a uzinelor „23 August” din Capitală]. nr. 8, p. 24—27.

HOLBAN, I. și PETER, C. Biblioteca tehnică în sprijinul producției. [Fabrica „Electroputere” Craiova]. nr. 7, p. 42.

IANCULESCU, P. Documentarea tehnică sovietică, sprijin prețios în perfecționarea producției. La uzinele „Klement Gottwald” nr. 11, p. 12—14.

Inginerii și tehnicienii în sprijinul bibliotecii. [Biblioteca clubului muncitoresc „Filimon Sîrbu” Hunedoara]. nr. 5, p. 26—28.

MARCU, ȘTEFAN În sprijinul învățămîntului politic. [Biblioteca clubului uzinelor „7 Noiembrie” din Craiova]. nr. 1, p. 43.

MAXIM, GH. Raft auxiliar pe profesii. [Biblioteca șantierului de la Brazi, regiunea Ploiești] nr. 6, p. 8—9.

Munca cu cartea într-un S.M.T. [Biblioteca colțului roșu al S.M.T. Cîrcea, raionul Craiova]. nr. 1, p. 15—16.

OLTEANU, CONSTANTIN În sprijinul producției Din activitatea bibliotecii tehnice de la uzinele „Steagul roșu” Orașul Stalin. nr. 6, p. 46—48.

ROMAN, ANA Un plan concret de acțiune. [Biblioteca colțului roșu al G.A.S. Romanesti, regiunea Craiova]. nr. 6, p. 10—11.

ZELINSKI, A. Cartea tehnică la îndemîna constructorilor. [Biblioteca clubului „Filimon Sîrbu” de la I.C.S. Hunedoara]. nr. 12, p. 26—28.

BIBLIOTECI ȘCOLARE, PENTRU COPII ȘI TINERET

AMFIKA, F. Prin cîteva biblioteci pentru copii. Raid-anchetă în bibliotecile pentru copii din Capitală [Filiala pentru copii a B.C.S. Biblioteca pentru copii „Emil Gîrleanu” nr. 12, p. 15—19.

Bibliotecarii despre literatura originală pentru copii. [Bibliotecarii secțiilor de copii ale Bibliotecilor regionale Ploiești, Pitești, Iași, Craiova]. nr. 6, p. 40—42.

Cadre noi, calificate, pentru agricultură. [Biblioteca centrului școlar agricol Oradea în sprijinul procesului de învățămînt]. nr. 4, p. 33—34.

Cercetînd fișele unor cititori copii. [Secția de copii a Bibliotecii regionale Iași]. nr. 32—34.

DUȚA, EM. Scriitori în mijlocul tinerilor cititori. [La Oltenița, regiunea București]. nr. 2, p. 44.

În pas cu viața. [Concurs pentru citirea literaturii de către tineret, organizat din inițiativa C.C. al U.T.M. și Comitetul executiv al Uniunii Asociației Studenților din R.P.R.]. nr. 4, p. 40—41.

POPESCU, ANCIU Cîteva date asupra Bibliotecii școlii medii „Gh. Lazăr” din București. nr. 2, p. 41—43.

Un club sătesc pentru copii și tineret. [comuna Urzuleta, raionul Cîmpina, regiunea Ploiești]. nr. 1, p. 30—31.

DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR SOVIETICE

Bibliotecile sovietice în sprijinul educației comuniste. nr. 5, p. 18—20.

Ce părere aveți? [Răspunsurile bibliotecarilor din Habarovsk în legătura cu ancheta revistei „Bibliotekar” despre munca și nivelul cultural al bibliotecarului sovietic]. nr. 7, p. 29—32.

CRUCEACHIEVICI, V. Normarea muncii în bibliotecă. Pe marginea articolului: „Despre normarea muncii de bibliotecă în bibliotecile mari și mijlocii” de M. I. Kabei. nr. 11, p. 37—40.

Ghidul Bibliotecii de Stat a Uniunii Sovietice „V. I. Lenin”. [Ghidul descrie structura, activitatea și formele ei de deservire]. nr. 4, p. 17 și 23.

În slujba construcției comuniste. [Activitatea pentru răspîndirea cărții tehnice și agrotehnice]. nr. 6, p. 19—21.

KACINSKI, A. I. Activitatea bibliografică a Bibliotecii publice de stat tehnico-științifice a U.R.S.S. nr. 11, p. 40—42.

KONSTANTINOV, I. Recomandăm cărți de știință popularizată. [Biblioteca sătească Kultuko, raionul Tumski, regiunea Riazan]. nr. 1, p. 27—29.

Popularizarea operelor lui V. I. Lenin în bibliotecile sovietice nr. 3, p. 23—25.

Spre un nou avînt în viața bibliotecilor sovietice. [Comentarii pe marginea unor articole publicate în presa sovietică după apariția hotărîrii C.C. al P.C.U.S., cu privire la situația și măsurile pentru îmbunătățirea activității bibliotecilor din U.R.S.S.]. nr. 2, p. 27—29.

Verificarea catalogului sistematic. Pe marginea articolului „Despre munca cu catalogul sistematic” de Z. Ambarțumian, nr. 11, p. 35—37.

DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR DIN ALTE ȚĂRI SOCIALISTE

PROTICI, V. Accesul liber la raft în Biblioteca regională din Plevna. nr. 9—10, p. 63 și 72.

16 ani de la Eliberarea Bulgariei. Activitatea bibliografică în bibliotecile din R. P. Bulgaria. nr. 9—10, p. 61—62.

10 ani de la înființarea Institutului central de biblioteconomie din R. D. Germană. nr. 5, p. 43—44.

ISTORIA CĂRȚII ȘI A TIPARULUI

DIMA DRĂGAN, CORNELIU O lucrare de biblioteconomie de la sfârșitul secolului XIX-lea nr. 3, p. 46—48.

TOMESCU, MIRCEA O expoziție a cărții românești rare, nr. 11, p. 46
TURDEANU TOSA, ANA Primele hărți românești [din secolul XVII și XVIII] nr. 9—10, p. 67—69.

MIC DICȚIONAR DE BIBLIOLOGIE

CANDEA, VIRGIL Introducere în „Mic dicționar de bibliologie”, nr. 9—10, p. 64—66.
CANDEA, VIRGIL Termeni în domeniul documentării nr. 11, p. 43—46.

TOMESCU, MIRCEA Bibliologie, bibliografie și biblioteconomie. Precizări lexicologice, nr. 12, p. 37—39.

ANIVERSĂRI, COMEMORĂRI

A. W. Cartea sovietică în munca științifică, în uzină și pe ogoare. [Activitatea Bibliotecii Institutului de studii romîno-sovietic și a Bibliotecii Centrale ARLUS. Articol închinat Lunii prieteniei romîno-sovietice], nr. 11, p. 10—12.

Aniversări culturale pe anul 1960. [50 de ani de la moartea lui Mark Twain; 50 de ani de la moartea lui Lev Nicolaevici Tolstoi; 150 de ani de la nașterea lui Alfred de Musset; 300 de ani de la nașterea lui Daniel De Foë]. nr. 1, p. 39—42.

B. S. Liviu Rebreanu. [75 de ani de la nașterea scriitorului] nr. 11, p. 27—28.

BADIC, CONSTANȚA Prietenie adevărată. [Cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice], nr. 11, p. 18—19.

BANUȚA, ION Mesajul literaturii sovietice. [Editarea cărților de literatură sovietică în limba romînă. Cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice], nr. 11, p. 6—8.

Biblioteca personală a lui V. I. Lenin. [Cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin. Institutul de marxism-leninism de pe lângă C.C. al P.C.U.S., Camera unională a cărții și Camera de stat pentru literatură militară, tipăresc un catalog al bibliotecii personale a lui V. I. Lenin]. nr. 4, p. 12—16.

BOICU CARABA, EMILIA Caldă recunoștință. [Cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice], nr. 11, p. 19—20.

Calendar. [pe luna ianuarie]. nr. 12, p. 47—48.
15 ani de la moartea lui Mihail Sebastian. Calendar comemorativ, nr. 5, p. 45—47.

Figura lui Lenin în opera lui Malakovski. [La a 90-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin]. nr. 4, p. 10—12.

GAFIȚA, VINICIU Scriitorii din țara noastră cinstesc pe Lenin. Chipul lui Lenin în literatura noastră. [La a 90-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin]. nr. 4, p. 5—9.

GEORGESCU TISTU, N. Motivul cărții în poezia lui Tudor Arghezi, nr. 5, p. 34—36.

IVĂSCU, G. Mihail Sadoveanu la 80 de ani [de la nașterea lui]. nr. 11, p. 21—25.

La a 80-a aniversare a nașterii marelui nostru scriitor Mihail Sadoveanu, nr. 9—10, p. 41—42.

NOVICOV, MIHAIL, Lev Nicolaevici Tolstoi. La 50 de ani de la moartea marelui scriitor rus. nr. 11, p. 24—26.

100 de ani de la nașterea lui A. P. Cehov. nr. 1, p. 44—48.

580 de ani de la nașterea lui Tudor Arghezi. nr. 5, p. 32—34.

POPĂ, ELVIRA. Am cunoscut minunatul popor sovietic. [Cu prilejul Lunii Prieteniei romîno-sovietice], nr. 11, p. 17—18.

STOICĂSCU, G. Cartea sovietică pe glob. — În țirre — [Cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice]. nr. 11, p. 8—9.

RECENZII

LITERATURA SOCIAL-POLITICĂ, ECONOMICĂ ȘI ȘTIINȚIFICĂ

ALEKSEEV, A. și RABINOVICI, M. Septenalul și întrecerea economică dintre socialism și capitalism. Buc., Editura politică, 1960, 96 p., nr. 12, p. 46.

ANDRIEȘ, MIHAI GHEORGHE Republica Populară Bulgaria. Buc. Editura științifică, 1959, 259 p. cu ilustr. + 5 h., nr. 9—10, p. 78.

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român — 20—25 iunie 1960. — Buc., Editura politică, 1960, 760 p., nr. 9—10, p. 77.

DAICOVICIU C. și DAICOVICIU H. Sarmizegetusa. Cetățile și așezările dacice din Munții Orăștiei. Buc., Editura „Meridiane”, 1960, 70 p. cu ilustr. (Colecția „Monumentele patriei”), nr. 12, p. 45—46.

DOLGU, GHEORGHE Monopolurile. Profituri uriașe. Reacțiune. Mizeria maselor. Buc., 1960, 47 p. [Colecția S.R.S.C.], nr. 12 p. 46.

DUMITRIU, VASILE R. P. Bulgaria. Un drum de luptă și victorie. Buc., Editura politică, 1960, 168 p. cu ilustr. + 1 h., nr. 9—10, p. 78—79.

KOZLOWSKI, B. Istoricul navei. Buc., Editura științifică, 1960, 403 p. cu ilustr., nr. 9—10, p. 80.

KRAUS, OTTO și KULKA, ERICH Fabrica morfil. O mărturie despre Auschwitz. Buc., Editura politică, 1959, 397 p. cu ilustr. + 1 f. h., nr. 2, cop. III.

MIKLUKO-MAKLAI, N. N. Jurnal de călătorie. Vol. I. 1870—1872. Vol. II 1873—1887. Buc., Editura științifică, 1959, vol. I, 428 p., vol. II 544 p. + 1 f. h., nr. 3, cop. II.

NESTURH, M. F. Originea omului. Buc., Editura științifică, 1959, 415 p., nr. 4, cop. III.

NICOLAU, EDMOND Roboșii și viața. Buc., Editura tineretului, 1960, 216 p. (Colecția „Știința învinge”), nr. 9—10, p. 80.

OPARIN, A. I. Originea vieții pe pământ. Ediția a III-a complet revizuită. Buc., Editura științifică, 1960, 475 p., nr. 12, p. 45.

PASCARIU, I. **Rachetele sovietice cuceresc Cosmosul.** Buc., Editat de S.R.S.C., 1959, 72 p. (Colecția S.R.S.C.), nr. 2, p. 38.
Republica Populară Română, Buc., Editura „Meridiane” și S.R.S.C., 1960, 870 p., nr. 9—10, p. 77—78.

Să trăim în pace și prietenie. Vizita în S.U.A.

a lui N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., 15—27 septembrie 1959. Buc., Editura politică, 1959, 425 p., 15 p. cu fotografii, nr. 1, cop. III.
STRUMILIN, S. G. **Pe drumul construirii comunismului.** Buc., Editura politică, 1960, 199 p., nr. 11, cop. IV.

LITERATURA BELETRISTICĂ

ALEKSIN, ANATOL I. **Jurnalul Verei,** Buc., Editura tineretului, 1959, 88 p., nr. 2, cop. III.
ANTON, COSTACHE **Seri albastre.** Roman. Buc., Editura tineretului, 1960, 32 p., nr. 6, cop. III.

BELEAEV, ALEXANDR **Ultimul om din Atlantida.** Buc., Editura tineretului, 1959, 424 p., nr. 5, cop. IV.

BILL-BELOTERKOVSKI, V. **O cursă înverșunată.** Povestiri, Buc., E.S.P.L.A., — Cartea rusă, 1960, 275 p., nr. 4, cop. IV.

BROVKA, PETRUS **Cînd se unesc riurile.** Buc., E.S.P.L.A. — Cartea rusă, 1959, 420 p., nr. 2, cop. III.

IASENKI, B. **Omul își schimbă pielea,** Buc., E.S.P.L.A. — Cartea rusă, 1959, 647 p., nr. 1, cop. IV.

IWASZKIEWICZ, JAROSLAW **Fuga lui Telek Okon.** Buc., E.S.P.L.A., 1959, 127 p. (Meridiane) nr. 3, cop. II.

KATAEV, VALENTIN **Livada din stepă.** Roman. Buc., Editura tineretului, 1959, 376 p., nr. 2, cop. IV.

LEWIS, SINCLAIR **Babbit.** Buc., E.S.P.L.A., 1960, 480 p., nr. 5, cop. III.

NICOLAEVA, GALINA **Bătălie în marș.** Buc., E.S.P.L.A. — Cartea rusă, 1960, vol. I 516 p., vol. II 432 p., nr. 11, p. 48.

NOVICOV, MIHAI **Al doilea volum al romanului „Pămînt desțelenit”** nr. 12, p. 42—44.

Pe viață și pe moarte. **Povestiri.** Buc., Editura militară, 1960; 352 p., nr. 11, cop. III.

REBREANU, VASILE **În plină zi.** Buc., E.S.P.L.A., 1959, 176 p., nr. 5, cop. IV.

SAJIN, P. **Căpitanul Kiribeev.** Roman. Buc., E.S.P.L.A. — Cartea rusă, 1960, 336 p., nr. 5, cop. III.

SAHIA, ALEXANDRU **Scrieri alese.** Cu un cuvînt înainte de G. Macoveșcu și o prefață de Pompiliu Marcea. Buc., E.S.P.L.A., 1960, 432 p. + port., nr. 9—10, p. 79.

SEGHERS, ANA **A șaptea cruce.** Buc., E.S.P.L.A., 1959, 460 p. (Literatura universală contemporană), nr. 1, cop. IV.

TIPAR, PRESĂ, BIBLIOTECOMIE, BIBLIOGRAFIE

AVRAMESCU, AUREL și CANDEA, VIRGIL **Introducere în documentarea științifică.** Buc., Editura Academiei Republicii Populare Romîne, 1960, 520 p. cu ilustr., nr. 9—10, p. 70—72.

Bibliotekar. (Bibliotecarul). [Prezentarea nr. 3/1960 a revistei de specialitate din R. P. Bulgaria], nr. 5, cop. II.

Der Bibliothekar, Zeitschrift für Bibliothekswesen [Bibliotecarul. Revistă pentru bibliotecii], nr. 11, (noiembrie), 1959, nr. 2, p. 47—48.

Die Bibliographie in den europäischen Ländern der Volksdemokratie. Entwicklung und gegenwärtiger Stand. Leipzig, 1960, 165 p. (Bibliografia în țările europene de democrație populară. Dezvoltarea și situația ei actuală). [Lucrare editată de Comisia bibliotecară pentru publicații de pe lângă Secretariatul de Stat pentru învățămîntul superior și de specialitate din R.D. Germană], nr. 12, p. 39—41 și 44.

Ce să citească legumicultorul. **Indice bibliografic de recomandare.** Buc., Editat de Biblioteca Centrală de Stat a R.P.R., 1959, 36 p. (Lucrare întocmită în cadrul Serviciului bibliografic al Bibliotecii Centrale de Stat a R.P.R.), nr. 2, p. 45.

Clasificarea zecimală pentru bibliotecii, servicii de documentare și fișiere individuale de studii Buc., E.S.I.P., 1959, 160 p., nr. 8, cop. IV.

Ctenăr. [Ciutorul]. Mesicnik pro praci vesnickych knihoven. Roenik XII (1960), Cis. 2, Unor. (Vydava Ministerstvo školstvi a kultury v nakladatelstvi Orbis), nr. 4, cop. II.

Curajul și eroismul tineretului sovietic. Indice bibliografic de recomandare. Buc., Editat de

Biblioteca Centrală de Stat a R.P.R., 1959, 18 p. (Lucrare întocmită de Serviciul bibliografic al Bibliotecii Centrale de Stat a R.P.R. în colaborare cu secția bibliografică a Bibliotecii regionale Oradea), nr. 2, p. 45.

Echos ibériques et hispano-américains en Roumanie, Bibliographie littéraire sélective. [Ecouri iberice și ispano-americane în România. Bibliografie literară selectivă]. Buc., 1959, 124 p. (Commission Nationale de la République Populaire Roumaine pour l'UNESCO). [Litografiat], nr. 2, cop. II.

La a 90-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin. Indrumări metodice. Buc., Editat de Biblioteca Centrală de Stat a R.P.R., 1960 nr. 5, p. 48.

Lenin în literatura popoarelor. Indice bibliografic de recomandare. Buc., Editat de Serviciul bibliografic al Bibliotecii Centrale de Stat a R.P.R. nr. 5, p. 48.

Munca cu cartea pentru copii. [Grupaj de articole din revista „Der Bibliothekar” nr. 2 — februarie 1960]. nr. 4, p. 48.

ROTAKU, IOAN R. **Ion Creangă.** Bibliografie de recomandare. Buc., E.S.I.P., 1959, 64 p., nr. 2, p. 45.

Taschenbuch für Bibliothekare und Bibliothekshelfer in Allgemeinbildenden Bibliotheken. [Ghid pentru bibliotecari și personalul auxiliar din bibliotecii]. Leipzig, Veb Verlag für Buch — und Bibliothekswesen, 1959, 336 p., nr. 3, cop. III—IV.

ARTICOLE SPECIALE

Activiști și prieteni ai bibliotecii. [Cu ocazia Zilei învățătorului]. nr. 6, p. 43—45.
Conferința asupra schimburilor internaționale de publicații în Europa. nr. 12, p. 36.
Drumul cărții de la editură la cititori. [Rolul Direcției Difuzării Cărții și a bibliotecilor în pătrunderea cărții în masele de cititori]. nr. 3, p. 36—38.

PANAITESCU-PERPESSICIUS, D. acad. Poezii cîntă Partidul. [Poezia după 23 august 1944]. nr. 5, p. 9—12.

Pe drumul luminos arătat de partid. [Manifestări culturale ce au avut loc la începutul anului 1960: Expoziția 15 ani de literatură nouă în R.P.R., Decada cărții tehnice și Luna cărții la sate]. nr. 4, p. 24—26.

ȘTIRI DIN LUMEA CĂRȚILOR ȘI A BIBLIOTECILOR

nr. 1, cop. II, p. 5, 26; nr. 2, p. 14, 18, 38;
nr. 3, p. 17, 25, 35; nr. 4, p. 4, 16; nr. 5, cop. II,
p. 17, 28, 31, 44, 47; nr. 7, p. 22, 41; nr. 8,

cop. II, p. 13; nr. 9—10, cop. II, p. 27, 40, cop.
IV; nr. 11, cop. II și p. 5; nr. 12, p. 14 și
33, cop. III.

PENTRU ÎNFLORIREA PATRIEI NOASTRE

Expunerea prezentată de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și dezbaterile plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959 care au aprobat sarcinile de plan pe anul 1960 au găsit un puternic ecou în masele largi ale oamenilor muncii de la orașe și sate, care și-au arătat hotărîrea de a munci cu avînt sporit, însușeștile de dragostea față de partid, pentru realizarea și depășirea sarcinilor trasate.

„Realizările de pînă acum și în mod deosebit în acest an (1959, nota red.) — a arătat în expunerea sa, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, — crează premisele necesare ca în 1960 activitatea economică să se desfășoare în condiții mai bune și să se atingă ritmuri mai înalte decît pînă acum.” Pe baza folosirii mai bune a capacităților de producție existente și prin intrarea în funcțiune a unor obiective noi, producția industrială va crește în anul 1960 cu 14 la sută față de 1959. Producția mijloacelor de producție va spori cu 14,6 la sută și cu 13 la sută cea a bunurilor de consum, dispunînd de o bază sporită de materii prime interne. Proiectul planului de stat pe 1960 prevede creșterea producției siderurgice cu peste 28 la sută, a construcțiilor de mașini cu 17 la sută, a industriei chimice cu 22 la sută, a industriei energiei electrice și termice cu 20 la sută.

Se prevede sporirea însemnată a investițiilor pentru dezvoltarea economiei naționale care vor ajunge în 1960 la 23,5 miliarde lei. Pentru dezvoltarea agriculturii se vor investi 4,4 miliarde lei, ceea ce reprezintă o creștere de peste 25 la sută față de anul trecut. Industria va livra agriculturii 10.750 tractoare fizice, 12.000 semănători, 5000 combine și alte mașini agricole. Aceasta va contribui la dezvoltarea și consolidarea gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor agricole colective și va lărgi baza tehnico-materială a agriculturii.

Creditele acordate de stat g.a.c.-urilor trebuie să fie folosite pentru cumpărări de animale, în primul rînd vaci de lapte și juninci.

Pentru anul 1960, se prevede creșterea producției agricole și obținerea unor recolte medii sporite la grâu, porumb, sfeclă de zahăr și floarea soarelui.

Alte investiții importante sînt repartizate construcțiilor de școli, cinematografe și alte construcții social-culturale.

Prin creșterea în acest an a productivității muncii în industrie cu 11 la sută față de anul trecut, prin reducerea prețului de cost și a cheltuielilor de circulație în toate ramurile economiei se va obține realizarea unor economii în valoare de circa 5,2 miliarde lei, adică de 3 ori mai mult decît în anul 1958.

În direcția ridicării nivelului de trai se prevede: creșterea veniturilor populației din sectorul socialist cu 6,5 miliarde lei; sporirea volumului de mărfuri vîndute prin comerțul socialist cu aproape 6 miliarde lei dintre care peste 3 miliarde lei mărfuri alimentare; se vor da în folosință 31.000 apartamente, cu 50 la sută mai mult decît în anul 1959, etc.

Pentru a face față sarcinilor ce se pun în legătură cu creșterea considerabilă a producției industriale și agricole, în dezvoltarea construcțiilor și a celorlalte ramuri ale economiei naționale, numărul salariaților va spori în acest an cu peste 160 mii.

Popularizarea largă a expunerii tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej pentru ca masele largi ale oamenilor muncii să cunoască atât realizările pe anul 1959, cât și sarcinile de plan pe 1960 pentru dezvoltarea economiei naționale, mobilizarea și sprijinirea celor ce muncesc de la orașe și sate pentru înfăptuirea acestor sarcini — iată obiectivul principal către care trebuie să se îndrepte atenția și munca bibliotecarilor de toate categoriile. Planul de muncă pe 1960 al fiecărei biblioteci — regionale, raionale, comunale, ș. a. — trebuie să oglindească din plin folosirea la maximum a tuturor formelor de agitație și propagandă prin carte pentru antrenarea și sprijinirea oamenilor muncii în efortul deosebit ce trebuie să-l depună în anul acesta.

Pentru a populariza în rîndul cititorilor, documentele plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, în fiecare bibliotecă trebuie să existe un panou cuprinzînd documentele plenarei susamîntite, folosind pentru aceasta tăieturile din presă sau broșura Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959. apărută în Editura Politică. În același scop se poate confecționa un album sau o mapă care, alături de documentele plenarei partidului din 3—5 decembrie 1959, va cuprinde articolele apărute în presă referitoare la problemele dezbătute de plenară.

Manifestările de masă organizate în biblioteci trebuie să constituie un puternic mijloc de mobilizare și ajutorare a oamenilor muncii pentru traducerea în viață a luminosului program de dezvoltare a economiei naționale, cuprins în expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej. Pentru aceasta este necesar ca fiecare bibliotecar, studiind femeinic expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, să fină seama de sarcinile principale ce decurg pentru locul unde-și desfășoară activitatea, organizînd acțiuni de masă corespunzătoare categoriilor de cititori care frecventează biblioteca.

De pildă, pentru bibliotecile care deservesc pe lucrătorii din industrie, preocuparea de frunte trebuie să fie largă popularizare a lucrărilor care ajută la ridicarea productivității muncii, introducerea progresului tehnic, micșorarea consumurilor specifice.

Căile pentru atingerea țelurilor enumerate sînt numeroase și lucrătorii din rețeaua bibliotecilor de toate categoriile au acumulat o bogată experiență în această direcție. Sînt deosebit de eficace așeze pe teme ca Siderurgisti, pentru ridicarea nivelului vostru profesional studiați cărți de specialitate sau panourile cu titlul Cărți și reviste în ajutorul constructorilor, care să fie răspîndite în secțiile uzinelor, pe șantierele de construcții sau așezate la loc vizibil în biblioteci, cu mențiunea că publicațiile recomandate pot fi găsite la biblioteca respectivă. Rodnice rezultate pot aduce și consfăturile asupra unor cărți pe teme de specialitate, expunerile bibliografice ș.a. Nu trebuie neglijate nici concursurile pe teme tehnice precum și nici organizarea de manifestări variate în jurul cărților literare care constituie un îndemn și un îndreptar pentru cei ce muncesc.

Obiectivele principale care stau în anul 1960 în fața oamenilor muncii de la sate sînt sporirea producției agricole, dezvoltarea culturii porumbului pentru siloz, sporirea simțitoare a șeptelului și mărirea productivității lui. Folosind acțiunile de masă, bibliotecarii de la sate trebuie să dea un sens creator muncii cu cartea mobilizînd pe lucrătorii din agricultură la aplicarea în proporții de masă a măsurilor agrotehnice pentru a obține recolte sporite în cultura grîului, porumbului, florii soarelui, sfeccii de zahăr.

În atenția bibliotecarilor de la sate trebuie să stea popularizarea largă a indicațiilor economice și organizatorice, cuprinse în expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej privind însemnătatea dezvoltării culturii porumbului pentru siloz, baza creșterii rapide a producției de carne și lapte. În consecință vor populariza și difuza cărțile și broșurile care ajută la punerea în practică a acestor indicații, contribuind astfel la dezvoltarea creșterii animalelor în țara noastră, la reducerea prețului de cost al produselor obținute. De asemenea, se pot folosi cu eficiență grafccele sau concursurile

„Cine știe, câștigă“, pentru însușirea și generalizarea experienței, g.a.s.-urilor și g.a.c.-urilor care au obținut anul trecut producții mari de porumb-siloz la hectar.

Punerea la dispoziția cititorilor a cărților ce-i pot însuși în munca lor de zi de zi, mobilizându-le puternic inițiativa, talentul și hărnicia, reclamă intensificarea activității bibliografice. Judicios întocmită și abordând sarcinile principale ale planului pe 1960 înfățișate în expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, bibliografiile vor constitui instrumente prețioase de lucru pentru cititori, pentru ca activitatea lor pe ogoare să fie încununată de noi și noi succese. Acordând atenția cuvenită intensificării activității bibliografice, bibliotecile regionale și raionale trebuie să intensifice în aceeași măsură și munca de îndrumare a bibliotecilor din regiune și raion, ajutând pe bibliotecari să orienteze conținutul muncii cu cartea în direcția sprijinirii înșăptuirii sarcinilor trasate de plenara partidului.

Relevând experiența pozitivă, dobândită de comisiile economice regionale constituite pentru întocmirea lucrărilor privind planul de perspectivă, plenara partidului a subliniat necesitatea creerii în fiecare regiune a unor consilii economice ale șaturilor populare regionale, preocupate de problemele economice de ansamblu ale regiunii. În sfera activității bibliotecilor regionale trebuie să între decii și înformarea și punerea la dispoziție a membrilor acestor consilii, a materialului necesar documentării lor în diverse probleme, acordând cea mai mare atenție publicațiilor legate de studiul regiunii.

Sarcinile ce revin bibliotecilor nu sînt deloc ușoare. Pentru ca ele să fie duse mai lesne la îndeplinire, bibliotecile trebuie să atragă și să-și asocieze colaborarea și sprijinul specialiștilor din diverse domenii de activitate.

În primăvara anului acesta va avea loc un eveniment deosebit în viața întregului nostru popor — al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

Răspunzînd la chemările partidului, bibliotecarii de toate categoriile nu vor precepeți nici un efort, pentru a raporta celui de al 3-lea Congres al partidului nostru succesele obținute în mobilizarea și antrenarea oamenilor muncii de la orașe și sate pentru îndeplinirea la toți indicii a planului de stat pe anul 1960, — chezășia vieții noi și îmbelșugate ce se făurește în patria noastră.

În sprijinul **DEZVOLTĂRII AGRICULTURII**

Mobilizarea și antrenarea oamenilor muncii din agricultură la îndeplinirea sarcinilor sporite trasate pentru anul 1960 de către plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, impune bibliotecarilor desfășurarea unei vii și susținute munci de popularizare a literaturii social-politice și tehnice la sate.

Una din căile ce pot fi folosite cu succes, în această direcție, este bibliografia.

Înțelegînd eficacitatea activității bibliografice, tot mai multe biblioteci regionale

întocmesc și difuzează bibliografiile în sprijinul dezvoltării agriculturii. Printre asemenea biblioteci se numără și biblioteca regională din Iași, care a întocmit anul trecut numeroase bibliografii pentru bibliotecile de la sate, ca de pildă: planul de lectură Cultura sfecei de zahăr, indicele de recomandare Creșterea oilor ș. a.

O lucrare de proporții, apărută tot în anul trecut, este indicele bibliografic litografiat Dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii în regiunea Iași (1949—1959), întocmit în scopul popularizării succeseilor dobîndite în transformarea socialistă a agriculturii în regiune.

Indicele cuprinde 7 capitole. Primele 6 capitole: Tărînimea muncitoare pășește cu

incredere pe calea agriculturii socialiste, Congrese, rezoluții, consfătuiri, viața de partid, Întărirea economică organizatorică a unităților existente în sectorul socialist al agriculturii, Dezvoltarea G.A.C. asigură veniturii mari colectivștilor, Cuceririle științei în slujba sporirii producției agricole, Aspecte cultural-social-politice, cuprind informații în legătură cu problemele respective pe întreaga regiune. Cel de-al 7-lea capitol: Munca de transformare socialistă a agriculturii în raioanele regiunii Iași, este cel mai dezvoltat, împărțit în subcapitole și consemnează informații asupra raioanelor. Fiecare capitol este ilustrat cu articole extrase din periodice, în marea lor majoritate din presa locală și ale căror titluri sint enumerate la început.

Dacă în ceea ce privește capitolele, ele sînt bine alese, nu același lucru se poate spune despre sistematizarea materialelor.

În cadrul fiecărui capitol aranjarea materialului este cronologică. Această sistematizare prezintă neajunsuri, cînd e vorba de cel de-al 7-lea capitol. În loc de a se aduna laolaltă, în cadrul fiecărui subcapitol, materialele referitoare la un anumit raion, articolele sînt aranjate în ordinea apariției lor în periodice, indiferent de raionul la care se referă. Din această cauză, cititorul interesat de materialul privind un raion, este nevoit să piardă mult timp cu găsirea lui, întrucît indicele de la sfîrșitul bibliografiei, ținînd seama de ordinea apariției articolelor în periodice, nu indică cifrele în ordinea lor firească. Așa de pildă pentru raionul Huși, indexul are următoarea aranjare: 209, 216, 466, 445, 606, 468, 490, 577, 499, ș.a.m.d., pentru raionul Iași indexul menționează următoarele numere de ordine: 178, 180, 181, 442, 186, 187, 109, 578, 526, etc.

Așa după cum ne informează cuvîntul înainte, în lucrare au fost incluse în deosebi articolele apărute în presa regională. „Nu au fost incluse — se precizează — lucrări mari privind cooperativizarea agriculturii pe întreaga țară care au referiri și la regiunea Iași, deoarece s-a căutat să se

depisteze în primul rînd, articolele apărute în presă“.

Chiar așa fiind, nu trebuia să lipsească din indice, în primul rînd, documente și rezoluții de partid privind transformarea socialistă a agriculturii, aceasta cu atît mai mult, cu cît capitolul Congrese, rezoluții, consfătuiri, viața de partid (pe întreaga regiune) începe prin indicarea Consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, ținută la Constanța în zilele de 3—6 aprilie 1958, și care nu știm de ce a fost recomandată tot din ziare, devreme ce a apărut în întregime într-un volum, publicat de Editura politică. De asemenea n-ar fi trebuit să lipsească din indice o serie de date deosebit de importante pentru cei care se interesează de problema transformării socialiste a agriculturii în regiunea Iași, apărute de pildă în Buletinul statistic trimestrial, Anuarul statistic 1959 ș. a.

În identificarea articolelor, de un real ajutor pentru cititori sînt adnotările care relevă conținutul acestora. Acest principiu nu a fost respectat în întregime, în multe locuri adnotarea lipsind, iar în altele fiind deficitară.

La rîndul ei, biblioteca regională din Ploești a întocmit și difuzat numeroase bibliografii pentru popularizarea literaturii cu caracter agricol. Unele din aceste bibliografii se găsesc și în lucrarea În ajutorul bibliotecarului. Recomandări metodico-bibliografice, care a văzut lumina tiparului.

Lucrarea se deschide cu cîteva îndrumări pentru organizarea și desfășurarea convorbirilor pe tema Cine se înscrie în colectivă, ciștigă, metodă eficientă în munca de lămurire a țăranimii muncitoare de a pași pe calea muncii în comun. Îndrumările sînt urmate de cîteva planuri pentru cercurile de citit, menite să ajute pe bibliotecari la pregătirea acestor convorbiri.

Planurile alcătuite pe temele: Țărănimea muncitoare pășește cu încredere pe calea agriculturii socialiste, Întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, Dezvoltarea avutului obștesc — preocupare de căpetenie a

colectiviștilor și întovărășiților, S.M.T. — un puternic sprijin acordat țăranimii pentru sporirea producției agricole, Creșterea producției de cereale, temelia dezvoltării agriculturii și a îmbunătățirii aprovizionării populației, Toată atenția extinderii suprafețelor cultivate cu porumb și creșterii producției la hectar, Avem mari posibilități pentru dezvoltarea bovinelor, Creșterea are rol hotărîtor în îmbunătățirea aprovizionării cu carne și grăsimi, Dezvoltarea viticulturii izvor de mare bogăție a țării, Producția de fructe poate fi sporită simțitor, — au folosit îndrumările metodice din broșura Cauza ridicării agriculturii este cauza întregului popor muncitor, elaborată de B.C.S.

Cărțile recomandate sînt în general bine alese. Socotim însă că la alcătuirea planurilor ar fi trebuit să se țină seama și de lucrările apărute după tipărirea îndrumărilor metodice elaborate de B.C.S., care ar fi ajutat la îmbogățirea unora din teme. Astfel la tema a 2-a s-ar fi putut include pagini din lucrările: Pentru întărirea și dezvoltarea întovărășirilor agricole de Ion Cerinat, Avutul obștesc, temelia gospodăriei agricole colective de I. Dodu, care putea fi trecută și la capitolul următor.

Dacă s-ar fi urmărit acest lucru, trebuiau recomandate în primul plan de lectură ultima ediție (respectiv a 4-a și nu a 3-a) a statutului model al gospodăriei agricole colective cit și a statutului model al înto-

vărășirilor agricole de țărani muncitori pentru cultivarea laolaltă a pămîntului.

Intrucît regiunea Ploești are condiții favorabile extinderii suprafețelor cultivate cu sfeclă de zahăr și floarea soarelui, sînt indicate și două planuri de lectură pentru studiul individual și la cercul de citit pe teme: Ce să citim pentru cultura flori-soarelui și Ce să citim pentru cultura sfecele de zahăr.

Din cercetarea celor două planuri, reiese grija pentru selecționarea celor mai bune lucrări privind temele respective ca și pentru sistematizarea lor. Pentru ușurarea muncii bibliotecarilor și a cititorilor, în cazul unor lucrări mai întinse sau a unor culegeri, s-au indicat paginile recomandate a fi citite. Planurile ar fi avut mult de câștigat dacă ar fi fost adnotate.

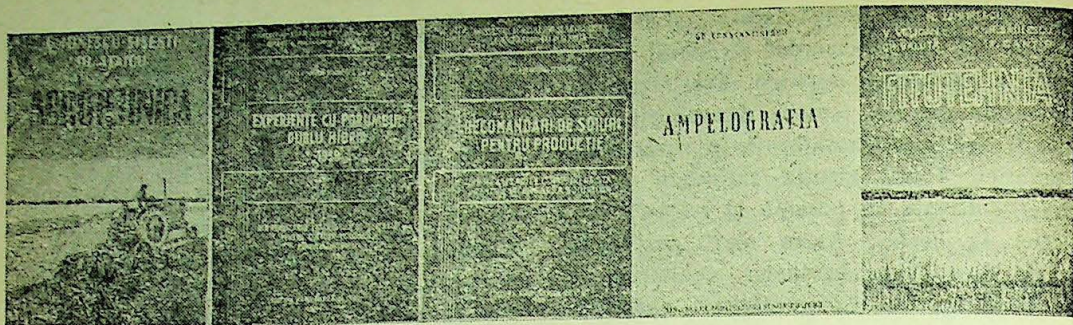
Intocmai bibliotecilor regionale din Iași și Ploești, orientarea activității bibliografice către popularizarea cunoștințelor agricole trebuie să constituie o preocupare de frunte a tuturor bibliotecilor regionale. Străduindu-se să ridice neconținut nivelul acestei munci, axînd-o pe principalele sarcini ale agriculturii, trasate în expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, — bibliotecile regionale vor pune în îndemina oamenilor muncii îndreptare prețioase care să-i ajute în munca de zi cu zi, pentru îndeplinirea obiectivelor ce stau în fața lor pentru anul 1960.

Ș T I R I

● La a 200-a aniversare a nașterii lui Friedrich Schiller, „Deutsche Bucherei“ a organizat o expoziție **Operele lui Schiller în grafica nouă germană**. Au fost expuse ediții ale operelor complete, precum și lucrări separate, care contribuie la o mai bună cunoaștere a graficei germane atît pentru edițiile bibliofile, cit și pentru producția editorială normală. Au fost reprezentate, în special, toate ilustrațiile importante cuprinse în operele lui Schiller.

● Sub conducerea bibliotecii „Mazarin“ din Paris și a Centrului național de cercetări științifice se pregătește pentru tipar, primul volum al cărților italiene din veacul al XVII-lea. (Repertoire des ouvrages imprimés en langue italienne au XVII-siècle).

Lucrarea va conține un repertoriu al cărților vechi italiene tipărite între anii 1500—1800. După calculele făcute, vor fi incluse peste 100.000 de cărți scrise de circa 15.000 autori.

DIFUZAREA CĂRȚII AGROTEHNICE PE ZONE DE CULTURI

Directivele celui de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român au trasat agriculturii țării noastre, în cadrul celui de al doilea plan cincinal, sarcini importante privitoare la mărirea producției agricole și mai ales la sporirea considerabilă a producției de cereale-marfă. În expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 se arată că: „Pentru anul 1960 se prevede creșterea producției agricole și obținerea unei recolte medii sporite la grâu, porumb, sfeclă de zahăr și floarea-soarelui”. Pentru îndeplinirea acestor sarcini cu privire la producția agricolă, o deosebită importanță o are sporirea producției la hectar și a productivității muncii agricole, precum și reducerea cheltuielilor de producție din agricultură.

Una din condițiile fundamentale în vederea atingerii acestui obiectiv o constituie, pe lângă colectivizarea agriculturii, realizarea unei proporții determinate între ramuri și culturi și repartizarea producției pe teritoriul țării în așa fel, încât cultura plantelor și creșterea animalelor să se încadreze în zonele cele mai favorabile.

Pentru a veni în ajutorul bibliotecarilor noștri de toate categoriile, care au îndatorirea de a contribui prin difuzarea cărții agrozootehnice la realizarea sarcinilor mari care stau în fața agriculturii, am considerat necesar să explicăm ce se înțelege prin zonarea producției agricole, să arătăm unele greșeli comise din necunoașterea sau nerespectarea acestor zone, precum și unele indicații practice în recomandarea cărții agrozootehnice în două zone de culturi (cerealiară și viticolă).

Pentru ca gospodăriile agricole colective să știe ce anume plante trebuie să cultive și în ce proporție, precum și pentru a determina felul și cantitatea de produse pe care le pot transforma în marfă, dezvoltarea fiecărei gospodării trebuie să fie rațională. Fără cunoașterea proporțiilor necesare de dezvoltare a diferitelor ramuri și culturi în fiecare unitate în parte, în raport cu așezarea sa geografică, nu se poate promova o politică justă în agricultură, nu se poate ști cum trebuie să fie folosite în mod diferențiat toate pîrghiile economice de care dispune, pentru a se realiza sarcinile generale.

Lucrarea de zonare dă posibilitatea organelor de partid și de stat să îndrume dezvoltarea agriculturii în fiecare unitate în parte în așa fel, încât dezvoltarea producției sale să corespundă nevoilor de dezvoltare a agriculturii la un moment dat,

prin folosirea la maximum a condițiilor locale, în scopul satisfacerii atât a intereselor generale ale întregului popor cât și a intereselor personale ale producătorilor agricoli.

Tratarea cu superficialitate a problemei atât de importante ca zonarea agricolă poate duce la unele greșeli cum ar fi extinderea de culturi ca de exemplu, cultura bumbacului sau a sfeclii de zahăr în zone unde condițiile climatice nu oferă cele mai bune posibilități de dezvoltare a lor și de obținerea de producții mari. De asemenea se poate greși în extinderea plantațiilor de vii și livezi pe terenurile cele mai fertile, în loc ca acestea să ocupe terenuri mai puțin productive, cum ar fi de pildă, coastele de dealuri și coline care nu permit cultivarea plantelor cerealiere.

Din cele arătate mai sus se poate cu ușurință înțelege de ce fiecărei zone îi corespunde un tip de producție agricolă cu o anumită specializare și un profil economic deosebit de al celorlalte zone.

În țara noastră se disting mai multe zone principale republicane de producție agricolă: zonele cerealiere, zonele viticole, zonele pomicole, zonele mixte, zonele de pășuni și fânețe naturale, zona bumbacului și zona preorășenească a Capitalei.

Spre a arăta importanța acestor zone, vom lua spre exemplificare zonele cerealiere care ocupă 54,6% din teritoriul agricol al țării. Cultura cerealelor este principala specializare a acestor zone. Din cadrul acestor grupe de zone se diferențiază următoarele zone cerealiere:

a) Zona cerealieră de vest cuprinde partea de șes a regiunilor Timișoara și Oradea și reprezintă 11,5% din terenul arabil al țării. Ea se caracterizează printr-un procent mai mic de cereale (76%), realizându-se însă o producție medie la hectar mai mare. Grâul ocupă aproximativ 38—39% din terenul arabil.

b) Zona cerealieră de sud este situată în regiunea Craiova și partea de vest a regiunii București. Ea reprezintă 12% din suprafața agricolă a țării. În această zonă se cultivă cel mai mare procent de cereale din terenul arabil (88%), din care aproximativ jumătate este deținut de porumb, iar grâul reprezintă aproximativ 38—39%.

c) Zona cerealieră de răsărit este așezată de-a lungul luncii Siretului și reprezintă 15,2% din terenul agricol al țării. În această zonă se cultivă cereale, pe aproximativ 78% din terenul arabil, din care grâul reprezintă 30—31%.

d) Zona cerealieră din regiunea Carpaților este situată în Podișul Transilvaniei, cuprinzând în special teritorii din regiunea Cluj. Este cea mai mică zonă cerealieră din țară, reprezentând doar 3,5% din terenul agricol. În această zonă, cerealele ocupă 76% din terenul arabil, caracteristica ei fiind o mai mare densitate a animalelor decât în celelalte zone cerealiere din țară.

e) Zona cerealieră din Bărăgan cuprinde partea de sud a regiunii Galați și partea de est a regiunii București. Ea reprezintă 6,8% din terenul agricol al țării și se caracterizează printr-o greutate specifică ridicată a cerealelor, ce ocupă peste 80% din terenul arabil. Grâul ocupă aici aproximativ 30—31% din terenul arabil.

f) Zona cerealieră din Dobrogea se întinde pe teritoriul situat în partea estică a Dunării, în regiunea Constanța și reprezintă 5,8% din terenul agricol al țării. În această zonă se cultivă aproximativ 77% din terenul arabil cu cereale, porumbul ocupând cel mai mic procent din zonele cerealiere (aproximativ 26%).

În zonele cerealiere, terenul arabil variază față de terenul agricol între 68% în zona cerealieră din regiunea Carpaților și 90% în zona cerealieră de sud.

Creșterea animalelor în zonele cerealiere variază destul de mult de la o zonă la alta. În zona cerealieră din Dobrogea bunăoară se cresc în total 35 unități vită mare la 100 ha. teren agricol, iar în zona cerealieră din regiunea Carpaților peste 60 unități vită mare.

Așa cum s-a arătat și mai sus, zonarea producției agricole are o importanță extrem de mare. Cunoașterea locului pe care-l ocupă un raion în economia națională, adică sarcinile ce-i revin în cadrul planului cincinal de dezvoltare a economiei naționale, în raport cu condițiile economice și naturale de care dispune, constituie o preocupare de căpetenie a tuturor lucrătorilor din sectorul agricol al țării.

Bibliotecarilor noștri le revine sarcina de a lua legătura cu secțiunile agricole ale comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale și raionale, stabilind împreună cărțile agrozootehnice necesare ramurilor de producție agricolă cele mai potrivite regiunii sau raionului respectiv, în raport cu zonarea stabilită. De asemenea, în comune, bibliotecarii vor ține seama de recomandările secțiunilor agricole raionale, iar local vor lua legătura cu inginerii și tehnicienii agronomi din cadrul gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor agricole colective, stațiilor de mașini și tractoare, precum și cu tehnicienii agricoli ai comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale pentru ca împreună să stabilească în funcție de specificul agricol al comunei cărțile cele mai indicate a fi recomandate pentru aplicarea unei agrotehnici superioare în vederea obținerii unor recolte bogate.

În recomandările de cărți se va ține seama de nivelul de pregătire agrozootehnică a cititorilor. De exemplu, într-o comună colectivizată cu specific pomicol, legumicol sau viticol se vor recomanda acele cărți de specialitate care să ajute pe brigadierii din cadrul gospodăriilor agricole colective la aplicarea metodelor agrozootehnice înaintate, garanția obținerii unor producții agricole ridicate. De asemenea, vor fi recomandate cărți și materiale în legătură cu temele predate la cursurile agrozootehnice de masă. O grijă deosebită în recomandarea cărților se va acorda și broșurilor de popularizare a metodelor agrozootehnice și experienței înaintate a frunțașilor în agricultură, tipărite de Editura agro-silvică de stat și trimise tuturor secțiunilor agricole raionale, precum și comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale. Bibliotecarii de la sate nu trebuie să piardă din vedere importanța unor colecții ca: **Biblioteca agricolă**, **Știința în sprijinul producției**, **Biblioteca țaranului muncitor**, din care cititorii pot să-și însușească cunoștințele necesare în legătură cu soiurile cele mai productive de plante agricole, metodele noi pentru ridicarea productivității vegetale și animale.

În cele ce urmează vom da unele indicații practice în recomandarea cărții agrozootehnice pentru două zone de culturi și anume: zona cerealiară și zona viticolă.

Pentru zonele cerealiere, în care grâul și porumbul reprezintă cel mai mare procent din suprafața arabilă cultivată, se pot recomanda următoarele cărți:

★

IONESCU-SISEȘTI, GH. și STAICU, I.: **Agrotehnica**, vol. I, București, Editura agro-silvică de stat, 1958, 1018 p. lei 56; vol. II, București, Editura agro-silvică de stat, 1958, 1101 p. lei 56.

Ambele volume, concepute pe un plan larg, cuprind tot ceea ce este important astăzi în domeniul științelor agricole, atât în țară cât și peste hotare.

În vol. I, după partea introductivă sînt descriși factorii de vegetație și mediul de dezvoltare a plantelor: clima și solul, cu privire specială la condițiile din țara noastră. Pe această bază sînt dezvoltate apoi părțile despre: organizarea teritoriului și asolamente, îngrășăminte și lucrările solului.

În vol. II se tratează despre semănatul și îngrijirea semănăturilor, buruienile și combaterea lor, seceta și lupta împotriva ei, eroziunea solului, mijloacele de a stăvilii și de a introduce în circuitul agricol solurile erodate.

O parte cu totul nouă și originală este aceea care tratează agrotehnica specifică principalelor zone pedoclimatice ale țării și aceea în care se expun rezervele noastre

de teren: nisipurile, luncile inundabile și solurile sărăturoase, mijloacele de a le ameliora și a le pune în valoare pentru agricultură.

Prin numeroasele probleme tratate, prin legătura cu realizările practice, prin bogăția materialului bibliografic, nivelul științific ridicat și claritatea expunerii, **Agrotehnica** constituie o călăuză științifică a tuturor specialiștilor din agricultură.

★

ZAMFIRESCU, N.-VELICAN, V. și VALUȚA, GH.: **Fitotehnica**, vol. I, Editura agro-silvică de stat, București, 1956, 642 p. lei 39,50; Zamfirescu, N., Velican, V., Valuță, Gh., Săulescu, N. și Canțir, F., **Fitotehnica**, vol. II, București, Editura agro-silvică de stat, 1958, 825 p. lei 57.

În această lucrare se tratează tehnica culturii plantelor agricole. Ea înarmează pe cititor cu cunoștințele necesare în alegerea pentru fiecare plantă agricolă a celor mai bune condiții naturale (climă, sol) și de cultură (plantă premergătoare, soiuri, îngrășăminte, arături, grăpări etc.) în scopul obținerii unor recolte superioare, atât cantitativ cât și calitativ.

Folosindu-se de cunoștințele din morfologia și fiziologia vegetală, climatologia, chimia solului, agrotehnica, ameliorarea plantelor etc. autorii au studiat reacțiunea însușirilor fiziologice, morfologice etc. ale plantelor agricole față de influența factorilor naturali (climă și sol, boale și insecte) și celor tehnico-culturali (lucrări de pregătirea terenului și întreținerea culturilor, îngrășăminte etc.).

IONESCU-SISEȘTI, GH.: **Cultura porumbului**. București, Editura agro-silvică de stat, 1955, 312 p. lei 10,60.

Lucrarea este scrisă la un nivel mediu și are ca scop să scoată în evidență importanța culturii porumbului pentru economia țării noastre și totodată să pună la îndemina celor ce muncesc în agricultură, îndrumările necesare pentru cultivarea rațională a acestei plante, în vederea sporirii continue a recoltelor. Capitolele care tratează unele probleme ca semănatul porumbului (semănatul prin împrăștiere, semănatul prin dispozitive adaptate la plug, semănatul cu mașina în cuburi așezate în pătrat, semănatul cu mașina în rânduri etc.), epoca semănatului, distanța la care se seamănă etc. constituie un îndrumar calificat pentru tehnicienii și lucrătorii din agricultură.

★

Experiența cu porumbul dublu hibrid 1957. Din realizările Institutului de cercetări pentru cultura porumbului Fundulea-București. Editura agro-silvică de stat, București, 1958, 62 p. lei 1,25.

Această broșură apărută în colecția „Știința în sprijinul producției” cuprinde rezultatele experiențelor dobândite cu cele 69 soiuri de porumb dublu hibrid, obținute atât la secțiile Institutului de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea cât și la cele 5 stațiuni experimentale de la Săftica-București, Simnicei-Craiova, Ciala-Arad, Turda-Cluj și Podul Iloaiei-Iași. Experiențele au arătat că porumbul dublu hibrid este mult superior soiurilor ameliorate cu polenizare liberă, reușind să le întrecă atât ca productivitate, cât și ca rezistență la secetă, cădere și tăciune. Din faptul că unul din cele mai recente și mai importante mijloace de a spori producția la porumb îl constituie noile varietăți dublu hibrid reiese și utilitatea acestei broșuri pentru tehnicienii și lucrătorii din agricultură, ocupați cu cultivarea acestei valoroase plante agricole.

★

Recomandări de soiuri pentru producție. Din realizările comisiei de stat pentru încercarea soiurilor. București, Editura Agro-silvică de stat, 1959, 141 p.

Pentru traducerea în viață a sarcinilor prevăzute în documentele de partid, au fost luate o serie de măsuri tehnico-economice care contribuie la sporirea producției agricole. Între aceste măsuri un rol deosebit de important îl are sămînța de soi, fapt demonstrat atît de experiența și practica din țara noastră, cît și din alte țări. Pentru a putea identifica cele mai valoroase soiuri pentru fiecare regiune naturală din țară, Ministerul Agriculturii, prin Comisia de stat pentru încercarea soiurilor, a experimentat în perioada anilor 1954—1958 un număr de circa 480 soiuri de diferite plante agricole.

În această lucrare sînt arătate agricultorilor care sînt soiurile cele mai bune pentru fiecare regiune naturală.

Lucrarea este foarte utilă, prin recomandările de soiuri făcute și aplicarea lor practică, dînd rezultatele excelente dacă sînt folosite numai în zonele indicate.

★

CONSTANTINESCU, GHERASIM și NEGREANU, ELENA: Studiul însușirilor tehnologice ale soiurilor de viță roditoare. București, Editura Academiei R.P.R., 1957, 740 p. lei 30.

În lucrare sînt prezentate rezultatele obținute în urma studiului epocilor de coacere și a însușirilor tehnologice la 185 de soiuri de viță roditoare, în condițiile pedoclimatice de la București. Lucrarea cuprinde soiurile cele mai răspîndite în țară, descrise pentru prima dată în mod analitic, complet și totodată comparativ între ele, servind ca reper pentru lucrările viitoare de cercetare științifică și ca îndreptar pentru practica viticolă curentă.

Pentru zonele prielnice cultivării și dezvoltării viței de vie se vor recomanda lucrările următoare:

CONSTANTINESCU, GHERASIM: Raionarea viticulturii. Colecția „Metode, rapoarte, memorii”. București, Editura Academiei R.P.R., 1958, 150 p. lei 11.

Această lucrare reprezintă un îndrumar pentru refacerea și dezvoltarea viticulturii pe direcții de producție, urmărind specializarea centrelor viticole în funcție de condițiile social-economice și micropedoclimat, deosebite de la o localitate la alta.

Viticultura de mîne, construită planificat, va izbuti prin raionare să folosească la maximum potențialul condițiilor naturale, excepțional de bune și care vor face din cultura viței de vie, la noi în țară, o pîrghie puternică de ridicare a agriculturii și implicit a economiei naționale.

Lucrarea servește pentru difuzarea cît mai largă a sarcinilor ce se trasează în perspectivă prin raionarea viticulturii și a căilor de urmat la înființarea noilor plantații de vii, unul din obiectivele imediate ale procesului de dezvoltare a viticulturii.

★

CONSTANTINESCU, GH.: Ampelografia. București, Editura agro-silvică de stat, 1958, 425 p. lei 32.

Ampelografia are ca obiectiv: cunoașterea soiurilor de viță roditoare și de port-altoi, în evoluția și mediul lor de cultură; stabilirea însușirilor lor biologice și tehnologice; asocierea soiurilor în sortimente și raionarea lor pe teren. Ea pune la dispoziția specialiștilor datele cele mai noi, realizînd prin aceasta o strînsă legătură între teorie și practică. Materialul expus în lucrare este util atît studenților și elevilor din învățămîntul tehnic, cît și practicienilor și inginerilor, care își aduc contribuția la locul lor de muncă pentru înflorirea viticulturii din patria noastră.

Materialul care a servit la întocmirea acestei lucrări însumează realizările viticultorilor practicieni, care au transmis de la o generație la alta, metodele de muncă.

și sortimentele de soiuri dintre cele mai alese. De asemenea, s-a ținut seama — după cum arată autorul — de cuceririle științifice realizate de cercetătorii români în condițiile naturale pedoclimatice din țară, precum și de bogata experiență și literatură sovietică, acumulată și expusă în **Ampelografia U.R.S.S.**

MARTIN, M. și DUMITRESCU, I.: **Vinificația practică.** București, Editura tehnică, 1958, 280 p. lei 6,75.

Viticultura și vinificația constituie o importantă ramură a economiei naționale, o bază de aprovizionare cu produse vinicole necesare consumului intern și pentru export. În trecut vinificația se făcea la un nivel tehnic scăzut, ea constând în majoritatea cazurilor din aplicarea unor metode primitive de lucru. Aplicarea celor mai raționale procedee de vinificare — arată autorul — pe baza unei tehnici din ce în ce mai perfecționate duce la o recoltă de vin, de calitate bună, chiar dacă se folosesc struguri cu o compoziție anormală sau ușor avariați. Lucrarea tratează despre întreprinderile și construcțiile vinicole; vasele și utilajele folosite în vinificație, pregătirea și întreținerea lor; prelucrarea strugurilor pentru vinuri albe; fermentația alcoolică a mustului; prepararea vinurilor obișnuite și superioare; păstrarea și prelucrarea vinurilor; bolile, defectele și neajunsurile vinurilor; valorificarea rezidurilor de vinificație.

Din experiența unei biblioteci raionale

CORNELIA SLOBOZEANU

Inspector din Secția de Învățământ și Cultură a Sfatului popular regional Băcău.

Printre obiectivele principale ale bibliotecii raionale Roman se află sprijinirea citirii mai largă a răspîndirii cărții agrotehnice în lumea satelor. Pentru aceasta, în îndrumarea bibliotecarilor de la sate s-au folosit atît deplasările pe teren ale colectivului, citiri și scrisori metodice, liste bibliografice, manifestări model la colțul metodic al bibliotecii și la unitățile îndrumate.

Încă de la începutul anului trecut s-a întocmit o situație a tuturor satelor din raion, cu specificul lor agricol. Biblioteca raională a putut cunoaște astfel ce anume lucrări agrozootehnice pot contribui la mărirea producției agricole, la creșterea șep-telului de vite, la diferențierea îndrumării în ceea ce privește răspîndirea cărții agrotehnice după specificul culturilor.

Deoarece cultura sfeclii de zahăr este specifică raionului nostru și pentru a ajuta la îndeplinirea sarcinilor trasate în Hotărîrea plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 no-

iembrie 1958, biblioteca raională a dat îndrumări speciale bibliotecarilor comunali, trimițînd liste bibliografice și planuri de lectură pentru cercurile de citit.

Bibliotecile comunale din Secueni, Săbăoani, Cîrligi, Miron Costin, au folosit formulele cele mai variate pentru popularizarea fotoaselor culturale și științifice. Astfel la Săbăoani s-a organizat prezentarea cărții **Cum se poate obține 42.000 kg. sfeclă de zahăr la ha**, la care au participat peste 1000 de țărani muncitori; la Cîrligi a avut loc consfătuirea pe tema **Cultura sfeclii de zahăr**; în comuna Miron Costin s-a organizat o seară de întrebări și răspunsuri pe aceeași temă, iar la Secueni o expoziție de cărți. Ajutat de sfaturile citite în cărți, țărănul muncitor Giurgi Gheorghe din Săbăoani a obținut 14.000 kg. sfeclă de zahăr la ha. Recolte bogate de sfeclă de zahăr au obținut și țăranii muncitori Procopie Lazăr, Cojocarul Gh. din Cîrligi.

Pentru popularizarea celor mai bune metode de creștere și îngrijire a animalelor, biblioteca raională a trimis bibliotecilor comunale o listă bibliografică pe această temă. Pentru combaterea febrei aftoase, țăranii muncitori Grapina Ioan, Caraman Dumitru, Zaharia Vasile din comuna Miron Costin au folosit cărțile recomandate pentru îngrijirea vitelor bolnave.

Munca de îndrumare a bibliotecilor din raion a fost în permanență îmbinată cu sprijinirea transformării socialiste a agriculturii.

Una din metodele recomandate de biblioteca raională pentru larga răspândire a cărții agrotehnice a fost intensa folosire a colportajului de cărți. Injghebându-și un colectiv voluntar puternic, alcătuit din majoritatea cadrelor didactice din comună și alți salariați, biblioteca comunală din Săbăoani a reușit ca din cele peste 8000 cărți difuzate de la începutul anului, peste 3000 să fie cărți agrotehnice; iar la biblioteca din Cîrligi din cele peste 5000 cărți difuzate, 1200 au fost agrotehnice. Planurile de lectură și listele bibliografice trimise de biblioteca regională sprijină bibliotecile comunale în organizarea manifestărilor de masă și în special la planificarea lecturii în cercurile de citit. Astfel, biblioteca comunală din Secuieni a lăsa pe un panou listele de recomandare, pe care cititorii le folosesc în alegerea cărților. Țăranul muncitor Ciobanu Constantin a devenit un bun apicultor citind cărți recomandate prin planul de lectură axat pe tema de mai sus. Ghies Dumitru și Ghies Iordache au aplicat multe din metodele cuprinse în cartea **Lucrările principale în vie și livadă**, recomandată prin lista bibliografică cu aceeași temă. Lista de recomandare asupra culturii porumbului și în special asupra lucrărilor cu privire la hibridare i-a ajutat pe țărani muncitori Ghioagă Vasile și Rotaru Ioan să obțină peste 4000 kg. boabe porumb la ha.

În campania de recoltare și treieris, colectivul bibliotecii raionale a dat îndrumări pentru o bună organizare a cititului la locul de muncă. La toate ariile au funcționat biblioteci mobile, umbrelele au fost ornate cu lozinci mobilizatoare axate pe carte. Bibliotecile comunale din Secuieni, Cîrligi și Miron Costin au întocmit panouri cu tema: **S' strîngem recolta în 7—8 zile și fără pierderi**, fiind expuse și liste bibliografice pe tema: **Recoltare, treieris, dezmiriștit**.

La toate bibliotecile s-au făcut lecturi în grup și prezentări din lucrări agrotehnice

ca: **Dezmiriștirea și arătura adîncă de toamnă, Conserve din legume și fructe, Cultura plantelor oleaginoase etc.**

Biblioteca raională a organizat cîteva acțiuni model la ariile din Cîrligi și G.A.C. Horia, unde s-au prezentat cărțile: **Cum putem obține recolte bogate de porumb, Din experiența sovietică în cultivarea cerealelor**. De asemenea s-a făcut lectură în grup cu cartea: **Dezmiriștitul și arătura adîncă de toamnă**.

Organizarea seminariilor raionale a fost un prilej pentru recomandarea diferitelor metode de popularizare a cărților agrotehnice, introducîndu-se pentru aceasta lecții practice. Astfel, seminarul din luna februarie a fost axat pe problema înșămînțării de primăvară, predîndu-se lecția: **Bibliotecile comunale ajută țărănimea muncitoare în pregătirea campaniei de înșămînțări de primăvară**. S-au purtat discuții asupra lucrării **Creșterea păsărilor**.

La seminarul raional, organizat la Săbăoani în luna martie, pe tema muncii cu cititorii, biblioteca raională în colaborare cu biblioteca comunală a organizat o expoziție de cărți agrotehnice intitulată: **Să pregătăm temeinic campania de primăvară**.

Schimbul de experiență, organizat la Secuieni de biblioteca regională Bacău între bibliotecile comunale din raioanele Bacău și Roman, a dezbătut felul în care cititorii bibliotecii au aplicat în practică cunoștințele obținute prin lectura cărților agrotehnice.

În urma seminarului din septembrie, care a avut ca lecție teoretică **Reorganizarea și activizarea cercurilor de citit, forme de popularizare a cărții în vederea sprijinirii campaniei agricole de toamnă**, biblioteca comunală din Sagna a organizat o expoziție de cărți pe tema: **Cartea agrotehnică în sprijinul campaniei de toamnă**, a întocmit o listă bibliografică pe aceeași temă, a organizat o consfătuire asupra cărții **Să folosim metodele agrotehnice înaintate în cultura grîului de toamnă**, precum și o seară de întrebări și răspunsuri, axată pe aceeași temă.

Biblioteca comunală din Săbăoani a organizat o expoziție de cărți agrotehnice îmbinată cu expuneri de produse agricole obținute de cititori care au realizat recolte bogate cu sprijinul cărții.

Biblioteca comunală din Doljești a organizat o seară de întrebări și răspunsuri la colțul roșu al G.A.C. avînd ca temă **Insămînțările de toamnă**, folosind larg și agitația vizuală în jurul cărții agrotehnice, afișe și panouri cu coperti desenate ale cărților recomandate, grafice etc.

Indicatorul metodic **Cauza ridicării agriculturii este cauza întregului popor muncitor**, precum și planșele anexate trimise de Biblioteca Centrală de Stat, au dat un sprijin prețios organizării manifestărilor cu cartea agrotehnică.

Expozițiile **Pe drumul belșugului** (organizată de biblioteca comunală Secuieni); **Creșterea producției de cereale, temelia dezvoltării agriculturii și a îmbunătățirii aprovizionării populației** (organizată de biblioteca comunală din Miron Costin) au fost întocmite după modelul indicatorului metodic.

Creșterea numărului de cărți agrozootehnice citite anul trecut în perioada 1 ianuarie — 30 septembrie dovedește eficacitatea metodelor de popularizare folosite precum și interesul crescînd al țăranilor muncitori în citirea acestor cărți, care îi ajută să-și ridice neconținut nivelul profesional și să obțină recolte bogate.

Încă din luna decembrie 1959, în satele patriei noastre s-a deschis învățămîntul agrozootehnic de masă, la care participă un număr mare de țărani muncitori, colectiviști și întovărășiți. Organizat pe cercuri de studiu, acest învățămînt oferă cursanților largi posibilități de însușire a noi cunoștințe din domeniul agriculturii și creșterii animalelor, factor hotărîtor în creșterea producției și productivității muncii în sectoarele respective.

Eficacitatea acestei studieri colective și organizate a problemelor agrozootehnice specifice localității este cu prisosință dovedită și din anii trecuți cînd în campaniile agricole, în locul unor sisteme de muncă neștiințifice, au fost aplicate metode noi care au influențat în mod simțitor creșterea producției agricole la hectar.

Pe lângă unele condiții absolut necesare bunei desfășurări a învățămîntului agrozootehnic de masă, — lectori recrutați dintre specialiști pentru a ține lecții documentate științifice, clare și atrăgător exprimate, frecvență regulată din partea cursanților, etc. — bibliotecile aduc și ele o contribuție însemnată, punînd la dispoziția celor ce învață materialul bibliografic necesar.

În cele ce urmează vom înfățișa cîteva aspecte din activitatea bibliotecii comunale Vasilați, raionul Brănești, regiunea București, pentru care deschiderea învățămîntului agrozootehnic de masă a constituit și un prilej de intensificare a popularizării și difuzării cărții agrotehnice. În comună, funcționează trei cursuri agrozootehnice și anume: unul în cadrul g.a.c. „Gh. Dimitrov”, altul la g.a.c. „Elena Pa-

vel" din satul Pirlita-Vasilați, frecventate de 80 de colectiviști, iar al treilea la căminul cultural, cuprinzând un număr de 60 de țărani muncitori de la cele șapte întovărășiri agricole din localitate. Activitatea fiecărui curs în parte este axată cu precădere pe problemele agricole specifice unităților socialiste respective.

Pentru a contribui concret și eficace la buna desfășurare a învățămîntului agrozootehnic de masă, bibliotecara Mișu Emilia a solicitat înainte de începerea cursurilor, colaborarea tehnicienilor agricoli, informându-se amănunțit asupra tematicii și bibliografiei fiecărei lecții în parte. Apoi și-a revizuit întreg fondul de cărți agrozootehnice, pentru a vedea în ce măsură corespunde ca titluri pe de o parte, iar pe de altă ca număr de exemplare, nevoilor bibliografice ale celor 140 de cursanți. Cu acest prilej a constatat că biblioteca nu avea cărți referitoare la o serie întreagă de probleme agricole cuprinse în programa cursurilor ca de exemplu: despre îmbunătățiri funciare, mecanizarea agriculturii, protecția plantelor și construcții agricole. Erau puține cărți despre cultura porumbului hibrid și a sfecei de zahăr, despre fertilizările solului și creșterea animalelor. Sprijinită de sfatul popular, bibliotecara și-a completat aceste goluri, procurându-și și unele manuale editate de Ministerul Agriculturii.

Merită relevată în această direcție activitatea unora din lectori, ca tehnicienele Bacalu Maria, Ionescu Maria și a profesoarei Dobrescu Eleonora, în ce privește sprijinul acordat bibliotecii pentru verificarea și completarea fondului de cărți agricole, cit și în procurarea materialului bibliografic necesar programei de învățămînt a cursurilor agrozootehnice de masă.

Principala și permanenta preocupare a bibliotecarei din comuna Vasilați este popularizarea și difuzarea în rîndul cursanților a materialului ajutător (cărți, articole din ziare și reviste) pentru temeinica pregătire a lecțiilor audiate la cercuri. În acest scop, în bibliotecă a fost amenajat un „Colț agro-

zootehnic". Aci cititorii pot consulta raftul cu cărți în sprijinul învățămîntului agricol aranjat pe problemele principale: agrotehnică, zootehnie, etc., precum și o frumoasă expoziție de cărți inspirate din bibliografia lecțiilor, pe tema **Cartea agrozootehnică, izvor de cunoștințe**. Expoziția este revizuită și completată periodic cu cărțile indicate în bibliografia ultimelor lecții predate. Tot aci se găsește alifată o listă bibliografică de recomandare pentru fiecare lecție predată în parte.

În afară de cărți, lista este completată, pe măsură ce apar, cu articole mai importante din ziare și reviste privind probleme legate de conținutul lecțiilor.

Un loc important în cadrul listei îl ocupă materialele publicate în presă în urma expunerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959.

De această listă se folosesc cursanții, lectorii și cadrele de conducere din unitățile socialiste, care au astfel un bogat material informativ asupra problemelor studiate.

Cunoașterea amănunțită de către bibliotecara a problemelor învățămîntului agrozootehnic, a bibliografiei, contribuie la o mai rațională circulație a cărților, la satisfacerea cerințelor cit mai multor cititori. De pildă, dacă un cursant solicită împrumutarea pentru acasă a unei cărți în care are de cercetat doar citeva pagini (1—5), bibliotecara îi recomandă s-o conspiceze în sala de lectură a bibliotecii. Cursanții au apreciat ca bună această inițiativă a bibliotecii, înțelegînd că în felul acesta cartea poate fi cercetată pe loc de mai mulți cursanți. Pe de altă parte, bibliotecara le oferă cu acest prilej și materiale apărute în periodice.

Tot la „Colțul agrozootehnic", cititorii găsesc mapa **Noutăți în agricultură** cu articole privitoare la probleme agricole, decupate din ziare. Această mapă este cercetată cu mult interes.

Pentru popularizarea cărților din bibliografia cursului agrozootehnic de masă, biblioteca din comuna Vasilați organizează săptămînal recenzii și expuneri bibliogra-

rice, la sediul bibliotecii, care se bucură de un mare număr de auditori. Recent a avut loc recenzia cărții **Sfaturi agricole**, indicată în bibliografia mai multor lecții.

De asemenea, la bibliotecă funcționează și un punct de consultație agricolă, unde cursanții interesați să aprofundeze cunoștințele, sînt îndrumați de către tehnicienii agricoli din comună.

Faptul că biblioteca din comuna Vasilați s-a preocupat îndeaproape de problemele ce privesc învățămîntul agrozootehnic de masă, dînd cursanților un sprijin concret, a sporit încrederea față de bibliotecă. Mulți dintre cititori, ca de pildă colectivistii Dobre Ion, Sandu Gheorghe, Nicolae Mocanu și alții, s-au obișnuit să-și pregătească lecțiile la bibliotecă, consultînd cît mai multe materiale bibliografice.

Biblioteca din comuna Vasilați a izbutit să închege o strînsă colaborare și ajutorare reciprocă cu lectorii de la cursurile învățămîntului agrozootehnic, a căror îndrumare competentă stimulează creșterea interesului cursanților pentru studierea materialului bibliografic ajutător.

MUNCA CU CARTEA ÎNTR-UN S. M. T.

Pășind pe poarta S.M.T.-ului Cîrcea, raionul Craiova, privirea îți este atrasă de clădirea colțului roșu, care se află la cîțiva metri de la intrare. Locul potrivit, aspectul pe care îl are, te îmbie să te oprești. În timpul iernii cînd toți tractoriștii și mecanizatorii sînt în stațiune, la colțul roșu este zilnic animație. Ceea ce-i atrage mai mult pe tractoriști la colțul roșu este biblioteca, unde găsesc ziare și reviste literare, tehnice, precum și un fond de cărți de peste 1200 volume, completat lunar cu noi titluri potrivit cerințelor cititorilor. Între orele 12—13 și 17—19, tehnicianul Ștefan Du-

mitru, bibliotecar voluntar, se ocupă cu multă dragoste de buna deservire cu cărți a cititorilor, — în număr de peste 150 — dîndu-le cărți legate de preocupările lor profesionale, de satisfacerea dorinței conținui de ridicare a nivelului cultural și politic.

Responsabil al bibliotecii de aproape doi ani, tov. Ștefan Dumitru și-a închegat o bogată experiență în munca cu cartea, însușindu-și, în același timp, prețioase cunoștințe atît prin studierea unor materiale de biblioteconomie cît și prin îndrumările primite de la Consiliul Sindical Regional.

Pentru o bună organizare a muncii și cuprindere a problemelor S.M.T.-ului, biblioteca de la colțul roșu este ajutată de un colectiv voluntar de iubitori ai cărții, ca de pildă, mecanicul șef Rujescu Grigore, tractoriștii fruntași Bălan Ion, Chiroiu Ion etc. Tovarășul Staicu Dumitru, directorul stațiunii și întreg activul comitetului sindical, sînt cititori ai bibliotecii, căreia îi acordă un sprijin neprecupețit. Atunci cînd îi lipsesc unele cărți solicitate de tractoriști, bibliotecarul și le procură imediat de la librăria din Craiova, cu ajutorul comitetului de întreprindere. Recent au fost achiziționate cărți noi în valoare de peste 1000 lei despre mecanizarea și electrificarea agriculturii, despre tehnologia construcției de mașini agricole și reparația tractoarelor precum și o serie de alte cărți necesare cursanților de la învățămîntul politic și profesional.

Activitatea bibliotecii colțului roșu al S.M.T. Cîrcea se desfășoară pe baza unui plan de muncă, axat pe specificul muncii din unitate, avînd două mari capitole: planul de perspectivă cuprinzînd obiective generale și planul curent de sarcini imediate.

Planul de perspectivă se întocmește de obicei pe trei luni. Obiectivul general al unității în perioada actuală este pregătirea pentru buna desfășurare a campaniei agricole din primăvara viitoare. Pentru ca întregul parc de tractoare al S.M.T.-Cîrcea să poată folosi în primăvară întreaga lor capacitate de producție, ele trebuie din

vreme reparate, bine întreținute și conduse de oameni pricepuți. De aceea, popularizarea și difuzarea cărților și broșurilor menite să contribuie la ridicarea nivelului profesional al mecanizatorilor, constituie o preocupare permanentă pentru biblioteca colțului roșu a acestui S.M.T.

În acest scop, s-a acordat o atenție deosebită sprijinirii învățământului profesional de specialitate la care participă toți tractoriștii, șefii de brigăzi și mecanicii de sectoare. Aci s-au studiat cu precădere probleme privind: funcționarea noilor mașini agricole sosite la stațiune; buna reparație a tractoarelor și mașinilor agricole; exploatarea rațională a parcului de tractoare și mașini agricole în campaniile agricole.

Studiind cu perseverență materialul bibliografic pus la dispoziție de bibliotecă, cursanții tractoriști și-au lărgit sfera cunoștințelor tehnice, cunoscându-și mai bine mașinile pe care lucrează.

Ținând seama de posibilitățile multiple ce le au mecanizatorii de a populariza cunoștințele agrotehnice în rândul țăranilor muncitori, biblioteca a hotărât să le dea un număr de cărți, cu ajutorul cărora să poată duce o muncă de agitație și îndrumare tehnică a țăranilor muncitori asupra mecanizării lucrărilor agricole și a aplicării metodelor înaintate de lucrare a pământului, cheazășie a obținerii recoltelor bogate. Astfel, cele trei biblioteci mobile aflate la dormitoarele tractoriștilor au fost dotate de pe acum cu cărți agrotehnice privind probleme ale agriculturii specifice raionului Craiova, cum sînt: cultura porumbului hibrid și a sfeclei de zahăr, precum și cărți apărute în Editura politică și articole din ziare și reviste, înfățișînd realizările și perspectivele de dezvoltare a agriculturii patriei noastre.

Seara, în dormitoare, tractoriștii și mecanizatorii citesc și discută în colectiv, multe

din cărțile primite. Cu multă atenție s-a ascultat lectura cărții **Agricultura Republicii Populare Romîne pe drumul socialismului** de Cozma I., în care se înfățișează tabloul realizărilor agriculturii noastre în cei 15 ani de la Eliberare, realizări datorite politicii leniniste a Partidului Muncitoresc Român, care conduce cu fermitate și perseverență oamenii muncii din patria noastră spre făurirea unei vieți noi, pe drumul construirii socialismului.

Vitrina „Ce să citim“ și recenziile de cărți, care au loc în sala colțului roșu, constituie un mijloc eficace de îndrumare a lecturii cititorilor către lucrările care ajută să-și întregască cunoștințele necesare bunei îndepliniri a sarcinilor. Cititori fruntași ca: Lefter Vasile, Suliman Ion, Chiroiu Ion, Vilan Valeria, Lazăr Ion, Sîrbu Ion, etc. sînt în același timp propagandiști entuziaști ai cărților citite prin munca de om la om. Tractoristul Lefter Vasile a prezentat în fața cititorilor recenzia cărții **Caracteristicile și întreținerea mecanismelor și sistemelor tractoarelor folosite în agricultură**, de ing. Kravcenko V. și ing. Rusu S., în care a accentuat în deosebi măsurile de îngrijire ce trebuie aplicate tractoarelor pentru a asigura exploatarea lor normală.

În sprijinul activ al muncilor de primăvară, biblioteca colțului roșu al S.M.T.-Cîrcea, va înzestra fiecare brigadă de tractoriști, cu biblioteci mobile ce vor funcționa la locul de muncă. Dar pentru ca aceste biblioteci să fie conduse cu pricepere, bibliotecarul Ștefan Dumitru a început de pe acum să selecteze viitoarele cadre de responsabili din rândul celor mai buni și activi cititori cu dragoste de carte, să-i inițieze în munca de evidență. În felul acesta, fiecare tractorist din brigadă își folosește o bună parte din timpul său liber, citind cărți, convingîndu-se tot mai mult de utilitatea lor în viață.

Un sector important de activitate

Organizarea și desfășurarea activității bibliografice cu caracter local constituie unul din obiectivele de frunte ale bibliotecilor regionale. Potrivit sarcinilor trasate prin regulamentul de funcționare, biblioteca regională „colecționează, păstrează, clasează și pune la dispoziția cercetătorilor material documentar, cărți, reviste și ziare, etc. în special (sublinierea noastră) cu privire la regiunea respectivă; face studii și cercetări bibliografice cu privire la trecutul și la dezvoltarea economică și culturală a regiunii...”

Unele biblioteci regionale, ca de pildă, cele din Tg. Mureș, Baia Mare, ș. a. se străduiesc să se achite cu cinste de această sarcină. În general, însă, bibliografia cu caracter local nu și-a câștigat locul cuvenit în ansamblul activității bibliotecilor regionale. Iată de ce „Călăuza bibliotecarului” a socotit necesar să stăruie, prin articolul de față, asupra câtorva probleme legate de bibliografia cu caracter local. Deși unele din ele au fost discutate în paginile din trecut ale revistei noastre¹⁾, credem că o explicare mai concretă a unor noțiuni, în special cele privind fondul de publicații, va ajuta lucrătorilor de la bibliotecile regionale.

★

Organizarea fondului de publicații cu caracter local impune lucrătorilor bibliotecilor regionale cunoașterea materialelor incluse în această categorie.

Cunoscutul bibliograf sovietic N. V. Zdobnov a arătat că literatura cu caracter local, cuprinde acele publicații în care sînt descrise, analizate sau generalizate: a) fenomene ce se petrec în regiunea respectivă; b) fenomene ce se petrec în afara regiunii, ca urmare a acționării forțelor din regiune;

¹⁾ Vezi: „Călăuza bibliotecarului”, 1957, nr. 5, p. 10—13; nr. 8, p. 24—26 și 26—28; 1958, nr. 1, p. 31—33.

c) fenomene ce se petrec în afara regiunii, în urma unor forțe din afara regiunii, cu scopul de a influența sau studia regiunea respectivă. Prin urmare, publicațiile cu caracter local pot fi împărțite în trei grupe, indiferent de locul apariției: 1) lucrări consacrate în întregime regiunii; 2) lucrări care sînt numai în parte închinată regiunii și 3) lucrări care tratează o problemă generală pe baza materialelor din regiunea respectivă.

De exemplu, în prima categorie pot fi incluse materialele publicate pe plan local ca: **Regiunea Cluj în anii puterii populare, Regiunea Ploești în anii de democrație populară, Din realizările regimului democrat-popular în regiunea Galați, ș.a.m.d. precum și monografiile unor G.A.C., G.A.S., întreprinderi din regiunile respective.**

Un bogat material îl oferă publicațiile din celelalte două categorii. Pentru depistarea lor, prin cercetare bibliografică și directă, bibliografii vor folosi descrierea analitică pentru capitole, părți, pagini.

Astfel, bibliografiile fiecărei biblioteci regionale vor găsi un material deosebit de actual pentru regiunea respectivă, cercetînd lucrările **Geografia economică a R.P.R., Dezvoltarea economiei R.P.R. pe drumul socialismului, Dezvoltarea industriei socialiste în R.P.R., Economia R.P.R. între anii 1944—1959 ș. a.**

O atenție deosebită trebuie acordată literaturii politico-sociale și în primul rînd documentelor de partid și cuvîntărilor conducătorilor partidului și guvernului nostru, care cuprind referiri la viața unor regiuni ale țării.

De pildă, lucrarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej: **Pentru consolidarea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, pentru sporirea producției agricole, va fi inclusă de biblioteca regională Constanța în rîndul publicațiilor cu caracter local, deoarece o parte a expunerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej a fost consacrată transformărilor petrecute în Dobrogea. Inșă și alte biblioteci regionale, ca de pildă, cele din Bacău, Pitești, Galați ș. a. vor face același lucru, extrăgînd din lucrarea amin-**

tită mai sus, pasagiile ce se referă la regiunea respectivă. În același fel se va proceda și cu lucrarea: **Expunerea la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958** făcută de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, din care bibliotecile regiunilor, amintite în expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, vor face descrierile analitice ale paginilor respective.

O grijă deosebită trebuie acordată lucrărilor care zugrăvesc diferite aspecte din trecutul de luptă al clasei muncitoare. Pentru biblioteca regională din Ploești, de exemplu, un bogat izvor pentru cercetarea vieții și luptei din trecut a muncitorilor petroliști, îl constituie lucrarea lui Gh. Ravaș **Din istoria petrolului românesc. Ed. 2-a. În cărțile Contribuții la studierea influenței Marii Revoluții din Octombrie în România, Din istoricul formării și dezvoltării clasei muncitoare din România, până la primul război mondial, Contribuții la istoria organizației de tineret din România etc.**, lucrătorii bibliotecii regionale vor afla numeroase date privind problema de mai sus.

În cadrul publicațiilor cu caracter local se numără și cărțile literare a căror acțiune se petrece într-un anumit loc sau care descriu frumusețile și bogățiile unei regiuni. Astfel biblioteca regională Cluj va include în fondul de publicații locale volumele: **Dincolo de barieră** și **La cea mai înaltă tensiune de Nagy Istvan**, paginile respective din **Pe multe de cuțit** de M. Beniuc, etc. Foarte folositoare sînt în această privință cărțile cuprinse în colecția „Patria noastră”.

Nu trebuie uitate nici lucrările care aduc un aport la cunoașterea oricărui aspect ca de pildă flora, fauna, arhitectura, cultura, arta regiunii, biografiile oamenilor de seamă.

În alcătuirea fondului de publicații cu caracter local, presa centrală și locală trebuie privită cu toată atenția.

Din presa centrală se vor extrage rezoluțiile partidului și guvernului care se referă la regiunea respectivă; comunicatele referitoare la îndeplinirea planurilor de producție de către întreprinderi la noile construcții din regiune, la realizările inovatorilor din industrie și agricultură; recen-

ziile cărților scriitorilor locali; articolele critice asupra spectacolelor teatrale locale și concursurile echipelor artistice de amatori și în sfîrșit orice alte articole, note, corespondențe, privind regiunea respectivă.

Astfel, cercetînd colecțiile revistelor **Contemporanul** și **Gazeta literară**, lucrătorii bibliotecii regionale Ora' a vor extrage articolele: **Oradea. Tur de orizont cultural de Ioan Grigorescu (Contemporanul, 16.X.59, p. 8), Însemnări orădene. Carnet teatral de V. Mîndra (Gazeta literară, 15.X.59, p. 3) ș. a.**

Din presa regională locală vor fi extrase articolele de fond, notele și dările de seamă statistice anuale despre viața regiunii, articolele mai însemnate pe teme locale în legătură cu economia și istoria regiunii, etc. materiale despre inovatorii din producție, despre experiența fruntașilor în munca din întreprinderi, G.A.C.-uri sau G.A.S.-uri, articole ale oamenilor de știință și activiști locali; opere literare și artistice; recenzii ale lucrărilor autorilor din regiune; cronicile spectacolelor teatrale din regiune.

Un volum mai redus va fi acordat materialelor apărute în ziarele raionale și orășenești, extrăgîndu-se numai articolele referitoare la istoria ținutului, regiunii, cele referitoare la inovatorii din producție, lucrările poezilor și scriitorilor locali.

Cele arătate mai sus dovedesc existența unei bogate literaturi cu caracter local. Valorificarea ei cere fără îndoială munca susținută a celor ce lucrează în acest domeniu.

Metodele folosite în acest scop au fost arătate în articolele publicate în revista noastră. Pentru atingerea scopului urmărit, recomandăm bibliografilor antrenarea în muncă a unor colective puternice, alcătuite din specialiști din diverse domenii, care să dea un ajutor substanțial la identificarea materialelor respective.

În legătură cu problema fondurilor de publicații locale, trebuie să arătăm că, în practică, în unele biblioteci regionale există lacune în ceea ce privește literatura despre studiul regiunii. Această lacună poate fi îndepărtată în mare parte, solicitîndu-se

altor biblioteci de a le comunica cărțile de care dispun în legătură cu studiul regiunii în cauză. Fișele cărților vor menționa numele bibliotecii în care se găsește precum și cota.

Fondul de publicații local va fi completat prin cercetarea revistelor din regiunile învecinate.

În legătură cu fondul de publicații local, trebuie să arătăm că unii lucrători ai bibliotecilor regionale, neglijează materialele nou apărute.

Paralel cu identificarea materialelor, trebuie alcătuite cu toată atenția unele instrumente de muncă, necesare bibliografiilor cit și cititorilor. Socotim util ca în fiecare bibliotecă regională să existe un catalog sistematic cumulativ al literaturii despre regiune și un catalog alfabetic al publicațiilor locale.

Deoarece condițiile, sarcinile și linia construcției economice și culturale diferă în fiecare regiune, după cum deosebită prin conținut și volum este și literatura închinată acestora, structura catalogului sistematic va ține seama de toate acestea. Bibliografiile au putut lua cunoștință din revista noastră — de experiența unor bibliografi în această direcție. Pe baza studierii acestei experiențe și în funcție de condițiile locale, bibliografiile se vor opri la o structură corespunzătoare a catalogului sistematic cumulativ.

Catalogul alfabetic al publicațiilor locale va cuprinde toate cărțile apărute pe plan local, descrierile așezându-se în ordine invers cronologică pe ani, iar în cadrul fiecărui an, în ordine alfabetică autorii sau titlurile de cărți.

Deosebit de important este ca odată cu organizarea și evidența fondului local de publicații, bibliotecile regionale să-l popularizeze cit mai eficient. Regulamentul de funcționare precizează că biblioteca regională „dă informații verbale și în scris bibliotecilor publice de stat din cuprinsul regiunii, bibliotecilor din alte rețele, întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, pre-

cum și populației din regiune despre problemele legate de soluționarea sarcinilor economice concrete ale regiunii...”

Prin organizarea acestei activități, biblioteca regională caută să asigure organelor de conducere științifice, de producție sau culturale locale sau centrale, posibilitatea de a se documenta cât mai temeinic și mai complet asupra crizei, solului și resurselor naturale ale regiunii și de a trece cât mai repede la soluționarea problemelor legate de dezvoltarea forțelor de producție ale regiunii și a economiei. De asemenea, biblioteca regională tinde să stimuleze spiritul de activitate creatoare a oamenilor muncii în vederea îndeplinirii sarcinilor trasate prin hotărârile partidului și guvernului, să dezvolte dragostea față de ținutul natal etc.

Căile de atingere a acestor țeluri sînt numeroase, aplicarea lor cerînd inițiativă din partea bibliografiilor. Astfel, biblioteca regională va trebui să organizeze o informare regulată a cadrelor conducătoare de partid și de stat și a specialiștilor din regiune, asupra publicațiilor cu caracter local, trimițîndu-se lista materialelor noi apărute legate de studiul regiunii, întocmind bibliografiile pe probleme.

Pentru popularizarea diferitelor date legate de regiune, fiecare bibliotecă regională va alcătui calendare cu caracter local, bibliografiile axate pe o anumită temă sau eveniment, etc. La dispoziția cititorilor să existe liste de recomandare, indicatoare a celor mai importante informații cu caracter local aflate în bibliotecă, etc. Se pot alcătui mape sau albume de articole din ziare, grupate pe probleme: istoria regiunii, natura, industria, inovatorii în producție etc.

Desigur, articolul de față nu epuizează toate problemele legate de studiul regiunii. Pentru găsirea căilor celor mai nimerite, redacția revistei „Călăuza bibliotecarului” așteaptă în continuare articole din partea bibliografiilor bibliotecilor regionale. Totodată socotim că Bibliotecii centrale de stat îi revine datoria de a edita, fără întârziere, mult așteptatul manual de bibliografie locală, înscris în planul său de apariție.

CARTEA DE ȘTIINȚĂ POPULARIZATĂ

COLECȚIA „S.R.S.C.”

Formarea omului nou, constructor conștient al socialismului, este principalul obiectiv al revoluției culturale, pentru care partidul nostru arată o grijă deosebită. Oamenilor muncii de la orașe și sate li s-au creat — în anii puterii populare — largi posibilități pentru ridicarea continuă a nivelului cunoștințelor, pentru însușirea temeinică a concepției materialiste despre viață și societate, — temelia unei culturi înaintate.

În lupta lor avântată pentru socialism, muncitorii și țăranii trebuie să țină pasul cu progresele uimitoare ale științei și tehnicii. Trăim în secolul când omul a început explorarea Cosmosului, când uriașa forță a atomului este pusă în slujba construcției pașnice. În același timp, trebuie lichidate acele rămășițe ale vechii orînduirii, care mai stăruie în mentalitatea unora, ca misticismul și superstițiile.

Iată de ce setea după cunoștințe a maselor este legitimă. În ajutorul lor, ca un prieten și sfătuitor de nădejde stau cărțile și în special cartea de știință popularizată. În paginile ei, oamenii muncii află prețioase lămuriri asupra noilor realizări din știință și tehnică, își apropie explicația materialist-științifică a originii vieții pămîntene, a formării sistemelor solare din Univers, a diferitelor fenomene așa zis supranaturale, fiind ajutați totodată și în probleme curente ale educației comuniste.

Cartea de știință popularizată este unul din principalele auxiliare din munca bibliotecilor pentru formarea și educarea omului nou. Varietatea temelor îmbrățișate, prezentarea lor într-o formă potrivită cu nivelul înțelegerii mării mase, au contribuit la creșterea interesului cititorilor față de cartea

de știință popularizată. De aici, și marea ei înfriurare educativă.

Pe tărîmul popularizării științei și tehnicii, S.R.S.C. aduce o prețioasă contribuție prin editarea cărților din colecția cu același nume. Numai în anul trecut, au apărut în Colecția S.R.S.C. 77 de titluri într-un tiraj de peste 700.000 exemplare.

În limbile minorităților naționale (maghiară, germană, sîrbă și ucraineană) s-au editat 34 de titluri.

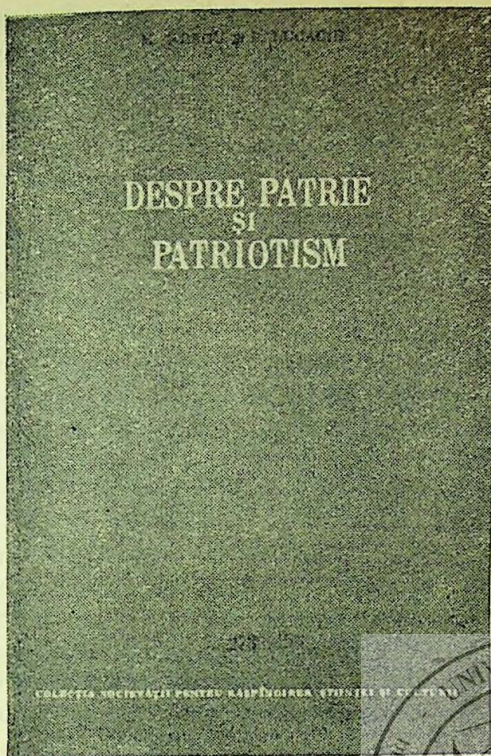
Majoritatea broșurilor din Colecția „S. R. S. C.” este astăzi epuizată, dovedind setea de cultură a poporului nostru, care trăiește o viață nouă, fără seamăn în istorie.

Problemele tratate în aceste broșuri sînt, prin conținutul lor, strîns legate de politica partidului, de sarcinile trasate oamenilor muncii din toate sectoarele de activitate pentru desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră.

Au fost editate, de pildă anul trecut, broșuri privind :

— probleme tehnico-științifice (Centrale electrice din țara noastră de conf. univ. Dănilă N., **Electronica în știință și industrie** de prof. univ. Nicolau Edmond, **O nouă ramură industrială — petrochimia** de prof. univ. Nicolescu V. I., **Ce este energia atomică** de Oncescu Alex., **Creierii electronici, roboții și omul** de prof. univ. Nicolau Edmond etc.).

— creșterea producției agricole și transformarea socialistă a agriculturii (**Cunoștințe folositoare despre floarea-soarelui** de prof. univ. Velican V., **O plantă valoroasă — sfecla de zahăr** de Băltărețu A., **Să cunoaștem solul pe care îl lucrăm**, de candidat în științe Ștefan D. Puiu, **Știința și ameliorarea raselor de animale** de prof. univ. Fortunescu Al. etc.).

(Despre patrie și patriotism de Neagu M. și Lucaciu P., Războiul țărănesc din anul 1514 de sub conducerea lui Gh. Doja de prof. univ. Pascu Gh., Nicolaie Bălcescu, revoluționar de conf. univ. Almaș D. etc.)

Educarea oamenilor muncii în spiritul legalității populare și-a găsit expresia în broșuri ca Să respectăm legile statului de Nașchitz A. și altele.

Autorii acestor broșuri — așa cum se vede din exemplificările date, — sînt recrutați din rîndul academicienilor, profesorilor și conferențiarilor universitari, cercetătorilor științifici. Deci, cadre cu înaltă pregătire științifică, capabile să elaboreze lucrări de popularizare atractive, documentate și pe înțelesul marelui mase a cititorilor.

Conștientă de marea răspundere ce o are în popularizarea științei și tehnicii, în formarea omului nou cu ajutorul cărții de știință popularizată, S.R.S.C. și-a analizat în cadrul unei consfătuiri — activitatea editorială, dusă în anul trecut. Discutîndu-se broșurile apărute în Colecția S.R.S.C., s-au cules bogate învățăminte pentru remedierea unora din lipsurile semnalate: broșuri insuficient legate de viață, de sarcinile actuale ale construcției socialiste ca Istoricul unor plante cultivate de prof. Valuță Gh., Călătorie de-a lungul Carpaților de Roșu A., limbaj prețios și argumentare alambicată, nivel științific necorespunzător, cu formulări echivoce (de ex.: Cerul și Pămîntul de Alecsescu M., Există oare soartă de Tănase Al., ș. a.)

Planul editorial al Colecției S.R.S.C. pe anul 1960 este mult mai bogat decît în anii trecuți, cuprinzînd o varietate largă de probleme: științele sociale, astronomie, meteorologie, geologie-geografie, fizică, chimie, construcții, tehnică, biologie, medicină, științe agricole, — însumînd în total peste 100 de titluri. În limbile minorităților naționale vor fi editate 35 de titluri (traduceri ale broșurilor ce vor apare în limba romînă).

Între broșurile Colecției S.R.S.C., ce vor vedea lumina tiparului în anul acesta, menționăm (în ordinea tematicii planului editorial): Imperialismul și religia, Relațiile

— cunoștințe materialiste despre fenomenele din natură, Univers și altele (Fenomene electrice în atmosferă de Vancea N., Cîți ani are Pămîntul de acad. Emil Popoșoarele și viața pe Pămînt de Alecsescu Matei, Cum a apărut viața pe Pămînt de conf. univ. Raicu P., Vecina noastră — Luna de Ștefan I., etc.).

Numeroase broșuri apărute în această colecție ajută la combaterea misticismului și a superstițiilor ca de pildă: Universul văzut de știință și religie de asist. univ. Dima I., Superstițiile sînt dăunătoare vieții omului de dr. Albu E. și Dorobanțu I., Adevărul despre unele „mistere“ ale psihicului de dr. Florin E., „Semnele cerești“ și tălmăcirea lor adevărată de Ștefan M. etc. De asemenea, n-au fost ocolite problemele de educație în familie (tratate în broșurile Recompense și pedepse folosite de părinți de lector univ. Popovici-Frimu Vera, Cum să ne educăm copiii? de Ghivirigă Luminița, etc.), precum cultivarea în mase a dragostei față de patrie și trecutul de luptă revoluționară a poporului nostru.

dintre sofi în societatea socialistă, Educația ateistă a copiilor în familie, Eclipsa de Soare ce va avea loc la 15 februarie 1961, Orașe noi pe harta patriei, Razele cosmice, Realizări ale tehnicii românești, Noutăți în televiziune, Stuful — o mare bogăție a țării noastre, Valorificarea superioară a lemnului, Hibridarea și ridicarea productivității, Lupta dintre materialism și idealism în biologie, Nevroza astenică, Alcoolismul, Stimulatori de creștere ai plantelor, Creșterea albinelor — o bogăție a patriei noastre. Mic dicționar popular de noțiuni tehnice curente, Din trecutul științei agricole românești, Ce profesie să-mi aleg?, Răspunderea părinților pentru infracțiunile copiilor etc.

Totodată, se vor reedita următoarele broșuri epuzate: Cetatea de Scaun Suceava, Strămoșii omului, Viața și moartea, Oer-tirea muncii în R.P.R., Socialismul și religia.

Formă vie a activității de culturalizare a maselor, cartea de știință popularizată

trebuie să stea în centrul atenției bibliotecilor de toate categoriile. Broșurile din Colecția S.R.S.C. pot fi folosite cu succes atât în munca brigăzilor științifice, cât și în organizarea acțiunilor de masă ca: seri de întrebări și răspunsuri, concursuri „Cine știe, câștigă“, etc. De asemenea, socotim util, organizarea unor expoziții tematice cu cărți din această colecție, axate pe problemele curente ce frământă pe cititori cât și în combaterea superstițiilor și a misticismului. Din fiecare bibliotecă n-ar trebui să lipsească un fișier tematic al broșurilor din Colecția S.R.S.C., aflate în fondul de cărți respectiv, cât și preocuparea bibliotecarilor de a-și completa broșurile ce le lipsește.

Folosind în mod creator căile de pătrundere a cărții de știință popularizată, cât mai adânc în marea masă a cititorilor, bibliotecarii vor aduce un aport prețios și substanțial la transformarea oamenilor muncii de la orașe și sate, în constructori activi și conștienți ai socialismului.

Larga răspindire a cunoștințelor științifice constituie unul din obiectivele de frunte ale muncii cultural-educative de masă. O atenție deosebită trebuie așa dar acordată propagandei științifico-ateiste, parte componentă a propagandei concepției marxist-leniniste despre lume.

Pentru a veni în ajutorul bibliotecarilor publicăm în cele ce urmează o listă bibliografică a principalelor materiale, apărute în legătură cu combaterea superstițiilor și prejudecăților religioase. Se găsesc aici lucrări care arată în ce constă opoziția fundamentală dintre materialismul filozofic și concepția religioasă-idealistică despre lume, care demască și demonstrează esența exploatare, anti-populară, a moralei religioase.

Totodată, în listă sînt incluse și o seamă de titluri consacrate combaterii unor prejudecăți, încetățenite în mintea unor oameni. Și anume, lucrări cu caracter general care cheamă la luptă hotărîtă împotriva superstițiilor, demonstrînd cu argumente științifice falsitatea lor, altele care tratează despre anumite probleme, ca de pildă: somnul și visele, hipnoza ș. a., explicîndu-se în mod științific ori-

ginea și natura lor, precum și absurditatea concepțiilor greșite înrădăcinate în mentalitatea unora.

Atragem atenția bibliotecarilor că în această categorie de lucrări nu sînt menționate decît o parte, dat fiind numărul mare de titluri apărute și în special, cele care tratează despre fenomenele naturii.

★

MARX, K. și ENGELS, FR.: **Despre religie.** Buc. ESPLP, 1958, 359 p. (Institutul de marxism-leninism de pe lângă C.C. al P.C.U.S.)

Culegerea cuprinde lucrările în care K. Marx și Fr. Engels și-au expus concepțiile referitoare la esența și originea religiei, precum și la rolul jucat de ea în societatea împărțită pe clase; în aceste lucrări sînt expuse totodată bazele teoretice ale ateismului proletar-marxist. Concepția despre lume, preconizată de Marx și Engels, pornește de la legile obiective ale dezvoltării naturii și societății, întemeindu-se în întregime pe date științifice, fiind în totală opoziție cu religia.

LENIN, V. I.: **Despre religie.** Ediția 2-a, Buc. ESPLP, 1959, 80 p.

Culegerea cuprinde articole și cuvîntări ale lui V. I. Lenin, care definesc poziția partidului proletar față de religie. În toate aceste lucrări, V. I. Lenin dezvăluie sub toate aspectele rădăcinile sociale ale religiei, incompatibilitatea ei cu concepția științifică despre lume, arătînd căile prin care pot fi învinse prejudecățile religioase.

Toate aceste lucrări constituie o ascuțită armă ideologică în lupta împotriva prejudecăților religioase, în propaganda ateist-științifică.

ALBU, E și DOROBANȚU I.: **Superstițiile sînt dăunătoare sănătății omului.** Buc., 1959, 44 p. cu fig. (Colecția SRSC, 285).

Arătînd de unde a apărut credința în supranatural, autorii explică baza materială a existenței concepțiilor religioase, a pre-

judcăților și superstițiilor, întreținute cu multă grijă de regimul burghezo-moșieresc pentru a-și menține dominația asupra celor ce muncesc. În continuare se înfățișează, întărindu-se prin numeroase exemple concrete, cît de dăunătoare sînt superstițiile pentru sănătatea oamenilor.

BAȘCHIN, M. P.: **Materialismul și religia.** Buc., ESPLP, 1956, 159 p.

Cartea își propune să răspundă în primul rînd la întrebările următoare: În ce constă opoziția fundamentală dintre materialismul filozofic și concepția religioasă idealistă despre lume? Cum combat materialismul și știința, învățătura religioasă? De ce morala religioasă dăunează oamenilor muncii?

Demascînd inconsistența teoriilor religioase idealiste, autorul le-a opus concepțiilor științifice materialiste, — singurele juste și întărite de practica vieții.

BALESCU, O. I.: **Despre nori, ploaie și zăpadă.** Buc., 1959, 39 p. (Colecția SRSC, 292).

Autorul explică legile fizice după care se produc ploaia, zăpada și alte fenomene ale naturii.

COȘBUC, G.: **Impotriva superstițiilor.** Buc., ESDP, 1951, 51 p. (SRSC, 23).

Indemnat de profunda dragoste pentru popor, Coșbuc a scris și publicat în 1909 broșura Superstițiile păgubitoare ale poporului nostru, în cuprinsul căreia marele nostru poet arăta cît sînt de dăunătoare pentru sănătatea omului, descîntecele, leacurile băbești, vrăjile, farmecele și atîtea alte obiceiuri și practici înapoiate.

Broșura de față cuprinde fragmente din lucrarea lui Coșbuc, — în care, deși nu sînt arătate interesele stăpînirii burghezo-mosierești în menținerea acestei stări, — se subliniază totuși mizeria în care era ținută țărănimea în trecut și datorită căreia au dăinuit superstițiile și credințele neînte-meiate.

★

DIMA, ION: **Universul văzut de știință și religie.** Buc., 1959, 55 p. cu fig. (SRSC, 284).

După o scurtă introducere despre nașterea credințelor religioase, despre fenomenele naturii, autorul descrie cum este conceput universul de către religie, pentru a arăta apoi explicația dată de știință asupra formării și structurii Universului. Aflăm astfel cum s-a născut Pămîntul, ce formă are, ce loc ocupă în Univers; apoi, se vorbește despre Soare, Lună și stele și locul lor în Cosmos. În încheiere, sînt tratate pe scurt, contradicțiile dintre știință și religie, arătîndu-se drumul greu, anevoios, plin de jertfe, străbătut de oameni de știință care au înfruntat din timpurile cele mai vechi teroarea sîngeroasă deslănțuită de către conducătorii bisericii.

★

FLORU, R.: **Adevărul despre unele „mistere“ ale psihicului.** Buc., 1959, 60 p. (SRSC, 298).

Cartea explică, în mod științific, activitatea psihicului, ajutînd pe cititori să urmărească pe scurt cum a apărut ideea de „suflet“, caracterul „misterios“ al fenomenelor psihice, care este baza materială a activității psihice, normale, cum se oglindeste lumea înconjurătoare în creierul nostru și în sfîrșit, care sînt cauzele tulburărilor psihice la om, ale bolilor psihice.

Înțelegerea științifică a activității psihice normale a omului îngăduie cunoașterea substratului unor fenomene așa zis misterioase, ca somnul și visele sau a unor

tulburări psihice atribuite odinioară unor forțe supranaturale.

★

GUREV, G. A.: **Despre credința în Dumnezeu.** De vorbă cu credincioși și necredincioși. ESPLP, 1956, 96 p.

Folosind un bogat și valoros material documentar, autorul demască caracterul de clasă al religiei și cui îi servește aceasta. Credința în Dumnezeu este cea mai dăunătoare rătăcire — iată concluzia științifică a autorului. Această credință nu poate fi susținută, nu rezistă criticii unei minți lipsite de prejudecăți, fiind în același timp lipsită de temei științific, respinsă de întreaga diversitate a practicii social-istorice.

★

HAINCHELIN, CH.: **Originea religiei.** Buc., ESPLP, 1956, 344 p.

După ce se arată la început, că religia este determinată de formele producției sociale, autorul face interesante caracterizări în ceea ce privește religia primitivă și apariției politeismului și monoteismului. Ultimele două capitole sînt consacrate apariției creștinismului.

Pe baza bogatului material pe care-l prezintă lucrarea, autorul ajunge în mod neîndoios la concluzia că religia a jucat de-a lungul întregii istorii a omenirii rolul reacionar de a adormi conștiința popoarelor, întărind concepția marxistă că „religia este opiu pentru popor“.

★

IANCU, ISIDOR: **Despre hipnoză și sugestie.** Buc. 1957, 48 p. cu fig. (Colecția SRSC, 252).

Broșura combate interpretările mistice, care au fost țesute de-a lungul timpurilor în jurul hipnozei și sugestiei. După un scurt istoric al dezvoltării cunoștințelor despre hipnoză și sugestie, autorul insistă asupra explicării științifice a acestor fenomene în lumina învățaturii lui I. P. Pav-

lov, demascând astfel, substratul mistic creat în jurul lor. Urmează prezentarea hipnozei și sugestiei verbale la om, explicând aplicarea lor în medicină.

★

KOLMAN, E.: **Știința și credința în dumnezeu**. Buc., Editura politică, 1959, 96 p.

Autorul demonstrează falsitatea teoriilor potrivit cărora lumea ar fi fost creată de dumnezeu, arătând poziția științei față de această credință falsă.

★

KOLONIŢKI, P. F.: **Morala și religia**. În românește de: H. Gaba și A. Berciu. Buc., Editura militară, 1959, 76 p.

Pornind de la caracterul istoric și de clasă al moralei, autorul demască fătărnicia moralei religioase și rolul ei social-reacționar, pentru a arăta apoi incompatibilitatea moralei religioase cu morala comunistă. În încheiere, autorul indică căile de cultivare a moralei comuniste și de combatere a prejudecăților religioase.

★

KRIVELIOV, I. A.: **Legendele evanghelice și semnificația lor**. Buc. Editura științifică, 1959, 124 p. și ilustr. + 1 f. schemă.

Pe baza studierii evangheliilor, autorul scoate la iveală nenumăratele contradicții, greșeli de ordin istoric, geografic și de altă natură, afirmațiile ciudate și îndemnuirile incompatibile cu rațiunea și demnitatea omenească pe care le cuprind evangheliile. Autorul demonstrează că evangheliile au fost scrise de oameni ca și celelalte cărți așa-zise sfinte, apărând în împrejurări istorice determinate. Supuse analizei științifice, evangheliile apar în fața noastră așa cum sînt în realitate — lipsite de orizont și temeinicie istorică, inconsistente și pline de contradicții. Ca și celelalte cărți „sfinte”, evangheliile — puse în slujba claselor exploatare — îndreaptă aspirațiile oamenilor spre credința în viața de apoi, resemnarea în fața nedreptăților, a exploatării,

dezarmîndu-i și abătîndu-i de la drumul construirii unei vieți fericite pe pămînt.

★

MANSUROV, N. E.: **Știința și religia despre natură**. Buc., Editura militară, 1959, 68 p.

În lumina principiilor și tezelor științei marxist-leniniste, autorul înfățișează dezvoltarea naturii și societății, întemeiat pe succesele științei și tehnicii din zilele noastre, în opoziție cu falsitatea prejudecăților religioase, dovedind astfel esența lor antiștiințifică. Punînd față în față explicațiile date de religie și de știință în problema originii lumii, a apariției sistemului solar, apariției și dezvoltării vieții pe Pămînt și a originii omului, lucrarea arată în mod convingător falimentul concepțiilor religioase despre lume și mediul înconjurător.

★

MIRZA, LUCIA: **Somnul și visele**. Buc., 1958, 32 p. (Colecția SRSC, 1955).

Combătînd falsele explicații date în decursul veacurilor în legătură cu somnul și visele, ca urmare a gradului înapoiat al științei din acea vreme și existenței claselor exploatare care aveau tot interesul să mențină poporul în ignoranță, autoarea după ce trece în revistă unele teorii asupra naturii somnului și viselor, explică în mod științific, pe baza fiziologiei pavloviste, natura somnului și a viselor, precum și cauzele apariției lor. În încheiere, se arată rolul somnului ca metodă de tratament folosit de medicină în lupta împotriva unor boli.

★

MUNTEANU, O.: **Viața și moartea**. Buc., 1959, 64 p. (SRSC, 386)

Lucrarea ne inițiază în cercetările moderne asupra vieții și morții care conduc la o serie de concluzii importante din punct de vedere teoretic și practic. Dezbateră problemelor privind compoziția chimică a materiei vii, structura ființelor, caracteristicile vieții, cauzele îmbătrînirii și morții, durata normală a vieții și lupta împotriva bătrîneții și a morții, ajută pe cititor să

cunoască esența vieții și explicația științifică a morții, contribuind la înțelegerea adevărului asupra acestor procese biologice.

★

POPOVICI, P.: Știință sau religie? Buc., 1957, 64 p. (SRSC, 102).

Autorul demonstrează pe baze științifice, falimentul concepțiilor religioase.

★

SKVORTOV-STEPANOV I. I.: Cugetări despre religie. Buc., ESPLP, 1956, 44 p.

Autorul, cunoscut activist al P.C.U.S., demască în culegerea sa falsitatea concepțiilor religioase.

★

ȘTEFAN, G. M.: Semnele cerești și tălmăcirea lor adevărată. Buc., 1959, 76 p. (Colecția SRSC, 313)

Lucrarea conține explicația științifică a unor fenomene ce au loc atât în atmosferă cât și dincolo de învelișul de aer al Pământului.

★

ȘTEFAN, I. M.: Pietre cerești, planete mici și aștri cu coadă. (Despre meteorii, asteroizi și comete). Buc., 1956, Editura tehnică, 104 p. (Colecția SRSC, 144).

Autorul face o incursiune detaliată asupra cercetărilor oamenilor de știință, care

au reușit să explice natura și modul de formare al meteorilor, asteroizilor și cometelor.

★

ȘTEFAN, I. M.: Călătorie în Univers. Ilustrații de R. Pava, A. Voinov, V. Munteanu, Buc., Editura tinerețului, 1953, 152 p. (Știința învinge).

Intr-o formă atrăgătoare, autorul poartă pe cititor într-o călătorie în Univers, lămurindu-i „tainele“.

★

TUCIKOV, E.: Știința împotriva superstițiilor. Buc., Cartea rusă, 1958 (Știința pentru toți, 126).

Bine documentată din punct de vedere științific, broșura trece în revistă o serie de probleme în legătură cu formarea unei concepții juste, materialiste despre lume. Explicând felul cum au apărut superstițiile, de ce este dăunătoare credința în destin, „vedenii“ și vise „prevestitoare“, precum și răul pe care-l aduc vracii, — autorul ne înarmează cu o serie de cunoștințe necesare combaterii superstițiilor.

★

VANCEA, N.: Fenomene electrice din atmosferă. Buc., 1958, 48 p. cu fig. + 1 f.h. (Colecția SRSC, 256)

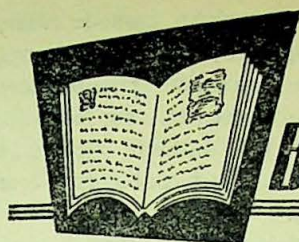
În lumina celor mai recente date ale științei, autorul dă explicația reală a fulgerelor și trăznetelor.

Ș T I R I

● În luna noiembrie 1959 s-a deschis în Biblioteca Germană de Stat, din Berlin, o expoziție a Cărții de copii din Danemarca, Finlanda, Norvegia, Suedia, organizată de cele patru comitete formate în anul 1958 și care selectează literatura pentru copii și tineret apărută în țările respective. Conducerea a fost preluată de comitetul suedez, în colaborare cu Biblioteca regală din Stockholm. O reprezentantă a comitetului suedez, doamna Elisabeth Öije, a asistat la inaugurare.

Au fost expuse 450 cărți pentru copii și tineret: cărți cu imagini, povestiri, bas-

me, legende, fabule și literatură instructiv-educativă. Multe din revistele, care se ocupă cu literatura pentru copii, au arătat un interes deosebit expoziției. Desene ale copiilor suedezi au înviorat expoziția, cărțile au fost însoțite de traducerea titlurilor în limba germană, scurte adnotări și explicații asupra procedeele tehnice întrebuintate în aceste țări. Expoziția a fost organizată în special pentru autori, ilustratori, editori și pedagogi și bineînțeles pentru părinți și copii, bucurându-se de o mare afluență de vizitatori.

Din experiența BIBLIOTECILOR SOVIETICE

Recomandăm cărți de știință popularizată

I. KONSTANTINOV

responsabilul bibliotecii satești din Kultuko, raionul Tumski, regiunea Riazan

Înainte de a-mi împărtăși experiența în munca cu cărțile din domeniul științelor naturii aș dori să amintesc pe scurt despre trecutul istoric al locului în care se află biblioteca satească din Kultuko.

Satul nostru e situat printre pădurile din depresiunea Mescerski, în acea parte a raionului Tumski denumită Kurșa. Înainte de revoluție, pe aceste meleaguri domnea cea mai înfiorătoare mizerie, în care se adăuga superstițiile și analfabetismul. Satul nostru ca și cele vecine s-au schimbat numai după instaurarea puterii sovietice. Unele rămășițe ale trecutului mai stăruie însă în mentalitatea unora dintre colhoznicii satului Kultuko. În asemenea condiții se înțelege că răspîndirea cunoștințelor din domeniul științelor naturii este deosebit de necesară.

În ultimii ani am acordat acestei probleme o atenție deosebită. Pentru început, am pornit cu studierea fondului de cărți pe care nu-l cunoșteam destul de bine. Apoi am făcut expoziții de cărți și am întocmit liste de recomandare. Cărțile din domeniul științelor naturii mai interesante și mai accesibile maselor largi au fost așezate de-a dreptul pe masă, pentru ca să poată fi ușor cerute de cei care doreau să le citească. Toate acestea au avut darul să atragă atenția cititorilor. Dar ceea ce a contribuit la pătrunderea largă a cărților din domeniul științelor naturii au fost convorbirile individuale cu cititorii sau în

grupuri restrinse. Fiecare întâlnire cu cititorul (și în mediul sateesc ea poate avea loc la fermă, pe cîmp, la o adunare, acasă), discuția liberă, dă bibliotecarului posibilitatea să cunoască nivelul cunoștințelor și cerințele oamenilor.

Asfel, după mai multe convorbiri cu colhoznicul M. G. Grișkin, am constatat că se preocupă de fenomenele din atmosferă și cauzele care le produc. Imediat după aceea broșurile *Vremea și previziunea ei* de N. Kolobkov și „*Neobișnuite*“ fenomene cerești de N. Novikova, i-au fost aduse acasă de către difuzorul de cărți, fiind primite cu deosebită satisfacție. Ulterior Grișkin a început să ceară cu predilecție și alte cărți din domeniul științelor naturii.

Cum duc convorbirile cu cititorii?

În primul rînd, mă străduiesc ca cititorul să nu părăsească grabnic biblioteca. Îi recomand liste de cărți și cataloage. În limita posibilităților vorbesc cu fiecare colhoznic și caut ca și alți cititori să asculte convorbirea, să se antreneze în discuție.

Intrucît cititorii au nivel diferit, discuțiile purtate cu ei sînt cit se poate de variate. Aici nu există ceva unic. o rețetă dată odată pentru totdeauna. Să recomanzi unui cititor o carte, atunci cînd îl vezi preocupat de o anumită problemă, este lucrul cel mai simplu. Pentru ca să ia cartea, e suficient să-i amintești că volumul tratează problema de care se interesează. La noi

însă sînt încă puțini oameni care să aibă o sferă de probleme bine definite.

Multora dintre cititorii bibliotecii din Kultuko trebuie să li se trezească interesul și dragostea pentru științele naturii. Unora le povestesc conținutul cărții, bineînțeles nu în întregime ci oprindu-mă asupra părților mai interesante, asupra ilustrațiilor, făcînd o paralelă cu fenomenele naturii sau cu anumite evenimente cunoscute de cititori. Altora le vorbesc despre însuși fenomenul sau obiectul despre care tratează cartea.

La un seminar pentru bibliotecari s-a ținut o lecție foarte interesantă despre cutremure. Tot ce am auzit cu acest prilej, nu le-am dat uitării. Într-o discuție cu cititorul I. G. Kleimenov, m-am străduit să redau cît mai amănunțit tot ce am auzit mai interesant la lecție, amintindu-i totodată că la biblioteca noastră există o carte în legătură cu acest subiect. Și discuția n-a fost zadarnică. La prima ocazie, Kleimenov mi-a cerut broșura *Cutremurele* de G. Gorșkov. Apoi, i-am recomandat broșura *Vulcanii* de E. Zavaritkaia. Aceste broșuri scrise într-un stil vioi și simplu au reușit să trezească interesul cititorului pentru cărți din domeniul științelor naturii, pe care a început să le ceară cu regularitate. Adesea îmi cere și revistele *Znanie-sila*, *Tehnico-molodioje* și *Vokrug sveta*. Cînd le aduce înapoi, stă cu mine de vorbă despre cele citite și caută să lămurească unele lucruri pe care nu le-a înțeles. De aceea vrînd-nevrînd, acum trebuie să urmăresc eu însumi sistematic aceste reviste, pentru a putea susține discuțiile.

În majoritatea cazurilor, pentru a trezi interesul cititorului față de o carte, caut mai întii să-i arăt ce probleme noi ridică pentru cititori, cum le rezolvă autorul și apoi îi arăt și paginile din broșură unde se găsește răspunsul la problema dată.

Una din primele cărți din domeniul științelor naturii pe care a luat-o muncitorul M. S. Valișkin de la întreprinderea de prelucrarea turbei, a fost broșura „*Neobișnuite fenomene cerești*” de N. Novikova. Îmi amintesc că în cursul unei convorbiri l-am întrebat: „Știi cumva că se întâmplă uneori, ca odată cu ploaia, să cadă

și pești, broaște și chiar monede vechi?” Cititorul mi-a spus că ar fi auzit despre așa ceva, dar nu cunoaște explicația acestor fenomene. În felul acesta, am izbutit să trezesc interesul lui Valișkin pentru broșura de mai sus. După ce a citit cartea și am mai stat de vorbă de cîteva ori despre aceste probleme, Valișkin a devenit un cititor frecvent de literatură din domeniul științelor naturii.

Pentru exemplificare, dau mai jos cîteva întrebări cu ajutorul cărora am reușit să atrag atenția cititorilor, în special a tineretului asupra cărților din domeniul științelor naturii.

— „Ce credeți, am putea să trăim dacă pe pămînt n-ar exista vegetale?” (*Frunza* de K. A. Timiriazev, *Cum trăiește planta?* de N. Maximov).

— „Știi că ciorapii pe care îi porți au crescut în pădure?” (*Povestiri despre cele ce te înconjoară* de M. Ilin și E. Segal).

— „Dacă n-ar exista razele solare, n-ar exista viața pe pămînt. Atunci de ce nu există viața în Lună sau în Soare?” (*Oxygenul* de V. Medvedevski).

— „Știi oare că stelele sînt atît de departe de noi, că lumina care pleacă de la unele din ele face mii de ani — lumină ca să ajungă pe pămînt; că există stele în care o bucăciică de materie din substanța lor, mare cît o cutie de chibrituri, cîntărește mii de tone; că există stele gigantice, al căror volum e de 13 miliarde ori mai mare decît Soarele?” (*Universul infinit* de G. Aristov).

— „Prin ce se deosebesc stelele de planete? Venus e denumită stea, — pe drept cuvînt? De ce un om care ar ajunge în Lună, ar muri imediat dacă ar fi fără costum de protecție? Cum se explică că un om în greutate de 60 kg. ar cîntări 140 kg. pe Jupiter și 10 kg. în Lună?” (*Pămîntul și cerul* de A. Volkov).

— „Există oare viață pe Marte? Ce culoare are vegetația de pe Marte? Ce reprezentă canalele de pe Marte?” (*Viața pe alte planete* de L. Golosnițki, *Enigma de pe Marte* de F. Zighel, *Există oare viață pe alte planete* de V. Țesevici).

— „De ce la o adâncime de 2000—2500 m sub pământ e atât de cald, încît minele trebuie părăsite? Știi cumva că pe locurile unde trăim noi astăzi, a fost cîndva un ocean? Cum s-au format munții și peșterile? Din ce și cum s-au format huila și țifeiul? De ce culoare poate fi țifeiul?” (Tainele pământului de F. Bubleinikov).

La îndemîna fiecărui bibliotecar stă posibilitatea de a formula și alte întrebări, în funcție de condițiile concrete ale muncii sale, și urmărind să trezească interesul cititorului pentru cărțile din domeniul științelor naturii.

Nu-i mare lucru să eliberezi o carte. Un lucru însă foarte greu e să trezești interesul pentru o anumită problemă. De aceea, cînd un cititor îmi aduce înapoi o carte din domeniul științelor naturii, caut neapărat să stau cu el de vorbă despre conținutul cărții. Și dacă văd că i-a plăcut, că i-a trezit cît de cît interesul, îi mai caut ceva de citit în legătură cu aceeași problemă.

Din păcate, la biblioteca din Kultuko vin și cititori pe care cu greu îi înveți să citească în mod sistematic cărți din domeniul științelor naturii. Iată un caz, din care am învățat multe. Tractoristul K. D. Filacev, de la întreprinderea forestieră, citea multe cărți de beletristică și nici nu voia să audă de științele naturii. Convorbirile avute cu el nu au dat nici un rezultat. Se părea că încercasem totul. Iată însă că a intervenit o întimplare care m-a ajutat. Într-o seară, copiii au prins un liliac și l-au adus la club. Eu n-am rămas bineînțeles de o parte și am spus că liliacul zboară foarte bine noaptea, deși ochii săi sînt foarte slab dezvoltăți. Necrezîndu-mă, copiii au început să-i caute ochii și spre mirarea lor, nu i-au găsit. M-au rugat atunci să-i lămuresc. Eu le-am spus atît cît știam și i-am sfătuit numaidecît să citească două cărți: **Sunetele care nu se aud** de B. Kudriavțev (capitolul 3. — **Enigma liliacilor**) și **Sunetul și Azul** de B. Suslov. Rezultatul: am avut mai multe cereri (printre care și a lui Filacev) decît cărți în bibliotecă. Am hotărît bineînțeles, să

satisfac în primul rînd cererea lui Filacev, care făcuse pasul hotărîtor. Astăzi dînsul ia cu regularitate cărți din domeniul științelor naturii.

Poți alege și recomanda cărțile necesare unui cititor, numai dacă îi cunoști bine nevoile, gradul de dezvoltare a cunoștințelor, preocupările. De aceea întotdeauna, țin seamă de nivelul celor care vin la bibliotecă și adopt o poziție diferențiată. Cîteodată sfătuiesc pe cititorii începători, însă slab pregătiți, să citească numai anumite capitole mai interesante și mai accesibile dintr-o carte și nu toată cartea.

Astăzi, biblioteca din Kultuko are un mic grup de colhoznici tîneni și mai în vîrstă, care se preocupă de anumite ramuri ale științelor naturii. De pildă lui M. I. Grișin îi plac cărțile de astronomie. La fel și tractoristului Tretiakov. În fișa de cititor a muncitorului I. G. Kleimenov, de la întreprinderea forestieră, sînt trecute cărțile **Vulcanii** de E. Zavarîțkaia, **Cutremurele** de E. Gorskov, **Soarele** de G. Aristov.

Ce greutăți am în munca de răspîndire a cărților din domeniul științelor naturii? În primul rînd, eu însumi nu posed cunoștințe suficiente de profunde în acest domeniu. Din această cauză nu pot răspunde întotdeauna la întrebările cititorilor. În afară de aceasta, în fondul de cărți al bibliotecii din Kultuko (și cred că situația e aceeași și în alte biblioteci sătești) sînt puține cărți scrise viori și cu adevărat accesibile maselor largi de cititori.

O carte interesantă, captivantă, e citită cu mare interes și de adulți și de copii. Astfel, am sfătuit odată pe o cititoare să ia broșura **Pământul și cerul** de A. Volkov. Cititoarea a povestit unei prietene despre cele citite și aceasta a cerut și ea broșura de la bibliotecă. Cînd am recomandat broșura unui elev din clasa VI-a, mi-a spus că a citit-o, împrumutînd-o de la un coleg. Astfel, fără participarea directă a bibliotecarului, cartea a circulat din mîna în mîna la o serie întregă de cititori. Asemenea cărți pot fi ușor răspîndite.

(Din revista „Bibliotekar“ nr. 11, 1959.)

UN CLUB SĂTESC

*pentru copii
și
tineret*

Educarea tinerei generații în spiritul moralei comuniste, a dragostei de patrie, față de clasa muncitoare și de partid, formarea unei concepții materialiste despre viață și societate este una din preocupările de seamă ale organelor de partid și de stat din regiunea Ploești.

În cadrul unei ședințe, inițiată de Comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Ploești, în luna februarie 1959, în care s-a analizat modul cum instituțiile culturale își desfășoară activitatea în rindul copiilor și tineretului, în special din mediul sătesc, au reieșit, pe lângă unele realizări și unele deficiențe, pentru remedierea cărora s-au trasat sarcini concrete activiștilor culturali din regiune.

Pe baza acestor sarcini, Secția de învățămînt și cultură regională a întocmit un plan de acțiune, în care au fost înscrise o serie de măsuri pentru intensificarea muncii cultural-educative de masă. Între altele, s-a prevăzut și organizarea unor cluburi pentru copii și tineret, care să funcționeze pe lângă căminele culturale sătești. În aceste cluburi, trebuie să se desfășoare o muncă sistematică de educare a tinerei generații, ca o continuare a educației ce o primește în școală, astfel ca în orele libere, copiii și tineretul să aibă posibilitatea de a-și

petrece timpul în modul cel mai plăcut și util.

Trecînd la realizarea acestor sarcini, secția de învățămînt și cultură regională, sub îndrumarea directă și cu sprijinul Comitetului executiv, a pus temeliiile primului club sătesc pentru copii în comuna Urleta, raionul Cîmpina, a cărui inaugurare s-a făcut în cinstea zilei de 7 Noiembrie.

Noul așezămînt de cultură, creat cu multă muncă și interes deosebit, reprezintă una din frumoasele realizări pe tărîm cultural, care face cinste regiunii Ploești.

Biblioteca și-a început activitatea cu un fond inițial de circa 1000 volume, cuprinzînd cărți de literatură pentru copii și tineret, de știință popularizată din colecțiile „Să știm“, „Știința învinge“, cărți din domeniile geografiei și istoriei, precum și periodice pentru copii. Alături de basmele scrise de clasicii literaturii noastre — Ion Creangă, Petre Ispirescu, Mihail Eminescu, Emil Gârleanu, în bibliotecă se găsesc și cărți pentru copii ale scriitorilor contemporani, ca Mihail Sadoveanu, Vladimir Colin, Galin Grîna, Nina Cassian, O. Pancu-Iași, precum și ale scriitorilor sovietici A. Gaidar, Baïov, Lew Casil, Fadeev, Polevoi, — ale căror opere însuflă tineretului cele mai frumoase sentimente de eroism, curaj și dragoste de patrie. Nu lipsesc nici cărți ale clasicii literaturii universale, W. Scott, M. Twain, Ch. Dickens, Jules Verne și alții.

Trebuie arătat că înzestrarea bibliotecii s-a făcut atît din fondurile alocate de Comitetul executiv al sfatului popular regional cît și din donația unui însemnat număr de cărți de către Fondul de Stat al Cărții.

Conducerea bibliotecii a fost încredințată unei bibliotecare salariate, tov. Niculescu I., care a primit din timp îndrumările și pregătirea necesară pentru a-și putea desfășura munca. Ajutată de colectivul bibliotecii raionale Cîmpina, tovarășa Niculescu a organizat fondul de cărți după sistemul recomandat în lucrarea **Organizarea fondurilor de cărți și cataloagelor în bibliotecile pentru copii** de Elvira Popp.

Pentru buna desfășurare a întregii activități a clubului, atît în ceea ce privește deservirea cititorilor cu cărți, cit și organizarea manifestărilor de masă, colectivul de conducere a întocmit pentru început un plan pe o perioadă de 15 zile, în care au fost incluse, pe baza sarcinilor primite, obiective precise ca de exemplu: Organizarea cercurilor de citit pentru copii, „Ziua cărții” acasă la cititori, împrumut de cărți la bibliotecă, dimineți de basme, conferințe, după-amiezi literare, consfătuiri cu cititorii, vizionări de diafilme, jocuri cu păpuși și jucării etc.

Un colectiv voluntar, alcătuit din întregul corp didactic al școlii elementare din comună, sprijină în permanență realizarea acestui plan de activitate, participînd cu însuflețire la toate acțiunile inițiate de club și bibliotecă.

S-a început printr-o largă și susținută activitate de masă, menită să popularizeze printre copii existența clubului și programul de activitate cit și pentru a le atrage atenția asupra cărților ce le stau la dispoziție. Lecturile în colectiv, prezentările de povești, diminețile, după-amiezile și seriile de basme sînt metode care s-au dovedit a fi plăcute și utile pentru micii cititori, ca și pentru cei de vîrstă mai mare.

Sălile clubului devin din ce în ce mai încăpătoare, copiii fiind bucuroși să asculte o poveste sau să li se citească din minunatele cărți scrise anume pentru ei. Cu multă atenție, ei au urmărit basmul **Ursul păcălit de vulpe** de I. Creangă, povestit de bibliotecară sau **Crăiasa zăpezii** de Andersen, povestit de profesoara Adriana Roman. În cadrul unei dimineți de povești, li s-a citit din volumul **Din lumea celor care nu cuvîntă** de Emil Gîrleanu, după care li s-a pus la dispoziție tot felul de jucării ca să se joace în voie.

O deosebită grijă se acordă îndrumării lecturii copiilor de vîrstă școlară, formării gustului lor de citit, astfel ca aceștia să îmbine cit mai cu folos lectura extrașcolară cu materiile predate în școală.

Prin diferite metode de popularizare — convorbiri individuale cu ocazia împrumu-

tului de cărți, recomandări, prezentări — bibliotecara a reușit să facă cunoscute copiilor și tinerilor nu numai cele mai valoroase lucrări din literatura noastră și cea universală, dar să le trezească interesul și față de cartea de știință popularizată. Mult solicitate de cititori sînt în prezent cărți ca **Povestea unei raze de soare și Soare, pietre și cărbuni** de Ilie Barbu, **Eu, Petre și atomii** de V. Coval, **Energia atomică și altele**, care contribuie la formarea unei concepții materialiste despre viață și natură.

O preocupare a bibliotecarei este de a însufla copiilor dragostea de patrie, dragostea față de eroii clasei muncitoare, folosind în acest scop metode vii și atractive de popularizare a acelor cărți care tratează aceste probleme. Ca un bun exemplu, pot fi menționate: după-amiaza literară în care s-a prezentat **Romînia pitorească** de Al. Vlahuță și conferința pe tema **Figuri de eroi luptători pentru fericirea poporului**.

O mare importanță se acordă colaborării cu școala, bibliotecara participînd la consiliile pedagogice, în cadrul cărora ea prezintă scurte înfărmări despre felul în care elevii frecventează biblioteca și ce anume citeșc. Cu acest prilej, bibliotecara află ce cărți sînt necesare pentru lectura extrașcolară a elevilor, fapt care o ajută la orientarea lecturii copiilor.

Pentru a asigura o mai bună îndrumare a lecturii copiilor, biblioteca și-a propus să întocmească cataloage-albume, accesibile diferitelor vîrste ale copiilor, care să ajute pe micii cititori la alegerea cărților preferate.

Succesele înregistrate de biblioteca clubului de copii din Urleta se concretizează prin numărul mare de cititori înscriși chiar în prima lună de la începerea activității sale și anume: 201 cititori și 1115 cărți difuzate.

Continuînd pe aceeași linie, sîntem încredințați că această bibliotecă își va atinge în curînd scopul pentru care a fost înființată, constituind împreună cu clubul, un centru viu și interesant de educare a tinerii generații.

Cercetînd fişele unor cititori copii

Secţia de copii a bibliotecii regionale din Iaşi numără aproape 12.000 volume şi 3800 de cititori. Ea dispune de două încăperi spaţioase, una pentru depozitul de cărţi şi împrumut, iar cealaltă pentru sala de lectură. Frecvenţa medie a cititorilor pe zi este de 150—200.

Pentru orientarea copiilor în alegerea cărţilor, secţia a întocmit cataloage pe vârste şi un catalog alfabetic care foloseşte cititorilor mai mari.

Se ştie că o bibliotecă pentru copii are rolul de a deservi pe cititorii de la 7 la 16 ani, de a îndruma lectura acestora după variatele lor centre de interes şi aptitudini, de a le forma şi dezvolta deprinderea de a citi şi aprecia o carte bună. La îndrumarea lecturii trebuie să ţinem seama de diferenţa care se formează în mentalitatea copiilor între 7 şi 15 ani.

Dacă la copiii între 7—9 ani, întâlnim aceiaşi bagaj comun de cunoştinţe şi preocupări, începînd de la 10—14 ani copiii încep să aibă preferinţe şi aptitudini deosebite. Aceasta se poate observa uşor şi din felul cum ei se prezintă la bibliotecă şi se formulează cererile.

La secţia de copii a bibliotecii regionale din Iaşi, copiii între 7—9 ani răsfoiesc deseori cataloagele pe vârste, întocmite în formă de pliante sau de albume — care conţin copertele cărţilor sau ilustraţiile din basme, însoţite de mici prezentări — şi cer bibliotecarei cutare sau cutare titlu.

Cei mai mulţi copii însă, cei între 9—10 ani, vin direct la bibliotecară şi-i cer „ceva de citit”. Unii din ei adaugă că ar vrea o carte despre călătorii sau aventuri, în orice caz „o carte frumoasă, interesantă”.

Categoria cititorilor între 11—15 ani se prezintă la bibliotecă avînd cerinţe bine formulate, fie că iau informaţii despre cărţi din catalogul alfabetic sau din bibliografia recomandată la şcoală, fie că sînt curioşi să citească o carte la indicaţia unui prieten sau a unui membru din familie.

Aceasta fiind situaţia, s-ar părea că munca de îndrumare a lecturii copiilor nu este o problemă prea complicată şi că n-ar trebui să constituie o preocupare permanentă pentru bibliotecarii unei secţii de copii. Marele pedagog care a fost N. K. Krupskaja arată însă că: „Problema lecturii copiilor este una din problemele noastre importante. Lectura joacă în viaţa copiilor un rol cu mult mai mare decît în viaţa adulţilor. O carte citită în copilărie rămîne în minte aproape toată viaţa şi influenţează asupra dezvoltării ulterioare a copilului”. (Krupskaja N. K. *Despre literatura pentru copii şi îndrumarea lecturii micilor cititori*. Buc., Ministerul Culturii, 1955, p. 108).

Oglinda fidelă a felului cum o bibliotecă reuşeşte sau nu, să îndrume lectura cititorilor ei este fişa cititorului. Răsfoind fişele secţiei de copii a bibliotecii regionale din Iaşi, se constată că celor între 8—10 ani, li s-au recomandat în majoritatea cazurilor cărţi potrivite cu vârsta lor. Iată de pildă fişa cititoarei Costăchel Adriana, care are 8 ani. Ea a citit de la 22 august 1959 cărţile: Gruia Călin: *Izvorul fermecat*; Girleanu Emil; *Din lume*; Porumbacu Veronica; *Fata apelor*; Creangă I.; *Dănilă Prepeleac*; Puşkin A. S.; *Povestea pescarului*; Mitru Al.; *Palatul de argint*.

Dar îndrumarea lecturii, în afară de recomandarea cărţii celei mai potrivite ca temă pentru fiecare vîrstă, include şi controlul asupra felului cum copilul şi-a însuşit cele citite. Sînt copii care vin aproape zilnic la bibliotecă, să preschimbe şi să împrumute alte cărţi. Astfel de cititori are şi secţia de copii a bibliotecii regionale din Iaşi, dar o mai mare atenţie din partea bibliotecarei de la împrumut va putea corectea tendinţa de superficialitate a copilului.

Este clar că o carte de 60—80 de pagini nu poate fi citită într-o singură zi de un copil, dar dorinţa lor de a avea cit mai multe cărţi împrumutate şi obiceiul de a citi „pe sărite” urmărind doar firul acţiu-

nii, duce la răul obicei al unei lecturi superficiale. S-a procedat bine cînd la această bibliotecă a venit un băiețel între 9—10 ani să preschimbe o carte de abia luată în ajun și cînd bibliotecara l-a pus să-i povestească pe scurt conținutul cărții ce voia să restituie. Copilul nu citise cartea cu atenție, se uitase doar la ilustrații și din această pricină susținea că povestea nu-i interesantă. Bibliotecara i-a istorisit atunci pe scurt conținutul cărții și copilul a luat-o din nou acasă.

Desigur că este destul de greu să te ocupi de fiecare cititor în parte, mai ales în orele cînd vin foarte mulți copii, dintr-o dată, să împrumute cărți.

La secția de copii a bibliotecii regionale din Iași, aglomerația se produce în orele de după-amiază, cînd copiii vin de multe ori direct de la școală să împrumute cărți de la bibliotecă. În cele mai multe cazuri bibliotecarele de la secția împrumut izbutesc să facă față variatelor cerințe ale micilor cititori chiar în aceste ore de vîrf, datorită bunei cunoașteri a fondului de cărți și a unor cititori, care frecventează biblioteca de multă vreme și cărora le cunosc preferințele.

Dar cercetarea fișelor cititorilor copii ne-a reliefat și un alt aspect. Am amintit că majoritatea copiilor între 10—14 ani vin cu cerințe de cărți bine formulate. În unele cazuri, biblioteca, din lipsa exemplarelor suficiente, nu poate satisface cererile, mai ales cînd este vorba de lectura suplimentară recomandată la școală. Deși cele mai multe școli din Iași au biblioteci, totuși și la secția de copii, — care numără printre cititorii ei foarte mulți elevi, — ar trebui să existe măcar pentru sala de lectură cărțile autorilor recomandați pentru lectura extrașcolară.

Secția de copii a bibliotecii regionale din Iași are legături cu școlile, atît în ceea ce privește mobilizarea copiilor la diferite manifestări, cit și în împrumutul de cărți între biblioteci, în special pentru bunul mers al concursului „Iubiți cartea“, procurînd

școlilor cărțile recomandate în bibliografia concursului. Credem totuși că ar fi bine, dacă în vederea îmbunătățirii fondului de cărți, secția de copii ar cere de la profesorii școlilor din localitate listele titlurilor de care elevii au nevoie, pentru a le putea procura în cît mai multe exemplare.

Cercetarea fișelor arată în general la copiii între 10—14 ani, o lectură mult mai variată, decît la cei între 8—9 ani, preferințele lor mergînd către lucrări mai complexe ca formă și conținut, cum ar fi operele clasicilor noștri și străini, a autorilor contemporani, poezii și romane, romane istorice și de călătorii. Multe fișe însă, oglindesc și o lectură neîndrumată, fiind trecute cărți prea grele pentru înțelegerea unui copil, cum ar fi de pildă: **Doamna Bovary** de G. Flaubert, înscrisă pe fișa unei fetițe de 12 ani.

Pentru a evita astfel de situații nu trebuie să uităm îndrumările date de N. K. Krupskaja care preciza că: „Alegerea cărților pentru copii are o însemnătate uriașă. Problema alegerii cărților în domeniul literaturii pentru copii se pune cu mult mai ascuțit decît aceea a alegerii cărții în bibliotecă pentru adulți, pentru că la aceasta din urmă vine să citească omul cu vederi formate și cu concepții formate“ (Krupskaja, N. K.: **Despre literatura pentru copii și îndrumarea lecturii micilor cititori**. Buc., Ministerul Culturii, 1955, p. 108).

Desigur că aceasta nu înseamnă să limităm fondul de cărți al unei secții de copii numai la lucrările prevăzute de programa de învățămînt. Lectura extrașcolară nu trebuie privită ca o prelungire a activităților școlare, ceea ce nu înseamnă totuși că ea nu trebuie și nu poate fi îndrumată printr-o mai strînsă legătură între bibliotecă, profesori și părinți.

O bună metodă de îndrumare a lecturii copiilor sînt planurile de lectură extrașcolară sau listele de recomandare pe clase, care pot fi întocmite la fiecare început de an școlar de către bibliotecar împreună cu profesorii și părinții copiilor. În aceste planuri vor fi cuprinse toate cărțile cerute de

programa de învățămînt precum și cele mai valoroase cărți aflate în bibliotecă, corespunzătoare vârstei respective. Pe baza acestor planuri și a cunoașterii numărului de cititori, bibliotecarul va lua măsuri din vreme pentru a avea în bibliotecă exemplare suficiente care să satisfacă cererile.

De asemenea, analiza periodică a fișelor cititorilor, trebuie să intre în activitatea fiecărei secții de copii, fiind unul din mij-

loacele cele mai bune pentru a ne da seama cum evoluează lectura copiilor, care sînt preferințele lor și asupra căror titluri trebuie să li se îndrepte atenția.

Cele cîteva sugestii date pentru îmbunătățirea îndrumării lecturii copiilor, pot fi aplicate de oricare secție de copii, care de sigur, întîmpină aceleași greutăți și neajunsuri ca și secția de copii a bibliotecii regionale din Iași.

UNELE PROBLEME PRIVIND ACTIVITATEA CURSULUI DE BIBLIOTECARI

W. AUERBACH

„Bibliotecarul este sufletul activității bibliotecare — spunea N. K. Krupskaja. El trebuie să fie un entuziast al muncii, să știe a lucra cu masa cititorilor să slăbească metodele activității bibliotecare, să știe a organiza cu ajutorul acestor metode întreaga muncă a bibliotecii¹⁾. Pentru cei care lucrează pe frontul muncii cu carte, cuvintele Nadejdei Krupskaja nu mai au nevoie să fie demonstrate, fiind întărite de practica zilnică.

Preocuparea de a contribui la formarea unui asemenea bibliotecar a călăuzit activitatea cursurilor centrale de perfecționarea cadrelor, organizate de Ministerul Învățămîntului și Culturii. Pînă acum aceste cursuri au fost absolvite de peste 2.000 bibliotecari aparținînd diferitelor rețele. Mulți dintre cursanți se numără astăzi printre cei mai devotați și entuziaști slujitori ai nobilei activități de propagandist al cărții.

Ultima serie din anul 1959 a cursului pentru bibliotecari a fost frecventată de 30 lucrători ai bibliotecilor regionale și raionale din țară. Ținînd seama de unele particularități interesante ce au existat în con-

ținutul programului și desfășurarea procesului de învățămînt, socotim necesar să zăbovim asupra unor aspecte și concluzii, folositoare mai ales viitoarelor forme de pregătire a bibliotecarilor.

Valorificîndu-se experiența cursurilor anterioare, în programa de învățămînt au survenit unele modificări de structură. Ea a fost concepută nu numai să ofere minimul de cunoștințe necesar, ci să contribuie mai ales la însușirea și adîncirea lor în procesul muncii practice. Exemplificator este faptul că orele de practică au reprezentat de astădată în programă 70% din totalul orelor afectate procesului de învățămînt la disciplinele de specialitate.

La rîndul lor, prelegerile nu au fost simple expuneri abstracte, însumînd principii și reguli, ci au îmbinat enunțările teoretice cu aplicațiile practice. Astfel au fost transmise cursanților cunoștințe privind descrierea publicațiilor, clasificarea zecimală, organizarea cataloagelor și altele, iar rezultatele obținute au dovedit temeinicia lor însușire.

Aplicația practică a constituit astfel partea integrantă și a lecțiilor despre problemele muncii cu cititorii, ale conducerii și

¹⁾ Lenin despre biblioteci. Buc., 1955, p. 81—82.

organizării bibliotecilor. Expunerea despre întocmirea planului de muncă de pildă, nu s-a rezumat la considerente de ordin general, ci a inclus și munca individuală de întocmire a planurilor pentru 1960 ale bibliotecilor unde funcționează cursanții. Cu completările și concretizările necesare, ele vor constitui baza unor planuri bune pentru bibliotecile respective.

Programată după epuizarea cursului în școală și înaintea examenului final, activitatea practică desfășurată de cursanți timp de 7 zile la bibliotecile din regiunea Pitești s-a încheiat cu bune rezultate. Potrivit tematicii, grupele de cursanți s-au ocupat — în condiții asemănătoare celor existente la locurile lor de muncă — de principalele sectoare ale activității bibliotecilor în care și-au efectuat practica. Astfel, s-a dat o mână de ajutor la organizarea secției tehnice a bibliotecii regionale, s-a colaborat la întocmirea planului de muncă pe 1960 al bibliotecilor raionale din Slatina și Drăgășani, s-au organizat manifestări de masă în raionul Râmnicu Vilcea etc.

Un succes al activității practice îl constituie interesanta consfătuire cu cititorii, organizată în colaborare cu biblioteca raională Grivița Roșie din București, asupra romanului Șoseaua Nordului de Eugen Barbu, la care a participat însuși autorul. Manifestarea a prilejuit cursanților ocazia verificării și completării cunoștințelor privitoare la organizarea uneia din cele mai interesante acțiuni de masă cu cartea.

Pornind de la convingerea că „munca cu cititorii” reprezintă cel mai important capitol al activității bibliotecare, considerăm util ca pe viitor aceste lecții să fie programate încă la începutul cursului. În felul acesta, s-ar crea răgazul necesar organizării de către cursanți în bune condițiuni a activității practice de servire a cititorilor precum și a diferitelor forme de propagandă a cărții în bibliotecile raionale și populare din capitală.

„Agitația vizuală în bibliotecă” a făcut obiectul unui număr de 20 ore în programa cursului de bibliotecari. Interesante prin unele soluții practice recomandate, lecțiile

s-au complicat totuși peste măsură în tratarea teoretică a unor principii de estetică și grafică, diminuându-și în felul acesta utilitatea. La întrebarea dacă trebuie menținute sau nu asemenea lecții în programul cursurilor de bibliotecari, răspunsul nostru este afirmativ. Cu condiția ca ele să facă accesibile cursanților cunoștințele minime necesare pentru a realiza corect paginarea unui text, proporționarea elementelor unui afiș, etalarea exponatelor într-o expoziție de cărți etc., — limitându-se strict cu alte cuvinte, la indicarea unor procedee grafice care-și găsesc aplicare în munca de popularizare a cărții.

Lecțiile de bibliografie și-au propus să informeze pe bibliotecarii cursanți asupra sarcinilor și metodelor bibliografiei de recomandare, dovedindu-se utile. Totuși în locul diversilor indici bibliografici ce au fost întocmiți, ar fi fost mai folositoare culegerea de material pentru bibliografia etnografică a regiunii (raionului) respectiv. În felul acesta sursele bogate de informare, existente în marile biblioteci din Capitală, ar fi putut fi fructificate mai cu folos.

Condensată în limitele a 12 prelegeri și 2 seminarii, trecerea în revistă a literaturii române și universale, a fost — cum era și firesc în asemenea condiții — o destul de palidă și inconsistentă recapitulare a unor cunoștințe căpătate anterior în școală. Tratarea literaturii în cadrul cursurilor de bibliotecari rămâne pe mai departe o problemă deschisă care așteaptă o rezolvare mai potrivită. Ținând seama de durata redusă a cursului, precum și de faptul că cei care-l frecventează sînt cel puțin absolvenți ai școlii medii, considerăm că va trebui stabilită o bibliografie a celor mai reprezentative opere din literatura universală și mai ales din cea română. Cunoașterea acestor opere trebuie să fie obligatorie pentru bibliotecarii ce vor fi trimiși la cursuri. În aceste condiții, ciclul de lecții consacrate problemelor literaturii și-ar căpăta caracterul unor seminarii în care, pe bază de referate și discuții, să se analizeze un număr apreciabil de lucrări literare valoroase. Aceasta ar înlesni și organizarea

unor manifestări de masă avînd ca scop popularizarea unor asemenea opere.

Cu prilejul cursului de care ne ocupăm s-a demonstrat odată în plus că pregătirea politică este un element de bază în calificarea bibliotecarilor de tip nou. Lecțiile de marxism-leninism, bine orientate, abordînd cele mai actuale probleme ideologice și politice pe care le pune construirea socialismului în țara noastră — nu fără a eviden-

ția în legătură cu aceasta și sarcinile muncii cu cartea — au contribuit din plin la obținerea bunelor rezultate înregistrate la încheierea cursurilor.

Toate cele amintite mai sus ne îndreptătesc să conchidem că experiența întreprinsă în privința pregătirii profesionale a bibliotecarilor a dat roade și că ea trebuie consolidată.

În ajutorul bibliotecilor sindicale

CUM SE OGLINDEȘTE VIAȚA BIBLIOTECARILOR DIN ÎNTREPRINDERI ÎN COLOANELE ZIARULUI „MUNCA“

Oglindirea activității bibliotecilor în paginile ziarelor, constituie un ajutor efectiv dat muncii cu cartea. Articolele pe care ziarul „Munca“, organul Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., le consacra activității bibliotecilor sindicale din țară, contribuie la îmbunătățirea muncii bibliotecarilor, fiind un rodnic schimb de experiență, mai ales în cazurile cînd prezentînd modul cum își duc munca unii bibliotecari se referă la metodele întrebuițate și rezultatele obținute. Prilejul de a vorbi despre condițiile în care decurge munca cu cartea în întreprinderi este destul de frecvent în ziarul „Munca“ în a cărui pagină a doua, consacrată de obicei problemelor social-culturale, se fac ample analize ale vieții sindicale pe plan cultural.

În general, articolele, reportajele și notele informative privind bibliotecile sindicale, — fie că sînt provenite din redacție sau de la corespondenții voluntari, — sînt bine orientate și denotă din partea autorilor cunoașterea specificului muncii de bibliotecă, inclusiv a problemelor legate de popularizarea cărții în masa largă a celor ce muncesc. Sondajul făcut în colecția ziarului „Munca“ pe parcurs de aproape un an — ianuarie-noiembrie 1959 — indică pe de altă parte, că acolo unde activitatea cu

cartea, se desfășoară la un nivel mai ridicat, popularizarea ei prin presă preocupă în mod curent pe cei ce răspund de această muncă. Multe din articolele și reportajele publicate sînt semnate de bibliotecari, directori de club, corespondenți voluntari și cititori care activează în cadrul colectivelor de pe lângă bibliotecă. Alte ori, scriu despre bibliotecă reprezentanți ai organelor sindicale de conducere care ocupîndu-se de problemele muncii culturale, se opresc și asupra problemelor de bibliotecă. De asemenea, cititorii din bibliotecă folosesc coloanele ziarului „Munca“ pentru a-și exprima dezideratele.

Tov. A. Atomulesei, secretarul Consiliului sindical al regiunii Suceava — analizînd munca culturală din regiune într-unul din numerele ziarului „Munca“ din luna ianuarie 1959, — a subliniat cu justețe aportul pe care biblioteca poate și trebuie să-l aducă, prin diferitele sale forme de activitate, producției în general. Autorul a pus un accent deosebit pe eficacitatea informării politice, la cercurile de citit în colectiv, care ajută pe muncitori să cunoască politica partidului în problema industrializării și transformării socialiste a agriculturii.

În bună parte, articolele din ziarul „Munca“ despre bibliotecă urmăresc activi-

tatea organelor sindicale în această direcție, cum este, de pildă, articolul din 4 aprilie 1959 în care se arată sprijinul dat de Consiliul sindical local Sfatului bibliotecarilor din Cîmpina, precum și măsurile luate în scopul asigurării unui larg schimb de experiență între bibliotecile sindicale din localitate.

Un alt articol, care relevă atitudinea pozitivă a organelor sindicale față de nevoile bibliotecilor, este cel apărut în numărul de la 17 mai 1959, scris de corespondentul ziarului pentru regiunea Pitești. Corespondentul relatează o seară la clubul metalurgiștilor de la I.A.S. Cîmpulung Muscel, care și-a îmbunătățit activitatea pe baza analizei inițiate de Secretariatul Consiliului Central al Sindicatelor. Actualmente, serile la club, în afară de alte manifestări, cuprind diferite acțiuni cu cartea la care participă un număr mare de oameni ai muncii. Mulți din cei ce frecventează clubul, sînt atrași de revistele și ziarele pe care le găsesc în sala de lectură.

Printre cei care în coloanele ziarului „Munca” discută cu competență despre nevoile și realizările bibliotecii, sînt înșiși bibliotecarii și directorii cluburilor de întreprindere. Tovarășa Dohică Maria, bibliotecara clubului grupului de șantiere de la Săvinești, a publicat o corespondență (25 februarie 1959) care este totodată o scurtă expunere a metodelor folosite în creșterea numărului cititorilor (de la 530 în 1958, la 700 în ianuarie 1959). Ea folosește cu succes diferite acțiuni de masă, printre care recenziile ocupă un loc important. Aflăm cu acest prilej despre o metodă nouă în ținerea evidenței, aceea de a întocmi fișe de familie, din care reiese că sînt familii care citesc o sută de cărți într-un an.

Un aspect pozitiv al muncii cu cartea în rîndurile muncitorilor este menționat în articolul care se ocupă de clubul din Onești și de bibliotecile filiale, care numără sute de cititori, datorită faptului că se face o aprovizionare regulată. La biblioteca centrală a clubului s-au evidențiat foarte mulți cititori care sînt în același timp fruntași în producție.

Un exemplu bun îl constituie, de asemenea, și activitatea cu cartea la clubul petroliștilor din Moinești. Scris de directorul clubului, articolul consemnează că biblioteca dispune de 17.000 volume, acțiunile inițiate de bibliotecar atrăgînd un mare număr de cititori.

Cazurile de activitate pozitivă nu sînt izolate. În articolul din 29 august 1959 cu privire la organizarea condițiilor optime de odihnă pentru oamenii muncii ce-și petrec concediul la Sinaia, se amintește și de aportul celor 45.000 volume ale bibliotecii Casei de cultură a sindicatelor din localitate pentru asigurarea unei vacanțe agreabile și instructive tuturor muncitorilor sosiți în stațiune.

Cîteodată, ziarul „Munca” publică și aspecte fotografice din munca pozitivă a bibliotecilor sindicale (vezi fotografiile apărute la 5 septembrie 1959 referitoare la activitatea bibliotecii Casei de cultură a sindicatelor din Tîrgul Mureș).

Preocuparea pentru bibliotecă, grija ca în cadrul activității culturale a întreprinderilor munca cu cartea să ocupe locul ce i se cuvine, potrivit normativelor Consiliului Central al Sindicatelor, fac adesea obiectul unor îndrumări din partea redacției. Astfel în articolul de fond din 21 iulie 1959, intitulat **Invățătorii — promotori ai progresului**, printre mijloacele enumerate ca eficace în lupta pentru ridicarea nivelului tehnic și profesional al muncitorilor, se citează și rolul lucrărilor documentare aflate la bibliotecile tehnice.

O dovadă despre rolul din ce în ce mai mare pe care cartea beletristică și cea tehnică încep să-l joace în viața culturală a întreprinderilor, sînt articolele critice apărute în „Munca”, tinzînd să ajute bibliotecile în lichidarea lipsurilor ce le frînează activitatea. Interesant de semnalat că unele critici pornesc chiar din partea cititorilor, ceea ce denotă că nevoia de carte a maselor constituie astăzi o realitate de care trebuie să se țină seamă într-o măsură corespunzătoare.

În luna ianuarie 1959, s-au publicat două corespondențe de acest fel. Prima este o

scrisoare deschisă semnată de un lăcătuș, un turnător și un strungar de la Centrul Mecanic „Bernat Andrei” din Arad, care sub titlul **Nu sîntem mulțumiți de activitatea clubului nostru**, critică slaba activitate a bibliotecii. Ei cer, cu drept cuvînt, o îmbunătățire rapidă, dat fiind că muncitorii trebuie să facă față unor sarcini noi și importante.

Un alt cititor, electricianul Nicolaie Jeleru, instalator pe șantierul rafinării Borzești, sub titlul **Avem nevoie de mai multe cărți tehnice**, după ce arată ajutorul efectiv pe care l-a primit din partea bibliotecii în ridicarea calificării sale profesionale, semnaleză faptul că la bibliotecă nu se găsesc suficiente cărți tehnice, profesionale și de producție, de care se simte mare nevoie.

Articolul apărut la 31 martie 1959 se ocupă de bibliotecile din regiunea Hunedoara, unde există premize pentru o activitate mai bună, cu atît mai mult cu cît unele biblioteci sindicale locale oferă exemple care ar merita să fie generalizate. Sînt însă biblioteci, menționează articolul, amînțit, care se mulțumesc cu simpla circulație a cărților de la raft la cititor, neparticipînd la viața întreprinderii, ceea ce, conchide autorul, este uneori și vina organelor sindicale.

Sub titlul **Munca cu cartea trebuie îmbunătățită** se face o critică binemeritată bibliotecii tehnice a uzinelor „Steaua Roșie” din Capitală, care deși numără 15.000 de volume, nu a găsit încă formele necesare de a face ca acest tezaur să circule cît mai intens printre muncitorii întreprinderii. Activitatea bibliotecii e săracă, nu se popularizează cartea tehnică, dîndu-se ca exemplu pozitiv situația de la biblioteca uzinelor „Tudor Vladimirescu” din București, unde bibliotecarul criticat este îndrumat să caute sfat și ajutor.

Cu toate că în ziarul „Munca” viața bibliotecilor sindicale este reflectată ca o problemă permanentă, totuși trebuie menționat că unele articole care apar sînt rezumative și generale. În decursul unui an aproape, nu se găsește descrierea unei singure metode de muncă cu cartea. Lucrătorii bibliotecilor sindicale muncesc cu entuziasm și sîrguință la popularizarea cărții în întreprinderi. Aportul lor în analizarea acestei activități este deosebit de prețios, deoarece ei au acumulat o bogată experiență atît în ce privește metodele folosite cît și în greutățile sesizate.

În fața deosebit de viitor, prețioasă contribuție a articolelor scrise de bibliotecarii sindicali să fie mai des întîlnite în paginile ziarului „Munca”.

ANIVERSĂRI CULTURALE

ÎN ANUL 1960

Prezidiul Consiliului Mondial al Păcii, întrunit în septembrie anul trecut la Praga, a recomandat sărbătorirea în anul 1960 a unui număr de aniversări ale marilor oameni de cultură și de știință, care prin operele lor au contribuit în mod larg la dezvoltarea înțelegerii și prieteniei între popoare. Astfel, anul acesta, se va sărbători 150 de ani de la nașterea lui Frédéric Chopin, 100 de ani de la nașterea lui Anton Pavlovici Cehov, 150 de ani de la nașterea lui Alfred de Musset, 300 de ani de la nașterea lui Daniel Defoe, 150 de ani de la nașterea lui Robert Schumann, 200 de ani de la nașterea lui Katsushika Hokusai și 600 de ani de la nașterea lui Andrei Rublev. De asemenea în anul 1960, se va

comemora: 50 de ani de la moartea lui Mark Twain, 50 de ani de la moartea lui Lev Nicolaevici Tolstoi, 50 de ani de la moartea lui Bjorusterne Björnson și 300 de ani de la moartea lui Velasquez.

Pentru a veni în ajutorul bibliotecarilor publicăm în cele ce urmează o scurtă notă biografică a citorva din marii scriitori a căror activitate literară va fi sărbătorită cu prilejul datelor aniversare sau comemorative însoțită de o listă bibliografică a materialelor ce pot fi consultate în legătură cu viața și opera lor.

21 APRILIE 1910. Moare scriitorul american Mark Twain.

Samuel L. Clemens — care avea să devină mai târziu Mark Twain — s-a născut la Hannibal în anul 1835. Rămânind fără tată, în 1847, Mark Twain începe să-și agonisească existența, intrând întâi ca ajutor de tipograf și apoi ca redactor la gazeta din orașelul natal. După șase ani, în 1853, pornește în lume să-și cîștige pîinea, fiind rînd pe rînd tipograf, ziarist, căutător de aur, pilot de vas pe fluviul Mississippi. Participă la războiul de secesiune, după care călătorește mult în străinătate în calitate de reporter. Primul său roman, intitulat **Veacul aurit**, este o satiră împotriva venalității, corupției și necinstei din viața publică americană. Scriitorul va continua pe această linie, operele sale ulterioare dovedind același spirit protestatar. Elementele satirice se accentuează treptat în următoarele scrieri ale lui Mark Twain. În ultimii ani ai vieții sale, el părăsește ficțiunea satirică pentru a arăta crimele imperialismului, folosind arma directă a pamfletului.

De consultat: Călin Vera: **Mark Twain**, un strălucit reprezentant al literaturii progresiste americane. *Scînteia*, I.XII.1959, p. 3; Gheorghiu, Mihnea: **Aventurile lui Mark Twain**. În vol. Mihnea Gheorghiu: **Orientări în literatura străină**. Byron, Cervantes, Cooper, Dickens, Dreiser, Fielding, Miller, O'Neill, Poe, Sagan, Shaw, Shakespeare, Swift, Twain, Whitman. Buc. E.S.P.L.A., 1958, p. 254—290; Solomon Petre: **Mark Twain sau Aventurile umorului**. Supracoperta de Florin Vasilescu. Portretul lui Mark Twain de Perahim. Buc. Editura tineretului, 1958, 419 p. (Oameni de seamă); Solomon, Petre: **Ce nu se spune în America despre Mark Twain**. *Gazeta literară*, 6.I.1955, p. 5; Solomon Petre: **Întîlnire cu Mark Twain**. *Scînteia tineretului*, 6.VII.1957, p. 2; Solomon, Petre: **Inculpatul Mark Twain**. *Gazeta literară*, 31.X.1957, p. 8; Solomon, Petre: **Mark Twain despre unele chestiuni la ordinea zilei**. *Gazeta literară*, 20.XI.1958, p. 8; Solomon, Petre: **Mark Twain și Rusia**. O pagină de istorie literară. *Veac Nou*, 21.II.1958, p. 2.

7/20 NOIEMBRIE 1910. — 50 de ani de la moartea lui Lev Nikolaevici Tolstoi.

Tolstoi s-a născut la 9 septembrie 1828, la Iasnaia Poliana, într-o familie de nobili moșieri. În anul 1847, cînd frații împart averea părintească, lui Tolstoi îi revine moșia de la Iasnaia Poliana, unde va încerca, fără rezultat, să îmbunătățească viața iobagilor. În 1851, se înrolează în rîndurile armatei ruse care acționa în Caucaz, unde își începe activitatea de scriitor, trimițînd redacției revistei „Sovremennik“ prima parte a trilogiei autobiografice. În 1854, Tolstoi este transferat în armata dunăreană și locuiește timp de cîteva luni la București. Se reîntoarce în patrie odată cu începerea războiului din Crimeia și ia parte la apărarea Sevastopolului. În anul 1856 scriitorul demisionează din armată, dedicîndu-se în întregime scrisului. Între anii 1864—1869 scrie epopeea **Război și Pace**, iar între 1873—1877 romanul **Anna Karenina**.

Contactul îndelungat cu țărănimea, precum și frământările care au loc după reforma din anul 1861, îl dădetermină pe Tolstoi să se desprindă de clasa sa și să se apropie din ce în ce mai mult de țărănimea patriarhală, propovăduind ideia „rein-

„toarcerii la viața simplă“. În mod greșit, Tolstoi devine un filozof-moralist, continuând să propage vechea lui teorie, a autodesăvîrșirii spirituale, pe care o îmbină cu teoria și mai pernicioasă a „neimpotrivirii la rău prin violență“. Învățătura sa cunoscută sub numele de „tolstoism“ este „reacționară“ în cel mai exact și adînc înțeles al acestui cuvînt — după definiția lui Lenin. Între anii 1880—1900, Tolstoi scrie nuvelele: **Moartea lui Ivan Ilici**, **Sonata Kreutzer** și operele dramatice **Puterea întunericului**, **Cadavrul viu**, **Roadele învățaturii**. Spre sfîrșitul ultimului deceniu al secolului trecut, apar romanul **Invierea** și nuvela **După bal**.

După revoluția din 1905, Tolstoi scrie plin de revoltă și indignare articolul **Nu pot să tac**, în care atacă fățiș guvernul. În ultimii ani, Tolstoi este chinuit de gîndul că felul său de trai nu corespunde convingerilor sale, că trăiește în bună stare, din munca altora. Acest sfîșietor chin moral îl determină să părăsească Iasnaia Poliana și să plece împreună cu medicul său într-un vagon de clasa treia, fără o țință precisă. Nerezistînd greutăților călătoriei, Tolstoi răcește în tren, se îmbolnăvește de pneumonie și moare în mica gară Astapovo.

De consultat: Lenin, V. I.: **Articole despre Tolstoi**. În vol.: V. I. Lenin: **Despre literatură**. Culegere de articole și fragmente. Buc., Editura P.M.R., 1949 p. 64—96. Călinescu, G.: **Lev Tolstoi**. În vol.: G. Călinescu: **Studii și conferințe**. Horațiu, Tasso, Cervantes, Tolstoi, Cehov. Buc. E.S.P.L.A., 1956, p. 185—223; Galaction, Gala: **Tolstoi**. În vol.: Gala, Galaction, **Oameni și gînduri din veacul meu**. Buc., E.S.P.L.A., 1955, p. 210—213; Georgescu, Paul: **125 de ani de la nașterea marelui scriitor clasic rus Lev Nikolaevici Tolstoi**. Știința, 9.IX.1953, p. 2; Georgescu, Paul: **Marele creator de tipuri nemuritoare**. Contemporanul, 11.IX.1953, p. 3; Gorki, M.: **Lev Tolstoi**. În vol.: **Gorki despre literatură**. Articole de critică literară. Buc., Cartea rusă, 1956, p. 151—185; Gudzi N. K.: **L. N. Tolstoi, 1828—1910**. Monografie, Buc., Cartea rusă, 1953, 125 p.; Gudzi, N.: **Lev Nikolaevici Tolstoi**. În vol.: **Clasicii literaturii ruse**. Buc., Cartea rusă, 1956, p. 393—415; Ibrăileanu, G.: **Tolstoi**. În vol.: G. Ibrăileanu: **Studii literare**. Ediție îngrijită și prefață de Sabin Bratu. Buc., Editura tineretului, 1956, p. 307—309 (Biblioteca școlară); Ibrăileanu, G.: **Ana Karenina**. În vol.: G. Ibrăileanu: **Studii literare**. Ediție îngrijită și prefață de Sabin Bratu. Buc., Editura tineretului, 1956, p. 310—319 (Biblioteca școlară); **I. E. Repin și L. N. Tolstoi în amintiri și scrisori**. În romînește de Suzi Recevski. Buc., Cartea rusă, 1953; Ionescu, Constanț: **Fuga lui Lev Tolstoi**. Jurnalul soției scriitorului aruncă o lumină inedită asupra ultimilor ani de viață ai titanului de la Iasnaia Poliana. Veac nou, 16.V.1958, p. 4; Jacquier, Henri: **Lev N. Tolstoi**. Reflecții despre romancierul realist. (125 de ani de la naștere). Almanahul literar, 1953, nr. 9, p. 120—128; Kernbach, Victor: **Lev Tolstoi călător în România**. Veac nou, 27.I.1956, p. 2; Liman, Horia: **Cu Lev Tolstoi prin București**. Din trecutul Bucureștilui. Știința tineretului, 6.IX.1959, p. 1 și 2; **L. N. Tolstoi în critica rusă**. În romînește de D. Păușești și B. Iulian. Buc., Cartea rusă, 1953; Mircea, Dumitru: **Demiurgul de la Iasnaia Poliana**. Tribuna, 8.XI.1958, p. 3; Nicolescu, Tatiana: **Tolstoi la București**. Veac nou, 11.V.1958, p. 2; Novicov, Mihai: **Romanul „Ana Karenina“ de L. N. Tolstoi astăzi**. În vol.: Mihai Novicov: **Pentru literatura vieții noi**. Buc., E.S.P.L.A., 1953, p. 336—384 (Studii literare); Petrescu, Cezar: **Un titan al literaturii universale — Lev Nikolaevici Tolstoi**. Știința tineretului, 9.IX.1953, p. 2; Priboi, Titus: **O problemă de creație în opera lui Lev Nikolaevici Tolstoi**. Viața romînească, 1953, nr. 9, p. 295—305; B. Riurikov: **Despre creația lui L. N. Tolstoi și despre unii din comentatorii ei**. În vol.: **Literatura și viața**. Buc., Cartea rusă, 1955, p. 281—302; Sadoveanu, Mihail: **Tolstoi**. În vol.: Mihail Sadoveanu: **Evocări**. Buc., E.S.P.L.A., 1955, p. 229—232 (Studii literare); Sumski, A.: **Titanul literaturii universale**. Veac nou, 5.IX.1958, p. 2; Trestieni, Al. N.:

Creatorul unei opere nemuritoare. 125 de ani de la nașterea lui Lev Tolstoi. România liberă, 9.IX.1953, p. 2; **Un text puțin cunoscut al lui Lev Tolstoi.** Discurs pentru Congresul păcii de la Stockholm. Orizonturi, 1959, nr. 4, p. 93—98; Uspenski, L.: **Lev Nikolaevici Tolstoi.** Veac nou, 2.IX.1953, p. 2; Varvara, Bogdan: **Pe unde a trecut Lev Tolstoi.** Veac nou, 13.IX.1957, p. 1; Veikșan, V. A.: **L. N. Tolstoi despre sarcinile pedagogiei ca știință.** (Din Sovetskaia Pedagoghica, nr. 8, 1953). Analele romîno-sovietice. Seria pedagogie-psihologie, 1954, nr. 2, p. 69—84; Vianu, Tudor: **Despre construcția „Annei Karenina“ de Tolstoi.** In vol.: Tudor Vianu: **Probleme de stil și artă literară.** Buc., E.S.P.L.A., 1955, p. 158—163 (Studii literare); Vianu, Tudor: **Filosofia istoriei în „Război și pace“ de Tolstoi.** In vol.: Tudor Vianu: **Literatură universală și literatură națională.** Buc., E.S.P.L.A., 1956, p. 87—116.

11 DECEMBRIE 1810. — S-a născut scriitorul francez **Alfred de Musset.**

Prima sa carte, **Povești din Spania și din Italia** apare în anul 1830. Autorul e copilul răsfățat al „Cenaclului romantic“ întreținut la Arsenal, de către multilateralul Nadier și se comportă ca atare: se complăce în exotism, în senzațional, în zugrăvirea pasiunilor violente, nu însă fără intenția de a parodia aceste atitudini romantice. Pe la jumătatea anului 1833, Alfred de Musset o cunoaște pe George Sand, viața lui fiind puternic înfrînită de dragostea fără seamăn ce i-o purta marelui scriitor, dragoste împărtășită și apoi nefericită. Refugiul în petreceri ușoare nu-i aduce nici o alinare. La durerile proprii se adaugă cele ale poporului său, care-i măresc descurajarea. Ecoul atitor suferințe va răzbăte mai întâi în piesele, apoi în poemele deplinei maturități a lui Musset. Între 1833—1841 apar operele sale cele mai importante: **Rolla**, **Noaptea**, **Mimi Pinson** și alte poeme, precum și piesele de teatru **Fantasio**, **Cu dragostea nu-i de glumit**, **Lorenzaccio**, **Să nu spui vorbă mare**, **Un capriciu**. După 1841, din cauza vieții dezordonate duse, talentul lui Musset se stinge treptat. Nici succesul crescînd al pieselor n-a putut potoli tristețea ultimilor ani ai vieții sale. Moare în anul 1857.

De consultat: Dimitriu, Păușești: **Al. Musset.** Contemporanul, 31.V.1957, p. 2; Jacquier Henri: **Alfred de Musset.** Steaua, 1957, nr. 6, p. 67—70; Lipatti, Valentin: **Alfred de Musset.** In vol.: Valentin Lipatti: **Valori franceze.** Studii și articole, Buc., E.S.P.L.A., 1959, p. 230—233; Lipatti, Valentin: **La centenarul morții lui Alfred de Musset.** Gazeta literară, 23.V.1957, p. 8; Musset, Alfred de: **Cu dragostea nu-i de glumit.** Comedie în 3 acte. În romînește de Em. Serghie și S. Calimachi, Cu un cuvînt înainte de M. Baraz. [p. 3—12], Buc., E.S.P.L.A., 1956, 120 p. (Biblioteca pentru toți); Musset, Alfred de: **Opere alese.** Studiu introductiv de Val. Panaitescu. [p. 5—34]. Buc., E.S.P.L.A., 1959, 640 p. (Clasicii literaturii universale).

1660. — 300 de ani de la nașterea scriitorului englez **Daniel Defoe.**

Nepot de țărani și fiu al unui măcelar londonez, Defoe fusese pregătit să devină preot. Scriitorul renunță însă la preoție, pentru a fi liber să gîndească. Om cu idei înaintate, Defoe a combătut multe din relele vremii sale, fiind în sufletul său de partea burgheziei. Pamfletar, ziarist și scriitor, amestecat în luptele politice și religioase, Defoe și-a supărat puternicii săi adversari, — din cauza atitudinii sale — fiind rînd pe rînd închis, iertat, suspectat, cercetat și folosit în acele vremuri de mari prefaceri economice, sociale și religioase.

În ultimii 11 ani ai vieții, Defoe a scris mai cu seamă povestiri, care ni-l arată ca un literat de frunte. În total a scris enorm de mult și de variat, peste 200 de volume, în afară de articolele apărute în publicațiile periodice ale vremii. Daniel Defoe moare în anul 1731.

De consultat: Defoe, Daniel: **Intîmplările fericite și nefericite ale vestitei Moll Flanders**. Traducere și cuvînt înainte [p. 5—22] de Vera Călin. [Cu] prefața autorului. Buc., E.S.P.L.A., 1958, 368 p. (Clasicii literaturii universale); Defoe, Daniel: **Robinson Crusoe**. În romînește de Petru Comarnescu. [Cu un] cuvînt înainte [de] Petru Comarnescu (p. 5—12). Buc., Editura tineretului, 1959, 255 p. (Cutezătorii); Sadoveanu, Ion Marin: **Două rude literare: Gulliver și Robinson Crusoe**. Din clasicii universali, Gazeta literară, 15.XI.1956, p. 1 și 4.

BIBLIOTECARIII NE SCRIU

DIFUZAREA CĂRȚII AGROZOOTEHNICE ÎN RAIONUL NOSTRU

La Caracal s-a ținut, luna trecută, o consfătuire pentru organizarea și deschiderea învățămîntului agrozootehnic de masă. Au participat președinți ai sfaturilor populare din raion, directori de școli și cămine culturale, cadre de tehnicieni din agricultură și bibliotecari. Între problemele discutate a fost și aceea a muncii cu cartea agrozootehnică în sprijinul însușirii tehnicii avansate și creșterii sectorului socialist din agricultură.

Discuțiile au scos la iveală rezultate ce merită a fi consemnate.

Astfel, în raionul Caracal au fost citite și studiate de către țărani muncitori circa 18.000 cărți agrozootehnice, care i-au ajutat în obținerea recoltelor bogate și mărirea șeptelului de animale. De asemenea, lectura acestor cărți a lămurit și hotărît multe familii de țărani muncitori să intre în gospodării agricole colective sau întovărășiri.

În popularizarea și răspîndirea cărții agrozootehnice, bibliotecile din raionul Caracal au folosit metode variate și interesante. De exemplu, bibliotecile comunale din Dioști, Dobrotești și Bucuișu au organizat la căminele culturale respective expoziții pe tema **Folosind cartea agrotehnică obținem recolte mari**, etc.

Biblioteca satească din Ciocănești, activizînd cercurile de citit, a izbutit ca în fie-

care casă să pătrundă cartea agrozootehnică. Aceleași rezultate le-a obținut și biblioteca satească din Zvasca.

O metodă foarte bună s-au dovedit a fi consfătuirile cu cititorii, organizate de bibliotecile din Fărcașul de sus, Fălciul, Dobrosloveni, Fărcașle, — comună colectivizată — unde s-au ținut consfătuiri asupra cărților **Piine albă**, **Sfaturi pentru culturile de legume**, **Metode înaintate în creșterea animalelor tinere**, **Creșterea porcilor** etc. Această muncă susținută cu cartea agrozootehnică a ajutat g.a.c. „Ilie Pintilie” din localitate să devină fruntașă pe raion.

În comuna Amărăștii de Jos, activitatea bibliotecii s-a îndreptat spre popularizarea cărții de viticultură, în vederea valorificării pămînturilor nisipoase. A fost alcătuit un plan de lectură individuală pentru studierea cărților de viticultură. Cu sprijinul tehnicianului agronom de la cele două cooperative agricole, biblioteca a organizat o consfătuire asupra cărților **Viile hibrizi, producători direcți și agrotehnica lor și Întemeierea noilor plantații de vii**.

Bibliotecile din Băbici și Stoenști, în colaborare cu comisiile locale de femei, au ținut consfătuiri asupra cărților despre creșterea păsărilor și a viermilor de mătase.

Biblioteca raională a îndrumat și controlat activitatea de popularizare a cărții agrozootehnice prin:

— lecții predate în cadrul seminariilor raionale pentru o bună organizare a prezentărilor și expozițiilor de cărți agrozootehnice, consfătuiri, etc.

— schimburi de experiență între bibliotecile comunale, ca cel de la Stoenesti, unde s-a dezbătut referatul **Metode de deservire diferențiată a cititorilor cu cartea agrozootehnică.**

— liste bibliografice, primite de la regiune sau întocmite la raion, pe temele

Muncile agricole de toamnă, Ingrijirea animalelor pe timpul iernii, etc.

— Intocmirea planurilor de lectură ale cercurilor de citit în lunile de iarnă.

— Deplasări operative pe teren pentru sprijinirea acțiunilor de masă cu cartea agrozootehnică, organizate de bibliotecile comunale și sătești.

NEAGOE CONSTANTIN

*bibliotecar-sef la biblioteca raională
Caracal*

ÎN SPRIJINUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI POLITIC

Biblioteca sindicală de la clubul uzinei „7 Noiembrie” din Craiova, se preocupă în deosebi de cartea social-politică, sprijinind mai ales pe cei ce urmează la formele de învățămînt politic.

Astfel, biblioteca s-a îngrijit în primul rînd să-și asigure necesarul de cărți potrivit bibliografiei cursurilor, ca de exemplu broșurile: **Lupta P.C.R. împotriva fascizării țării, pentru creierea frontului popular antifascist, Lupta P.C.R. în perioada crizei economice din 1929—1933, Partidul Muncitoresc Român — conducătorul poporului muncitor în lupta pentru construirea socialismului (1951—1956).** Totodată s-a procurat de la Cabinetul de partid bibliografia pentru toate formele de învățămînt, care a fost apoi afișată pe un panou, spre a fi consultată de cursanți. De asemenea s-a organizat o expoziție de cărți social-poli-

tice, vizitată de numeroși cursanți; unde se dau consultații în colectiv.

S-au trimis liste bibliografice și în secțiile din uzină, unde se află biblioteci mobile, și care au fost aprovizionate cu cărțile necesare formelor de învățămînt din sectorul respectiv. În planul de muncă al bibliotecii sînt prevăzute și recenzii de cărți politice, ca de exemplu: **Lenin despre învățămîntul politic și altele.** Biblioteca este sprijinită în muncă de un colectiv voluntar, format din 4 tovarăși, fruntași în producție, cu dragoste de carte și care îngrijesc de biblioteca mobilă din secția respectivă: turnătorul Țugui Spirea, lăcătușul Naon Cornel, dispecerul Zamfir Dumitru și montorul Balaci Vasile.

MARCU ȘTEFAN

bibliotecar — uzinele „7 Noiembrie” din Craiova

100 de ani de la nașterea

lui **A. P. CEHOV**

Ca și în ceilalți ani, și în anul acesta Consiliul Mondial al Păcii a recomandat tuturor instituțiilor de cultură din lume evocarea amintirii unor scriitori, artiști și muzicieni cu renume mondial. Printre ei se numără și Anton Pavlovici Cehov, de la a cărui naștere se împlinesc 100 de ani, în ziua de 17 ianuarie 1960.

Centenarul nașterii lui A. P. Cehov trebuie folosit de bibliotecari pentru pătrunderea în masa largă a cititorilor a operelor marelui scriitor rus, folosind în acest scop variate metode. Astfel, bibliotecile regionale pot organiza consfătuiri sau seri literare pe teme: **Figura omului simplu în opera lui A. P. Cehov sau Intelectualitatea rusă în opera lui A. P. Cehov**. Liste de recomandare întocmite pentru diferite categorii de cititori, expoziții de cărți dedicate activității marelui scriitor, rafturi libere în care cititorii să găsească nu numai operele lui Cehov ci și studiile apărute despre viața și creația sa literară, — iată doar câteva din metodele pe care orice bibliotecar le poate folosi cu bune rezultate, cu prilejul acestei aniversări.

La bibliotecile raionale se pot organiza expoziții de cărți, însoțite de expuneri bibliografice, șezători literare, în cadrul cărora să se citească din nuvelele lui A. P. Cehov. Lecturile în colectiv, organizate de bibliotecile comunale, este bine să fie făcute din acele povestiri și schițe ale lui Cehov, în care ni se înfățișează viața grea a țăranului rus, împovărată de mizerie și cruntă exploatare în timpul regimului țarist. În aceste scrieri, Cehov ni se dezvăluie ca un fiin și îndrăgostit peisajist al meleagurilor patriei, a căror frumusețe o cîntă fără a uita, totuși, pe cei care suferă și se istovesc, nădăjduind într-o zi mai bună.

Pentru a veni în ajutorul bibliotecilor la întocmirea unei conferințe despre viața și opera lui A. P. Cehov — în vederea unei seri literare dedicată centenarului nașterii scriitorului — publicăm în cele ce urmează o prezentare a vieții și operei sale. Conferința va fi întregită cu lectura unor fragmente bine alese din operele lui Cehov.

La 17 ianuarie 1860, în orașul Taganrog, întemeiat de Petru cel Mare pe țărmul mării de Azov, nu departe de vărsarea Donului, s-a născut Anton Pavlovici Cehov. Tatăl său, Pavel Egorovici, mic negustor, fusese în tinerețe șerb pe o moșie din Voronej, împreună cu Egor Mihailovici, bunicul scriitorului.

Anton Pavlovici a avut patru frați și o soră. Primii doi sînt: Alexandru, care s-a dedicat scrisului, fără a atinge însă renumele fratelui mai mic și Nicolae, pictor înzestrat cu calități, care a murit prematur fără a fi putut dovedi măsura talentului său. În anul 1863 se naște sora lor, Maria, care a jucat un rol însemnat în viața scriito-

rului, după care au urmat alți doi frați: Ioan care a îmbrățișat cariera didactică și Mihai, biograful de mai târziu al lui Anton Pavlovici.

Mama scriitorului era o femeie blândă și iubitoare, terorizată de un soț despot. Pavel Egorovici instaurase în familie o disciplină de fier, milităroasă, copiii fiind supuși adesea la pedepse corporale înjositoare și un sever regim de muncă.

Copilăria lui Anton Pavlovici este plină de tristețe, amintindu-și de ea cu amărăciune toată viața. El însuși spunea: „în copilărie, n-am avut copilărie“. În timpul școlii a slujit ca băiat de prăvălie în dugheana tatălui său. Mai târziu, ca elev de liceu și apoi student la facultatea de medicină, a fost nevoit să trudească din greu pentru a-și câștiga existența, ajutându-și totodată și familia care se zbătea în lipsuri.

Pavel Egorovici, deși îndrăgostit de muzică și pictură, avea o fire autoritară pînă la tiranie. Nepriceput în negustorie, dă faliment și se retrage la Moscova împreună cu familia. A. P. Cehov, care urma în acea vreme liceul la Taganrog, rămîne singur în oraș, studiind și muncind din răpputeri, fără nici o bucurie sau mulțumire sufletească din partea unor profesori retrograzi și lipsiți de demnitate. „Pînă și azi mi se întîmplă să visez liceul: lecția neînvățată și frica de a fi ascultat“, — mărturisește Cehov după șapte ani de la absolvirea liceului.

În perioada anilor de școală (1875—1879) A. P. Cehov scoate o revistă umoristică, scrisă de mînă, care purta titlul **Zaika** (Iepurașul). În paginile ei, publică scene de haz din viața orașului. Revista circula din mînă în mînă, printre cunoscuți, după care o trimitea fraților săi la Moscova.

Terminînd liceul (la 1879) Anton Pavlovici părăsește orașul natal, plecînd la Moscova, unde se înscrie la facultatea de medicină. Aici, pe lîngă studiul serios, temeinic, se zbate să-și câștige existența, colaborînd la revistele umoristice, lipsite de pretenții literare, din acea vreme. Publică un mare număr de istorioare, foiletoane și schițe, semnîndu-le cu diferite pseudonime: Antoșa Cehonte, Omul fără sîplină, Ruver, Ulisse, etc. Lucrările îi apar simultan în mai multe publicații umoristice ale timpului, printre care **Libelula** (unde i se publică în anul 1880 prima sa „operă“ **Scrisoarea unui moșier de la Don**), **Spectator**, **Deșteptătorul**, **Cioburi**, etc., Deși Cehov nu se considera încă „scriitor“, talentul său de umorist stîrnește rîsul și curînd, se dovedește un înnoitor al genului „minor“ în care scrie.

Criticul V. A. Tihonov, care-i citise în 1883 schițele, este primul care îi prezice un viitor strălucit. Umorul lui Cehov se adîncește, capătă un conținut social. Schițele **Masca**, **Fiica Albionului**, **Cameleonul**, **La baie**, **Majurul Prișibeev** apărute între 1884—1885 ni-l arată pe Cehov ca un scriitor satiric.

În 1884, luîndu-și diploma de medicină, Anton Pavlovici Cehov se duce la țară, ca medic de plasă. După propria-i mărturisire, practica medicală i-a influențat în mod serios întreaga activitate literară. Ea l-a pus în contact nemijlocit cu viața, i-a ascuțit spiritul de observație și i-a lărgit orizonturile. Deși Cehov nu a profesat medicina toată viața, era mîndru de meseria lui, bucurîndu-se oricînd de aprecia în ale medicinei.

Incepînd din anul 1884, Anton Pavlovici publică seria culegerilor de schițe și nuvele: **Poveștile Melpomenei** (1884), **Povești împetriștate** (1886), **În amurg și Vorbe inofensive** (1887).

Apariția volumului **Povești împetriștate** este întîmpinată de critici cu păreri contradictorii. Cu această ocazie scriitorul D. V. Grigorovici, care se bucura de un mare prestigiu în lumea literelor rusești, îi trimite o scrisoare plină de sfaturi părintești și care va avea o înrîurire covîrșitoare în activitatea sa scriitoricească de mai târziu. „Acum — scrie V. Ermilov în monografia sa despre Cehov — el își pune în mod con-

știent problema reprezentării vieții în toată bogăția culorilor și nuanțelor ei. Astfel, din Antoșa Cehov, el devine Cehov“.

Talentul lui Cehov atingând culmile superioare ale artei, popularitatea lui crește necontenit. Sintem în preajma începerii unui nou ciclu cehovian, în care satira lui devine din ce în ce mai biciuitoare, umorul se îmbină cu tragicul ca de pildă în schița *Durere* (1885). Rîsul ușor din primii ani de activitate literară pălește, viața începe să pună scriitorului probleme din ce în ce mai mari.

Aceasta se întîmplă într-o epocă întunecată, cînd Rusia gemea sub crunta teroare țaristă, instaurată după asasinarea lui Alexandru al III-lea de către anarhiști. Satrapul Pobedonoștev deslănțuise una din cele mai crîncene dictaturi anti-populare. Cenzura cea mai cumplită împiedeca circulația oricărui gînd înouitor, fiind suprimate publicațiile progresiste.

Cehov își dă din ce în ce mai bine seama că slăbiciunile și lipsurile din viața oamenilor au la bază cauze sociale profunde. El caută cu înfrigurare o concepție asupra vieții și societății, care să ducă la înlăturarea răului în care se sbătea societatea rusă. Cehov nu a fost însă în stare să arate drumul către viața nouă, spre care tind cei mai buni eroi ai lui. Fără înțelegerea sarcinilor istorice și a perspectivelor dezvoltării societății ruse, fără înțelegerea rolului revoluționar al proletariatului, rezolvarea acestei probleme nu putea fi posibilă.

Această problemă a putut să o rezolve Maxim Gorki, scriitorul care a aparținut unei alte epoci istorice, legată de Revoluția din Octombrie. Prin conținutul ei plin de idei, prin patosul cetățenesc și neîmpăcarea cu tot ce e sortit să dispară, prin optimismul și încrederea de nezdruccinat că în puterea omului stă posibilitatea de a o schimba și în sfîrșit prin măiestria neîntrecută cu care a zugrăvit soarta și bogăția sufletească a oamenilor simpli, din popor, opera lui Anton Pavlovici Cehov a îndeplinit în mod obiectiv o sarcină revoluționară în interesul întregii omeniri progresiste.

Gorki, unul din cei mai buni prieteni ai lui A. P. Cehov, îl caracterizează în felul următor: „Nimeni n-a înțeles cu atîta finețe și claritate ca Anton Cehov aspectul tragic al nimicniciei vieții, nimeni n-a știut pînă la el să pună sub ochii oamenilor cu atîta neînduplecată sinceritate tabloul rușinos și plictisitor al vieții lor, în haosul întunecat al mediocrității mic-burgheze“.

Opera literară lăsată de Anton Pavlovici Cehov este alcătuită din schițe, povestiri și piese de teatru. De asemenea, de la Cehov au rămas un mare număr de scrisori, de mare însemnătate atît pentru cunoașterea vieții sociale din Rusia acelor vremuri cît și pentru înțelegerea concepției sale despre artă și societate. Operele sale, scrise pînă în anul 1885, sînt schițe scurte, în care umorul se împletește cu ironia fină. Cu timpul, tonului vesel i-se adaugă o notă de tristețe, schița umoristică cedînd locul celei psihologico-sociale. Ne aflăm în perioada cînd la Anton Pavlovici Cehov apare vizibilă influența lui Tolstoi, cu regretul față de neputința de a lupta împotriva răului. Mai tîrziu, prin 1888, A. P. Cehov începe să se întrebe pentru ce și pentru cine scrie, preocupat de nevoia unei concepții despre lume, despre societate. În această perioadă, el descrie falimentul celor ce nu au o concepție despre viață (**O poveste banală**). Tot acum apare și puternica povestire *Salonul nr. 6* — tablou sumbru al Rusiei țariste și în care condamnă pasivitatea, încercînd să dea soluții. *Salonul nr. 6* în care e închis și va muri doctorul Roghin, partizan al pasivității în fața răului, simbolizează atmosfera de temniță a vieții ruse din acea epocă. Dar nu figura lui Roghin este cea mai importantă, ci aceea a bolnavului Gromov care demască sensul inuman al filosofiei doctorului și care protestează cu toată ființa lui

împotriva împilării celor slabi, lipsiți de apărare în fața unor satrapi de teapa paznicului Nikitin.

Limitele realismului său, l-au împiedecat pe scriitor să cunoască acele forțe care nemaiputînd îndura să fie zăgăzuite, au răbufnit spre libertate, rupînd lanțurile robiei milenare. Deși A. P. Cehov n-a cunoscut acele forțe sociale cărora le aparține viitorul, în concepția și opera scriitorului răzbate înriurirea avîntului revoluționar, care a pecetluit întreaga activitate culturală de la sfîrșitul veacului al XIX-lea și începutul veacului nostru.

Ultima etapă a activității literare a lui A. P. Cehov se desfășoară în perioada anilor prerevoluționari. Din punct de vedere biografic, această perioadă coincide cu cea mai mare parte a anilor petrecuți la Melihovo, care au îmbogățit experiența de viață a scriitorului, prin bogata și variata activitate obștească depusă aici. Lupta lui Cehov pentru combaterea epidemiei de holeră, activitatea depusă cu prilejul recensămîntului populației și pentru noi construcții de școli, grija pentru viața culturală a orașului natal, unde trimite mereu cărți pentru înzestrarea bibliotecii, l-au ajutat să cunoască îndeaproape viața poporului, să studieze felul de trai și de gîndire al intelectualității din provincie, cît și a diferitelor pături sociale ale populației.

Agravîndu-i-se tuberculoza de care suferea, A. P. Cehov își vinde în 1898 moșia din Melihovo și se mută la Ialta unde și-a petrecut ultimii ani ai vieții. Operele literare scrise în această perioadă se deosebesc printr-o tematică mai bogată și mai adîncită: regimul autocrat țarist, descompunerea feudalismului, dezvoltarea capitalismului, viața clasei stăpînitoare și a masei de la orașe și sate. Rămășițele iobăgismului în lumea satelor, demascarea castei moșierilor și a parazitismului, viața lor stearpă, nepăsătoare, de crîncenă exploatare, sînt înfățișate viguros în povestirile **La conac**, **Pecenegul**, **În satul natal**, **Împărăția femeiască** și **Volodia cel mare și Volodia cel mic**.

Una din rădăcinile acelor vremi și pe care A. P. Cehov o combate cu putere încă de la începutul activității sale literare, este atmosfera de cazarmă, de teroare polițienească a regimului țarist, precum și slugărnicia și egoismul feroce al lacheilor lui (**Omul în carapace**, **Agrișul**, **Dragostea**).

Lipsa de principii a micii burghezii, spiritul de supușenie în fața oricărui stăpîn care o momeste cu o fărîmă de fericire, resemnarea în fața așa zisei implacabilități a destinului, se reflectă în povestiri ca **Bombonica**. În legătură cu această povestire, fiul marelui Lev Tolstoi îl scrie lui Cehov „**Bombonica** este minunată. Tata a citit bucată de patru ori la rînd, cu glas tare și spune că s-a făcut mai deștept în urma acestei lecturi“.

Tema căsătoriei și a dragostei, negustorită ca orice marfă în lumea burgheză, l-a preocupat mereu pe scriitor. În ultima perioadă a activității sale, A. P. Cehov tratează această temă la nivelul unei probleme sociale, în povestirile **Soția**, **Ordinul Anna** și **Ariadna**. Tot în această perioadă, crește și se dezvoltă în opera lui Cehov încrederea în minunatele însușiri ale poporului, în forța lui creatoare. Un bun exemplu sînt povestirile **Vioara lui Rotschild**, **Studentul** și **Povestea grădinarului**.

A. P. Cehov a descris cu multă înțelegere viața intelectualilor ruși, dar nu a cruțat niciodată pe omul cult care se izola în sfera unor interese egoiste. Povestirea **Călugărul negru** este îndreptată împotriva filosofiei individualiste, arătînd cît de falsă este părerea că idealul ar fi ceva superior, rupt de realitatea imediată.

Iluziile sterpe ale narodnici'lor, care se complăceau într-o acțiune mic-burgheză, de așa zise binefaceri în lumea satelor, Cehov le zugrăvește în povestirile **Viața mea** și **Casa cu mezanin**.

Complexitatea relațiilor omenești, urmare a moralei și mentalității vieții de atunci, sînt evocate în povestirea **Doamna cu cățelul**. Apropierea iminentă a Revoluției din 1905 și-a găsit răsunet în deosebi în ultima lui nuvelă **Logodnica** (1903) plină de optimism, de încrederea că viitorul va aduce viața nouă, care va mătura din calea ei toate suferințele și nedreptățile. Nadia, eroina nuvelei, rupe definitiv cu mediul și modul de viață de pînă atunci și pleacă la oraș unde va munci, începînd o viață nouă... De-ar veni mai curînd viața aceasta nouă, senină, cînd vei putea fi vesel, liber" — gîndește ea.

În general, întreaga dramaturgie a lui Cehov este legată de presimțirea acestor zori noi. Prima sa piesă de teatru datează din 1888 (**Ivanov**), dar cele mai importante opere dramatice le-a scris între anii 1896 și 1904 (**Pescărușul**, 1896; **Unchiul Vania**, 1899; **Trei surori**, 1901; **Livada cu vișini**, 1904).

Unele din piesele sale sînt prelucrate după povestiri. Astfel, **Nunta** este prelucrarea povestirii **Nuntă cu general**, iar povestirea **O ființă lipsită de apărare** este prelucrată în piesa **Jubileul**, prin care satirizează pe funcționarii birocrați.

În celelalte piese, tema principala este bucuria biruinței, cucerite cu prețul unor jertfe grele. (**Pescărușul**) În **Unchiul Vania** ca și în **Trei surori** întîlnim intelectuali care se sufocă în atmosfera apăsătoare a mediului înconjurător și care privesc cu încredere spre viitor. (**Astrov** din **Unchiul Vania** și **Verșinin** din **Trei surori**).

Credința lui Cehov într-un viitor fericit apare clar mai ales în ultima sa creație **Livada cu vișini**. Aci ne aflăm în fața a două lumi: de o parte nobilimea care părăsește scena istoriei (**Ranevskaia** și **Gaev**), pe de altă parte tinerii **Trofimov** și **Ania**, cărora le aparține viitorul și care sînt conștienți de acest lucru.

Iată cum subliniază **Maxim Gorki** sensul ultimei și celei mai optimiste și luminoase piese a lui Cehov: „**Livada cu vișini** — e Rusia după cum spune, de altfel, unul dintre eroi. Iar poezia livezii nu o văd decît tinerii îndreptați spre viitor și nu paraziții „lipsiți de puterea înfocării la viață“.

În vara anului 1904 cînd marele scriitor rus termină această piesă, boala de plămîni i-se agravează și moare la 2 iulie, într-un sanatoriu în Germania.

Moartea lui A. P. Cehov a îndoliat întreaga Rusie. Peste cîteva zile, rămășițele sale pămîntești sînt aduse în țară, fiind înhumate la 9 iulie în cimitirul mănăstirii **Novodievici**, nu departe de locul unde este înmormîntat tatăl său.

Opera lui Cehov s-a bucurat de o largă popularitate în străinătate, încă din timpul cît scriitorul se afla în viață. Astfel, în timpul vieții sale, povestirile lui au fost traduse în Anglia, America, Grecia și Cehoslovacia. În China și Japonia, operele lui Cehov apar, traduse în 1910. Socotit, pe drept cuvînt ca maestru al genului scurt în literatură, creator al unui gen nou în dramaturgie, **Anton Pavlovici Cehov** cucereste admirația și prețuirea scriitorilor și cititorilor de peste hotarele Rusiei.

Scriitori din diferite țări au recunoscut înfrurirea pe care a avut-o Cehov, asupra lor. Astfel, marele poet chinez **Go-mo-jo** scria în anul 1944: „Influența lui Cehov este într-adevăr marea, deși acest lucru n-a fost niciodată și încă de nimeni arătat într-o măsură completă. Felul de a scrie a lui Cehov s-a dovedit extrem de apropiat gusturilor cititorului nostru. Deși Cehov nu a scris versuri, totuși el este un adevărat poet, — povestirile și piesele putînd fi socotite poezii“.

De asemenea, **Elsa Triolet** vorbind despre Cehov, scrie că „aparține acelor scriitori despre care însuși Cehov spunea că sînt veșnici, cucerindu-ne și îndemnîndu-ne să mergem după ei“. La rîndul lui, scriitorul englez **John Priestley** a spus că „Influența lui Cehov este foarte mare. Metoda artistică a lui Cehov va fi însușită într-un viitor apropiat de către cei mai buni maeștri ai artei povestirii“.

VĂ RECOMANDĂM

LUPTA PENTRU PACE

Să trăim în pace și prietenie. Vizita în S.U.A. a lui N. S. Hrușciiov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. 15—17 septembrie 1959. Buc., Editura politică, 1959, 425 p., 15 p. cu fotografii, lei 15,20.

Cartea cuprinde în prima parte documentele oficiale referitoare la pregătirea vizitei lui N. S. Hrușciiov în S.U.A. Sînt expuse apoi, în mod cronologic, documente oficiale, reportajele întîlnirilor pe care N. S. Hrușciiov le-a avut în S.U.A., cuvîntările lui, declarațiile făcute la consfăturile de presă, cuvîntările rostite la posturile de televiziune.

turor oamenilor în lagărul păcii și socialismului. Această încredere se transformă într-o siguranță fermă, în optimism care se degajă din fiecare rînd al cărții.

Să trăim în pace și prietenie reflectă evenimente de o uriașă importanță pentru destinele omenirii și va fi citită cu pasiune de toți oamenii muncii din țara noastră.

ȘTIINȚE ALE NATURII. GEOGRAFIE

ARSENIEV, V. K.: **Prin Taigaua Orientului îndepărtat.** Buc., Editura științifică, 1959, 607 p. + 1 f. h., lei 21.

E R A Ț A

La coperta III rîndul 4 de sus, coloana I, se va citi: U.R.S.S. 15-27 septembrie 1959, Buc. De asemenea, rîndul 10 de jos, aceeași coloană se va citi: din 18 septembrie 1959 a Adunării Generale

De asemenea, N. S. Hrușciiov a demonstrat că războiul poate fi exclus din viața societății și singura cale pentru aceasta este coexistența pașnică a statelor capitaliste și socialiste; altă cale nu există și nu poate exista.

Un loc central, în carte, îl ocupă cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciiov la ședința din 18 octombrie 1959 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite și Declarația guvernului sovietic cu privire la dezarmare, care deschid calea spre o nouă etapă în dezvoltarea relațiilor dintre state, spre o lume fără războaie.

Unul din rezultatele vizitei lui N. S. Hrușciiov în S.U.A. este creșterea fără precedent a prestigiului internațional al Uniunii Sovietice, încrederea și mai mare a tu-

din cele mai mari cercetători, V. K. Arseniev și Dersu Uzala. În întreprinsele sale științifice despre fauna, flora, și ierburile mici, fiind prietenii săi, el a oferit o descriere completă de

scriere a istoriei și naturii acestui ținut.

Inzestrat cu remarcabilul talent de a înfățișa datele culese, într-o formă ușor accesibilă, V. K. Arseniev ne-a lăsat minunate modele de descriere artistică a naturii și bogățiilor ei. În același timp, din scrierile sale răzbate dragostea sinceră față de micile popoare, oprimate în trecut, ca de pildă orocii, udegheii și nanaezii. Ultima sa carte **Dersu Uzala** poartă numele călăuzei, un gold pe care Arseniev l-a descris în mod minunat, scoțînd în relief înaltele lui însușiri morale.

Cuprinzînd un bogat material documentar privitor la istoria, bogățiile și oamenii Siberiei, lucrarea lui V. K. Arseniev **Prin Taigaua Orientului îndepărtat** va stîrni un puternic ecou în rîndurile cititorilor noștri.

LITERATURĂ

IASENKI, B.: **Omul își schimbă pielea.** Buc., E.S.P.L.A.-Cartea rusă, 1959, 647 p., lei 14,40.

Romanul are drept cadru îndepărtata republică orientală sovietică Tadjikistan, unde se înalță în anii primului cincinal o mare construcție hidrotehnică. Nici greutatea sau lipsa de experiență, nici activitatea subversivă a dușmanului sau propriile lor greșeli, nu-i abat pe oamenii Tadjikistanului din drumul glorios pe care au pornit. Erorile intenționate de calcul privind traseul canalului, dezorganizarea șantierului, ațîțarea unor muncitori înapoiți, instigarea elementelor fanatice naționaliste, atacurile neașteptate ale unor bande înarmate de la graniță, — dintre care unele dirijate de inginerul Murray, agent al Intelligence Service-ului, — încercările de compromitere a activiștilor partidului, constituie cele mai diferite mijloace de luptă ale dușmanului de clasă, care nu izbutesc, însă, să înfrîngă dîrzenia constructorilor.

În această înclăștare cu dușmanul, la care se adaugă condițiile grele de muncă de pe șantier, se formează și se călătește omul nou, omul epocii socialiste. Inginerul Utabaev, secretarul de partid Sinișin, directorul șantierului Morozov sau Kerim și Galișin, sînt imaginea vie, clocotitoare, a acestui om nou. Ca să salveze marea construcție, ei merg nestăvilii pînă la sacrificiul suprem.

Sub influența eroismului constructorilor, în frunte cu comuniștii, se transformă și inginerul american Clark, angajat de guvernul sovietic pentru a lucra pe șantier. La început, la primul contact cu realitatea sovietică, el privește cu scepticism noua lume în febrilă transformare, își exprimă neîncrederea în reușita țelurilor ei. Dar pe măsură ce participă, alături de oamenii sovietici, la ridicarea noii construcții, inginerul american Clark se atașează treptat de opera înfăptuită de poporul sovietic.

SEGHERS, ANNA: **A șaptea cruce.** Buc., E.S.P.L.A., 1959, 460 p., lei 8,10 (Literatura universală contemporană).

Romanul evocă primii ani ai instaurării fascismului în Germania.

Dintr-un lagăr de concentrare nazist au evadat 7 deținuți politici. Întregul Gestapo este în stare de alarmă pentru a-i prinde pe cei 7 temerari care au ales calea libertății, a nesupunerii în fața teroarei brune. Șase dintre ei sînt prinși după puțin timp. Al șaptelea evadat scapă cu viață, ascunzîndu-se undeva în Germania.

Ațiunea romanului zugrăvește lupta pe viață și pe moarte dintre cel de-al șaptelea evadat, comunistul Georg Heisler, și Gestapo-ul celui de-al treilea Reich.

Urmărind lupta lui Heisler, paginile romanului reconstituie atmosfera de teamă, apăsătoare asupra poporului german, de către regimul nefast hitlerist. Scriitoarea biciuiește cu acest prilej lașitatea, servilismul, trădarea mîncii burghez — unealtă supusă și fără scrupule a hitlerismului. Exemplele date sînt Leni, fosta iubită a lui Georg sau Mettenheimer, fostul său socru, care se străduiește în fel și chip s-o convingă pe Leni să-și uite bărbatul. În același timp, Anna Seghers înfățișează figurile celor mai buni fii ai poporului german care, în ciuda grelelor încercări prin care trec, — au înțeles să ducă mai departe lupta lor neînfricată, înfruntînd cu stoicism torturile bestiale și amenințarea morții. Iată-i de pildă, pe comunistul Wallau, învățătorul politic și călăuzitorul lui Heisler, pe Franz Marnet, prietenul său, care își caută neîncetat tovarășul pentru a-l ajuta.

Georg va fi salvat datorită lui Paul Röder, un prieten din tinerețe, care își dă seama de semnificația politică a gestului său curajos. Salvarea lui Georg Heisler va atrage în jurul acestor oameni, tot mai multe noi forțe de luptă, conștiente și care vor continua în condițiile celei mai negre ilegalități, să întrețină vie flacăra luptei împotriva hitlerismului.